

ABU

FNV
Flex

cnv Vakmensen

De Unie

LBU.
MEER DAN EEN VAKBOND

Układ Zbiorowy Pracy (CAO) dla Pracowników Tymczasowych 2019–2021

Wersja z stycznia 2020 r.

Związki zawodowe i Układ Zbiorowy Pracy (CAO)

Ustalenia zawarte w niniejszym CAO podlegają negocjacom, które prowadzone są przez organizacje zrzeszające pracodawców i pracownicze związki zawodowe. Pracownicy tymczasowi również mogą mieć wpływ na postanowienia CAO, stając się członkami związków zawodowych. Związki te występują bowiem w imieniu swoich członków jako partnerzy negocjacyjni. Strony negocjacji angażują swoich członków do procesu tworzenia CAO. Członkowie mogą wyrażać swoje zdanie na różnych etapach tego procesu. Na końcu to oni głosują na temat wyniku negocjacji.

Chcesz mieć wpływ na obowiązujące Cię CAO? Wstąp do związku zawodowego!

FNV Flex

FNV Flex reprezentuje interesy pracowników, którzy pracują w oparciu o elastyczne formy zatrudnienia, np. pracowników tymczasowych. FNV Flex jest częścią Holenderskiej Federacji Związków Zawodowych „FNV”. Licząca około milion członków FNV jest największym związkiem zawodowym w Holandii, działającym na rzecz przejrzystości i solidności. Bronimy wszystkich osób zatrudnionych, szukających pracy, chcących rozpocząć pracę lub już niepracujących. Więcej informacji znajdziesz na stronie: <https://www.fnv.nl/cao-sector/flex/uitzendkrachten>.

CNV Vakmensen

Związek CNV Vakmensen reprezentuje wasze interesy w zakresie pracy i zarobków. Nie ma znaczenia, w jakiej fazie życia się znajdujesz: czy jeszcze się uczysz, pracujesz, szukasz pracy czy jesteś na emeryturze. Jako członek związku możesz liczyć na wiarygodne porady, w razie potrzeby na profesjonalną pomoc prawną oraz na dodatkowe usługi, jak np. pomoc przy wypełnianiu deklaracji podatkowych. Więcej informacji znajduje się na stronie <https://www.cnvvakmensen.nl/caos/uitzendbureaus/en> <https://www.jeachterban.nl/uitzendwerk/>

De Unie, w Twoim interesie

De Unie to niezależna organizacja zawodowa z jasną wizją: dobrostan to nowe bogactwo. Twoje szczęście powinno znajdować się na pierwszym miejscu, również w pracy. Z tak postawionym celem negocjujemy z pracodawcami i organizacjami branżowymi. Oferujemy też usługi dostosowane do Twoich osobistych potrzeb. Nasi specjaliści dostarczają wsparcie w kwestiach związanych z pracą, opieką i wynagrodzeniem, poczynając od Twojej pierwszej wakacyjnej pracy aż po emeryturę. Odpowiadamy na pytania, analizujemy sytuację i jesteśmy gotowi pomóc, gdy nas potrzebujesz. Wejdź na unie.nl i dołącz do nas!

LBV

Holenderskie Krajowe Stowarzyszenie na rzecz Interesów Pracowniczych „LBV” to najnowocześniejszy związek zawodowy, który obecnie działa na rynku. LBV nie jest jednak nowicjuszem w świecie związków zawodowych, ponieważ istnieje już od 50 lat. Ponadto LBV od ponad 25 lat zajmuje się reprezentowaniem interesów pracowników tymczasowych. LBV jest poważną organizacją, do której można zwracać się ze wszystkimi pytaniami dotyczącymi pracy i dochodów. Wyłącznie członkowie mają jednak prawo do korzyści oferowanych przez LBV. Chcesz stać się członkiem godnego zaufania i nowoczesnego związku zawodowego? Jeśli tak, szybko odwiedź stronę: www.lbv.nl lub zadzwoń 088 – 2663000.

Układ Zbiorowy Pracy (CAO) dla Pracowników Tymczasowych 2019-2021

Wersja z stycznia 2020 r.

Spis treści

Rozdział 1	Informacje ogólne	5	Rozdział 5	Zrównoważona praca tymczasowa	40
Artykuł 1	Zakres obowiązywania	5	Artykuł 30	Działania i koszty związane ze wspieraniem zrównoważonej pracy tymczasowej	40
Artykuł 2	Definicje	8	Artykuł 31	Obowiązek wykorzystania środków na wsparcie zrównoważonego zatrudnienia pracowników tymczasowych	41
Artykuł 3	Czas trwania, przedłużenie i zakończenie, przedterminowe wypowiedzenie / wprowadzanie zmian	9	Rozdział 6	Emerytura	42
Artykuł 4	Prawa i obowiązki wynikające z rejestracji	9	Artykuł 32	Emerytura	42
Artykuł 5	Obowiązki agencji pracy tymczasowej	9	Rozdział 7	Szczególne grupy	43
Artykuł 6	Obowiązki pracownika tymczasowego	10	Artykuł 33	Grupa alokacyjna z wynagrodzeniem CAO	43
Rozdział 2	Status prawny	11	Artykuł 34	Pracownicy wakacyjni	46
Artykuł 7	Dostępność i wyłączność	11	Artykuł 35	Pracownicy tymczasowi uprawnieni do emerytury AOW	46
Artykuł 8	Ewidencja czasu pracy	11	Artykuł 36a	Pracownicy tymczasowi zatrudnieni w oparciu o zagraniczną umowę o pracę (WagwEU)	47
Artykuł 9	Zawarcie umowy o pracę tymczasową	11	Artykuł 36	Pracownicy tymczasowi bez stałego miejsca zamieszkania na terenie Holandii Zakwaterowanie, transport i koszty leczenia	48
Artykuł 10	Status prawny	12	Artykuł 37	Potrącenia z tytułu kar finansowych	51
Artykuł 11	Odmienny status prawny	14	Artykuł 38	Kwoty pobierane z wynagrodzenia	51
Artykuł 12	Kolejni pracodawcy	14	Rozdział 8	Pozostałe informacje	52
Artykuł 13	Okres próbny	15	Artykuł 39	Udogodnienia dla organizacji pracowniczych	52
Artykuł 14	Wymiar czasu pracy i godziny wykonywania pracy	16	Artykuł 40	Rozpatrywanie skarg lub sporów	53
Artykuł 15	Zakończenie umowy o pracę tymczasową	16	Artykuł 41	Zasady fuzji	54
Rozdział 3	Wynagrodzenie	18	Artykuł 42	Przestrzeganie przepisów CAO	54
Artykuł 16	Wynagrodzenie równe wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika	18	Artykuł 43	Zwolnienie z obowiązku przestrzegania przepisów CAO	54
Artykuł 17	Określanie wysokości wynagrodzenia godzinowego lub dodatku z tytułu skróconego czasu pracy w formie pieniężnej	21	Artykuł 44	Pracownicy tymczasowi zatrudnieni w oparciu o zagraniczną umowę o pracę (WagwEU)	55
Artykuł 18	Dodatek urlopowy	23	Załączniki	56	
Artykuł 19	Godziny rekompensowane	23	Załącznik I	Rezerwy, rekompensata za dzień karencji oraz składki na pozaustawowe ubezpieczenie zdrowotne	56
Artykuł 20	Zamiana warunków pracy	23	Załącznik II	Odcinek wynagrodzenia	58
Artykuł 21	Określanie wysokości wynagrodzenia dla pracowników tymczasowych należących do grupy niepodlegającej przydzieleniu	25	Załącznik III	Umowa emerytalna	59
Artykuł 22	Ciągłość wypłaty wynagrodzenia w sytuacji przerwy w pracy tymczasowej na skutek zakończenia zlecenia	26	Załącznik IV	Przydzielenie stanowisk i poziomy stanowisk	64
Artykuł 23	Odpowiednia praca zastępcza i przerwa w pracy tymczasowej na skutek zakończenia zlecenia	27	Załącznik V	Normy w zakresie zakwaterowania	68
Artykuł 24	Ciągłość wypłaty wynagrodzenia za odpowiednią pracę zastępczą	29	Załącznik VI	Schemat Pracownicy tymczasowi z zagraniczną umową o pracę (WagwEU)	70
Artykuł 25	Wypłata wynagrodzenia w sytuacji niezdolności do pracy	30	Załącznik VII	Regulamin zwolnienia z obowiązku przestrzegania przepisów CAO dla Pracowników Tymczasowych	75
Rozdział 4	Prawa urlopowe	33	Protokoły	77	
Artykuł 26	Urlop wypoczynkowy	33	Informacja o istotnych dokumentach prawnych	80	
Artykuł 27	Dni świąteczne	34	Tabela korelacji	94	
Artykuł 28	Krótki urlop, urlop z okazji narodzin dziecka i urlop okolicznościowy	36	Tabela korelacji oraz porównanie starego i nowego ABU z 30 grudnia 2019 r.	94	
Artykuł 29	Wypłata świadczenia za prawa urlopowe / rezerwy, godziny rekompensowane oraz dodatek urlopowy	38	Tabela korelacji oraz porównanie starego i nowego ABU z 30 grudnia 2019 r.	122	

NIŻEJ PODPISANI, TJ.:

STRONY PRACOWNIKA

FNV (Holenderska Federacja Związków Zawodowych)

Postbus 9208, 3506 GE UTRECHT
www.fnv.nl

CNV Vakmensen.nl (Holenderski Związek Zawodowy Usługodawców)

Postbus 2525, 3500 GM UTRECHT
www.cnvvakmensen.nl

De Unie (Holenderski Związek Zawodowy Przedstawicieli Przemysłu i Sektora Usług)

Multatulilaan 12, 4103 NM CULEMBORG
www.unie.nl

LBV, Landelijke Belangen Vereniging (Holenderskie Krajowe Stowarzyszenie na rzecz Interesów Pracowniczych)

Strevelsweg 700/612, 3083 AS ROTTERDAM
www.lbv.nl

oraz

STRONA PRACODAWCY

Algemene Bond Uitzendondernemingen (Związek Agencji Pracy Tymczasowej)

Postbus 144, 1170 AC Badhoevedorp
www.abu.nl

jako dwie osobne strony,

oświadczają, że w dniu 30 grudnia 2019 r zawierają niniejszy układ zbiorowy pracy (CAO) dla pracowników tymczasowych.

Rozdział 1 Informacje ogólne

Rozdział 1 Scope

1. Niniejsze CAO ma zastosowanie wobec umów o pracę tymczasową, które nie są umowami typu payroll w myśl artykułu 7:692 holenderskiego Kodeksu cywilnego, zawartych z dniem 1 stycznia 2020 r. pomiędzy pracownikami tymczasowymi a agencją pracy tymczasowej, jeżeli wysokość wynagrodzenia za pracę tymczasową wynosi przynajmniej 50% całkowitego rocznego wynagrodzenia podlegającego obowiązkowi płacenia podatków i składek na ubezpieczenia społeczne w danej agencji pracy tymczasowej, z wyłączeniem zwolnienia z obowiązku przestrzegania postanowień CAO na podstawie art. 43 niniejszego CAO.
Rozdział 2 niniejszego CAO ma zastosowanie wobec umów typu payroll na czas określony, które zostały zawarte przed 1 stycznia 2020 r. i obowiązują po tym terminie do momentu ich zakończenia, z wyłączeniem umów z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia. W tej sytuacji obowiązuje zasada, że warunki zatrudnienia zawarte w tych umowach typu payroll muszą być zgodne z ustawowymi przepisami regulującymi umowy typu payroll oraz być co najmniej równe warunkom mającym zastosowanie wobec takich umów zawartych przed 1 stycznia 2020 r. Ponadto w drodze odstępstwa od art. 18 niniejszego CAO obowiązuje w tej sytuacji dodatek urlopowy w wysokości 8%, chyba że ustawowe przepisy regulujące umowy typu payroll przewidują zastosowanie dodatku w większej wysokości.
2. CAO nie ma zastosowania w przypadku pracodawców, którzy zostali dopuszczeni jako członkowie Holenderskiego Związku Pośredników i Agencji Pracy Tymczasowej (Nederlandse Bond van Bemiddelings- en Uitzendondernemingen - NBBU)*. Spis członków można znaleźć na stronie internetowej NBBU.
3. Niniejszy układ CAO nie ma zastosowania wobec agencji pracy tymczasowej, która według opisu zakresu działalności podlega przepisom CAO dla innej branży, chyba że agencja pracy tymczasowej spełnia wszystkie wymogi określone w ustępie 4.
4. Niniejsze CAO ma zastosowanie, nie będąc w sprzeczności z postanowieniami ujętymi w ustępie 3, w przypadku agencji pracy tymczasowej spełniającej wszystkie następujące wymogi:
 - a. działalność agencji pracy tymczasowej polega tylko i wyłącznie na udostępnianiu pracowników, zgodnie z tym, co określono w art. 7:690 holenderskiego Kodeksu cywilnego, oraz
 - b. pracownicy (pracownicy tymczasowi) danego pracodawcy wykonują prace w ramach innej dziedziny działalności przedsiębiorstwa niż opisana w części dotyczącej zakresu obowiązywania innego CAO, za przynajmniej 25% sumy wynagrodzenia lub innego ilościowego kryterium (np. godzin pracy) stosowanego w niniejszym CAO, oraz

- c. co roku pracodawca udostępnia tymczasowo pracowników za przynajmniej 15% całkowitego wynagrodzenia stanowiącego podstawę do opłacania składek na podstawie umów o pracę tymczasową z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia, zgodnie z postanowieniami art. 7:691 ust. 2 holenderskiego Kodeksu cywilnego, jak dokładnie zdefiniowano w Załączniku 1 do artykułu 5.1 Rozporządzenia Ministra Spraw Społecznych i Zatrudnienia oraz Sekretarza Stanu ds. Finansów z dnia 2 grudnia 2005 roku, Zarządzenie Ubezpieczeniami Społecznymi, nr SV/F&W/05/96420, w celu realizacji postanowień Ustawy o finansowaniu ubezpieczenia społecznego (Wet financiering sociale verzekeringen - Wfsv), opublikowanym w Dzienniku Urzędowym numer 242 z 13 grudnia 2005 r. Wraz z wejściem w życie tej decyzji obowiązuje zapis, że agencja pracy tymczasowej spełniła kryterium, jeśli zostało to zatwierdzone przez instytucję wykonawczą, oraz
- d. agencja pracy tymczasowej nie jest częścią koncernu, który bezpośrednio lub na mocy ogólnego porozumienia podlega innemu CAO, oraz
- e. agencja pracy tymczasowej nie jest utworzoną na równych zasadach platformą pracodawców.
5. a. CAO dla Pracowników Tymczasowych nie ma zastosowania wobec agencji pracy tymczasowej, która udostępnia pracowników pracodawcom w skali ponad 50% całkowitej rocznej kwoty wynagrodzenia, w rozumieniu CAO dla Branży Budowlanej i Infrastruktury.
- b. Agencję pracy tymczasowej, będącą członkiem ABU lub NBBU lub zwolnioną z przestrzegania uznanego za ogólnie wiążący CAO dla Pracowników Branży Budowlanej i Infrastruktury, obowiązują przepisy niniejszego CAO w drodze odstępstwa od lit. a oraz zgodnie z art. 1 ust. 1.
- c. Jeśli agencja pracy tymczasowej udostępnia pracownika tymczasowego zleceniodawcy, do którego zastosowanie ma CAO dla Branży Budowlanej i Infrastruktury, a ta agencja pracy tymczasowej objęta jest przepisami CAO dla Pracowników Tymczasowych, to ma ona obowiązek dowiedzieć się od zleceniodawcy i przekazać pracownikowi, które zapisy załącznika 2 CAO dla Branży Budowlanej i Infrastruktury obowiązują pracownika**.

* Wobec przedsiębiorstw należących do NBBU zastosowanie ma NBBU-CAO, które zakłada takie same warunki pracy jak te opisane w ABU-CAO.

** W CAO wszystkie osoby wymieniane są w formie męskiej. Spowodowane jest to wyłącznie względami stylistycznymi.

Czy CAO dotyczy Państwa przedsiębiorstwa? (przedstawienie schematyczne)

Niniejszy schemat nie stanowi podstawy do żadnych rozszczeń.

Czy Państwa przedsiębiorstwo zawiera corocznie umowy o pracę tymczasową (niebędące umowami typu payroll w myśl art. 7:692 holenderskiego Kodeksu cywilnego), które obejmują udostępnianie pracowników pracodawcom w skali co najmniej 50% całkowitej rocznej kwoty wynagrodzenia?	<p>TAK</p> <p>NIE</p>	CAO (dla pracowników tymczasowych) Państwa NIE obowiązuje.
Czy jesteście Państwo członkiem NBBU (Związku Biur Pośrednictwa Pracy i Agencji Pracy Tymczasowej)?	<p>TAK</p> <p>NIE</p>	Obowiązuje Państwa NBBU-CAO*.
Czy holenderskie Ministerstwo Spraw Społecznych i Zatrudnienia zwolniło Państwa przedsiębiorstwo z obowiązku przestrzegania uznanego za ogólnie wiążący CAO (dla pracowników tymczasowych)?	<p>TAK</p> <p>NIE</p>	CAO (dla pracowników tymczasowych) Państwa NIE obowiązuje.
Czy strony CAO zwolniły Państwa przedsiębiorstwo z obowiązku przestrzegania uznanego za ogólnie wiążący CAO (dla pracowników tymczasowych)?	<p>TAK</p> <p>NIE</p>	CAO (dla pracowników tymczasowych) Państwa NIE obowiązuje.
Czy Państwa przedsiębiorstwo podlega CAO dla innego sektora gospodarki?	<p>TAK</p> <p>NIE</p>	CAO (dla pracowników tymczasowych) Państwa OBOWIĄZUJE .
Czy Państwa przedsiębiorstwo udostępnia 100% pracowników i nie prowadzi poza tym żadnej innej działalności gospodarczej?	<p>TAK</p> <p>NIE</p>	CAO (dla pracowników tymczasowych) Państwa NIE obowiązuje.
Czy Państwa przedsiębiorstwo udostępnia tymczasowo przynajmniej 25% pracowników w innym sektorze niż sektor gospodarczy, w odniesieniu do którego wcześniej podali Państwo, że CAO dla tego sektora obowiązuje w Państwa przedsiębiorstwie?	<p>TAK</p> <p>NIE</p>	CAO (dla pracowników tymczasowych) Państwa NIE obowiązuje.
Czy Państwa przedsiębiorstwo udostępnia tymczasowo przynajmniej 15% pracowników w oparciu o umowy o pracę tymczasową z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia?	<p>TAK</p> <p>NIE</p>	CAO (dla pracowników tymczasowych) Państwa NIE obowiązuje.
Czy Państwa przedsiębiorstwo jest częścią koncernu, który podlega innemu, wcześniej wymienionemu przez Państwa CAO?	<p>TAK</p> <p>NIE</p>	CAO (dla pracowników tymczasowych) Państwa NIE obowiązuje.
Czy Państwa przedsiębiorstwo należy do grupy korzystającej ze wspólnej puli pracowników?	<p>TAK</p> <p>NIE</p>	CAO (dla pracowników tymczasowych) Państwa OBOWIĄZUJE .

Artykuł 2 Definicje

W niniejszym CAO stosowane są następujące pojęcia:

- a. **wynagrodzenie CAO:** wynagrodzenie, które ma zastosowanie wobec pracownika tymczasowego, o którym mowa w art. 33, do którego wynagrodzenie równe wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika (art. 16) nie ma zastosowania w całości;
- b. **strony CAO:** strony *Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Tymczasowych*, tj. ABU, FNV, CNV Vakmensen.nl, De Unie oraz LBV;
- c. **CAO:** niniejszy układ zbiorowy pracy wraz ze wszystkimi załącznikami i protokołami;
- d. **rzeczywiste wynagrodzenie:** przyznana na podstawie niniejszego CAO i określona zgodnie z przepracowanym okresem faktyczna kwota wynagrodzenia brutto, bez dodatku urlopowego, rezerw, zasiłków, dopłat, nadgodzin, godzin rekompensowanych itd.;
- e. **przepracowany tydzień:** każdy tydzień, w którym faktycznie wykonuje się pracę tymczasową, niezależnie od liczby przepracowanych godzin;
- f. **wynagrodzenie równe wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika:** wynagrodzenie w myśl art. 16 niniejszego CAO;
- g. **zlecenie:** umowa zawarta pomiędzy zleceniodawcą a agencją pracy tymczasowej, dotycząca udostępnienia pracownika tymczasowego zleceniodawcy;
- h. **zleceniodawca:** strona, na rzecz której agencja pracy tymczasowej udostępnia pracownika tymczasowego;
- i. **w formie pisemnej:** uzgodnione na piśmie lub udostępnione cyfrowo (drogą elektroniczną). Jeśli informacje przekazywane są drogą elektroniczną, to wszystkie dokumenty udostępnione w tym celu muszą być dostępne do pobrania przez pracownika tymczasowego. Pracownika tymczasowego należy poinformować z przynajmniej miesięcznym wyprzedzeniem o zamknięciu danego portalu elektronicznego lub usunięciu udostępnionych w nim dokumentów.
- j. **udostępnienie:** zatrudnienie pracownika tymczasowego u zleceniodawcy;
- k. **klauzula o tymczasowym charakterze zatrudnienia:** klauzula, o której mowa w art. 7:691 ust. 2 holenderskiego Kodeksu cywilnego oraz w art 15 ust 1 niniejszego CAO;
- l. **pracownik tymczasowy:** strona zawierająca umowę o pracę tymczasową z agencją pracy tymczasowej;
- m. **agencja pracy tymczasowej:** strona, która udostępnia (deleguje) pracownika zleceniodawcy;
- n. **umowa o pracę tymczasową:** umowa o pracę w myśl art. 7:690 holenderskiego Kodeksu cywilnego, na mocy której agencja pracy tymczasowej na podstawie zlecenia udostępnia pracownika tymczasowego zleceniodawcy celem wykonywania w jego siedzibie prac pod jego kierownictwem i nadzorem;
- o. **tydzień:** tydzień rozpoczyna się w poniedziałek o godzinie 0:00 i kończy się w niedzielę o godzinie 24:00.

Artykuł 3 Czas trwania, przedłużenie i zakończenie, przedterminowe wypowiedzenie / wprowadzanie zmian

1. Niniejsze CAO obowiązuje w okresie od 30 grudnia 2019 roku do 31 maja 2021 roku włącznie.
2. Jeżeli najpóźniej trzy miesiące przed zakończeniem obowiązywania niniejszego CAO żadna ze stron nie wypowie pismem poleconym przepisów z niniejszego CAO, to przepisy te zostają automatycznie przedłużone o kolejny rok. W przypadku wypowiedzenia obowiązywanie przepisów CAO zostaje automatycznie przedłużone, ponieważ strony CAO pracują nad zawarciem nowego CAO.

Artykuł 4 Prawa i obowiązki wynikające z rejestracji

1. Rejestrując się w agencji pracy tymczasowej, kandydat zaznacza, czy chce zostać zakwalifikowany do pracy.
2. Rejestracja nie wiąże się z obowiązkiem agencji pracy tymczasowej do oferowania pracy ani z obowiązkiem kandydata do przyjmowania takich ofert.
3. Podczas rejestracji kandydat udziela informacji na temat swojej przeszłości zawodowej. Podane informacje muszą także dotyczyć tego, czy kandydat uczestniczył w programie emerytalnym poprzedniego pracodawcy. Jeśli z przekazanych informacji wynika, że agencja pracy tymczasowej mogłaby zostać uznana za kolejnego pracodawcę w myśl art. 12, kandydat jest zobowiązany do przekazania na wniosek dalszych wyjaśnień dotyczących wypłaconej mu rekompensaty z tytułu zakończenia zatrudnienia, a agencja pracy tymczasowej może przed rozpoczęciem udostępniania wycofać się ze złożonej oferty.

Artykuł 5 Obowiązki agencji pracy tymczasowej

1. Agencja pracy tymczasowej nie zgadza się na dyskryminację w żadnej formie.
2. Przed zawarciem umowy o pracę tymczasową agencja pracy tymczasowej udostępnia pracownikowi tymczasowemu egzemplarz CAO w formie pisemnej. Na wniosek pracownika tymczasowego udostępniony zostanie mu egzemplarz CAO w wersji drukowanej.
3. Postanowienia niniejszego CAO są tzw. postanowieniami minimalnymi. Odstępstwa od postanowień CAO oraz załączników są dopuszczone jedynie w sytuacji, w której działa to na korzyść pracownika tymczasowego.
4. Agencja pracy tymczasowej ustala ze zleceniodawcą, że będzie on traktował pracownika tymczasowego w taki sam należyty sposób, w jaki traktuje swoich własnych pracowników, oraz że podejmie odpowiednie środki celem zapewnienia przestrzegania ustawowych przepisów w zakresie bezpieczeństwa, zdrowia i dobrostanu.
5. Przed podjęciem pracy przez pracownika tymczasowego u zleceniodawcy agencja pracy tymczasowej jest zobowiązana poinformować go o wymaganych kwalifikacjach (zawodowych), o ewentualnych zagrożeniach

dla bezpieczeństwa i zdrowia oraz o związanych z nimi sposobach postępowania.

6. Na wniosek pracownika tymczasowego agencja pracy tymczasowej przedstawi ewidencję zawartych z pracownikiem tymczasowym umów o pracę tymczasową wraz z datami ich zawarcia i zakończenia oraz z oświadczeniem, czy spełniono warunki uczestnictwa w programie emerytalnym. Z ewidencji wynika, jakie prace tymczasowe wykonywał pracownik tymczasowy oraz u jakiego/jakich zleceniodawcy/-ów był zatrudniony. Dane te mogą zostać udostępnione tak długo, jak długo agencja pracy tymczasowej może być w ich posiadaniu zgodnie z terminami zawartymi w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych (RODO).

Artykuł 6 Obowiązki pracownika tymczasowego

1. Pracownik tymczasowy wykonuje prace na podstawie umowy o pracę tymczasową, zawartej z agencją pracy tymczasowej, pod kierownictwem i nadzorem zleceniodawcy.
2. Pracownik tymczasowy ma obowiązek przestrzegać odpowiednich przepisów zarówno agencji pracy tymczasowej, jak i zleceniodawcy odnośnie do wykonywania pracy.

Jeśli pracownik tymczasowy dopuszcza się niewłaściwego zachowania, narusza procedury lub uzasadnione zalecenia, agencja pracy tymczasowej może zastosować jedną lub więcej kar:

- a. ostrzeżenie
- b. tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych, ewentualnie ze wstrzymaniem wypłaty wynagrodzenia; lub
- c. zwolnienie (ewentualnie ze skutkiem natychmiastowym).

Rozdział 2 Status prawny

Artykuł 7 Dostępność i wyłączność

1. Pracownik tymczasowy ma prawo do zaakceptowania innej pracy, chyba że poinformował agencję pracy tymczasowej, że będzie pracował w określony dzień (dni), przez (oczekiwany) czas (czasy) pracy oraz (oczekiwaną) liczbę godzin pracy.
2. Pracownik tymczasowy, którego umowa o pracę tymczasową zakłada obowiązek ciągłości wypłaty wynagrodzenia (w myśl art. 22 niniejszego CAO) może po uzgodnieniu z agencją pracy tymczasowej zmienić tymczasową dostępność zadeklarowaną przez siebie podczas zawierania umowy o pracę. W tej sytuacji dostępność, która uległa zmianie, musi zawsze być wystarczająca, aby agencja pracy tymczasowej mogła udostępnić pracownika tymczasowego w ustalonym wymiarze godzin, który objęty jest obowiązkiem ciągłości wypłaty wynagrodzenia. W takim przypadku obowiązuje także warunek, że żądana dostępność będzie racjonalnie proporcjonalna do ustalonego wymiaru godzin, który objęty jest obowiązkiem ciągłości wypłaty wynagrodzenia, zarówno w kontekście liczby dni, okresu i liczby godzin pracy, jak i w kontekście ich rozplanowania.

Artykuł 8 Ewidencja czasu pracy

1. Agencja pracy tymczasowej poinformuje pracownika o sposobie ewidencji czasu pracy. Ewidencja czasu pracy musi zawierać liczbę godzin normalnych, godzin nadliczbowych lub godzin, za które przysługuje dodatek i zostać sporządzona na piśmie.
2. Ewidencję czasu pracy należy sporządzać zgodnie ze stanem faktycznym. Pracownik otrzymuje oryginalną ewidencję do wglądu, a na wniosek może uzyskać jej odpis.
3. W przypadku sporu o liczbę przepracowanych godzin ciężar dowodu spoczywa na agencji pracy tymczasowej.

Artykuł 9 Zawarcie umowy o pracę tymczasową

1. W umowie o pracę tymczasową agencja pracy tymczasowej i pracownik tymczasowy ustalają na piśmie szczegóły dotyczące stanowiska, czasu pracy, wynagrodzenia i rodzaju umowy o pracę tymczasową w myśl ustępu 3, z zachowaniem przepisów CAO.
2. Umowa o pracę tymczasową wchodzi w życie w chwili, w której pracownik tymczasowy rzeczywiście rozpoczyna wykonywanie prac, chyba że w umowie o pracę tymczasową uzgodniono inaczej.
3. Umowa o pracę tymczasową może zostać zawarta w dwóch formach:
 - a. umowy o pracę tymczasową z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia;
Umowa o pracę tymczasową z klauzulą o tymczasowym charakterze

zatrudnienia może zostać zawarta na okres udostępnienia i sięgać maksymalnie do końca fazy A*.

- b. umowy o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia;
Umowa o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia może zostać zawarta na czas określony lub nieokreślony. Umowa o pracę tymczasową na czas określony bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia może zostać zawarta na określony czas lub na czas trwania projektu, którego moment zakończenia można obiektywnie określić. Umowa o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia określana jest również mianem umowy o oddelegowanie.

* Jeśli w niniejszym CAO mowa jest o fazie A, B lub C, agencja pracy tymczasowej może także skorzystać z określeń wyrażonych cyfrą: 1-2 (faza A), 3 (faza B) oraz 4 (faza C).

Artykuł 10 Status prawny

1. Faza A

- a. Pracownik tymczasowy jest zatrudniony w fazie A, dopóki nie przepracuje dla tej samej agencji pracy tymczasowej maksymalnie 78 tygodni.
- b. W fazie A pracownik tymczasowy nadal pracuje na podstawie umowy o pracę tymczasową z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia, chyba że wyraźnie i na piśmie w ramach umowy o pracę tymczasową uzgodniono, że klauzula o tymczasowym charakterze zatrudnienia nie ma zastosowania.
- c. 78 tygodni fazy A zalicza się (biorąc pod uwagę wyłącznie przepracowane tygodnie), o ile między dwiema umowami o pracę tymczasową nie wystąpiła przerwa ponad sześć miesięcy. Jeżeli jest jednak mowa o przerwie trwającej ponad sześć miesięcy, naliczanie fazy A rozpoczyna się od nowa.
- d. Umowa o pracę tymczasową na czas określony bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia, która następuje bezpośrednio po poprzedzającej ją umowie o pracę tymczasową na czas określony bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia, zawartej z tą samą agencją pracy tymczasowej i tym samym zleceniodawcą, może zostać zawarta jedynie na okres przynajmniej czterech tygodni.

2. Faza B

- a. Pracownik tymczasowy pracuje w fazie B od chwili, gdy kontynuowana jest umowa o pracę tymczasową po ukończeniu fazy A lub jeżeli w okresie sześciu miesięcy od ukończenia fazy A zawarta zostaje nowa umowa o pracę tymczasową z tą samą agencją pracy tymczasowej.
- b. Faza B trwa maksymalnie cztery lata. W tej fazie zawartych zostać może nie więcej niż 6 umów o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym

charakterze zatrudnienia.

- c. W fazie B pracownik tymczasowy pracuje nadal na podstawie umowy o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia na czas określony, chyba że wyraźnie zawarto umowę o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia na czas nieokreślony.
- d. Okres czterech lat oraz liczbę sześciu umów o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia (patrz lit. b) zalicza się, o ile pomiędzy dwiema umowami o pracę tymczasową nie wystąpi przerwa trwająca więcej niż sześć miesięcy. W tym przypadku przerwa również jest uwzględniana. Jeżeli jest mowa o przerwie pomiędzy dwiema umowami o pracę tymczasową trwającej ponad sześć miesięcy, rozpoczyna się od nowa naliczanie fazy A.

3. Faza C

- a. Pracownik tymczasowy pracuje w fazie C od chwili, gdy kontynuowana jest umowa o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia po ukończeniu fazy B lub jeżeli w okresie sześciu miesięcy od ukończenia fazy B zawarta zostaje nowa umowa o pracę tymczasową z tą samą agencją pracy tymczasowej.
- b. W fazie C pracownik tymczasowy nadal pracuje na podstawie umowy o pracę tymczasową na czas nieokreślony bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia.
- c. Jeśli po zakończeniu umowy o pracę tymczasową na czas nieokreślony bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia pracownik tymczasowy wróci do pracy po przerwie wynoszącej sześć miesięcy lub mniej, to będzie kontynuował pracę w oparciu o umowę o pracę tymczasową w fazie C. Jeżeli jest mowa o przerwie trwającej ponad sześć miesięcy, rozpoczyna się od nowa naliczanie fazy A.

- 4. W naliczaniu faz zachowuje się ciągłość, jeśli pracownik tymczasowy przejdzie do innej agencji pracy tymczasowej należącej do tego samego koncernu i tam podejmie pracę, chyba że nowa agencja pracy tymczasowej wykaże na podstawie rejestracji, procesu rekrutacyjnego lub innych faktów i okoliczności, że doszło do przeniesienia z inicjatywy pracownika. Pod pojęciem koncernu rozumie się grupę przedsiębiorstw w myśl art. 2:24b holenderskiego Kodeksu cywilnego.

- 5. Pracownik tymczasowy oraz agencja pracy tymczasowej mogą odstąpić od systemu fazowego, który opisany został w niniejszym artykule, jeśli będzie to z korzyścią dla pracownika.

Artykuł 11 Odmienny status prawny

Ustawowy system łańcuchowy

Jeśli pracownik tymczasowy nie przepracował więcej niż 26 tygodni, to agencja pracy tymczasowej może zdecydować się na zastosowanie ustawowego systemu łańcuchowego wobec kolejnych umów o pracę. W tej sytuacji agencja pracy tymczasowej nie może (już) stosować systemu fazowego w myśl art. 10 ani zwolnienia z obowiązku ciągłości wypłaty wynagrodzenia w myśl art. 22 ust. 1 niniejszego CAO. Jeżeli jest mowa o przerwie trwającej ponad sześć miesięcy, ponownie można wybrać, jakie rozwiązanie zastosować. Pozostałe postanowienia niniejszego CAO pozostają w całości w mocy.

Artykuł 12 Kolejni pracodawcy

1. Pod pojęciem kolejnych pracodawców należy rozumieć sytuację, w której pracownik tymczasowy pracował kolejno (w ciągu sześciu miesięcy) u różnych pracodawców, którzy – zgodnie z zasadami zdrowego rozsądku i biorąc pod uwagę wykonywaną pracę – powinni być postrzegani jako następujący po sobie.
2. Określając status prawny, należy wziąć pod uwagę istotną przeszłość zawodową pracownika u jego poprzednich pracodawców i jej miejsce w systemie fazowym.
Pod pojęciem istotnej przeszłości zawodowej rozumie się liczbę tygodni lub okres, w którym pracownik tymczasowy wykonywał, zgodnie z obiektywną oceną, tę samą lub zbliżoną pracę. Naliczanie przepracowanych tygodni/okresów oraz umów o pracę lub umów o pracę tymczasową rozpoczyna się w fazie A. Agencja pracy tymczasowej, która udostępnia pracownika tymczasowego na zlecenie innej agencji pracy tymczasowej, powinna przy przydzielaniu stanowisk w największym możliwym stopniu liczyć się z przydziałem stanowisk funkcjonującym w agencji pracy tymczasowej, na której zlecenie działa.
3. Jeśli pracownik tymczasowy przejdzie do innej agencji pracy tymczasowej, aby móc kontynuować wykonywanie prac dla tego samego zleceniodawcy, to w drodze odstępstwa od ust. 2 jego status prawny będzie taki sam, jaki był w poprzedniej agencji pracy tymczasowej. W momencie przejścia pracownika nowa agencja pracy tymczasowej określi także wynagrodzenie pracownika zgodnie z wcześniejszym przydziałem stanowisk i biorąc pod uwagę wcześniej przyznane lub oczekujące na przyznanie okresowe podwyżki wynagrodzenia.
4. Jeśli pracownik tymczasowy był zatrudniony u poprzedniego pracodawcy (poprzednich pracodawców) na podstawie umowy o pracę / umowy o pracę tymczasową na czas nieokreślony, która wygasła z mocy prawa, to jego status prawny w sytuacji wystąpienia kolejnych pracodawców określa się w sposób następujący:

- jeśli istotna przeszłość zawodowa pracownika tymczasowego nie przekracza 78 przepracowanych tygodni, to uznaje się ją za przynależną do fazy A;
- jeśli istotna przeszłość zawodowa pracownika tymczasowego przekracza 78 przepracowanych tygodni, to pracownik tymczasowy rozpoczyna pracę w fazie B.

Za rozwiązanie umowy z mocy prawa uznaje się:

- wypowiedzenie umowy o pracę przez (poprzedniego) pracodawcę za zgodą Instytutu Wykonawczego Ubezpieczeń Pracowniczych (UWV);
- wypowiedzenie w trybie natychmiastowym przez (poprzedniego) pracodawcę z uwagi na nagłe powody;
- sądowe rozwiązanie umowy o pracę;
- wypowiedzenie przez (poprzedniego) pracodawcę w okresie próbnym;
- rozwiązanie umowy o pracę w oparciu o stosowną klauzulę lub w związku z osiągnięciem przez pracownika tymczasowego wieku emerytalnego;
- wypowiedzenie przez syndyka w myśl artykułu 40 Ustawy o upadłości (Faillissementswet).

Za rozwiązanie umowy z mocy prawa nie uznaje się w myśl tego ustępu:

- rozwiązania za obopólnym porozumieniem; lub
- wypowiedzenia przez pracownika tymczasowego.

5. Nie ma mowy o kolejnych pracodawcach, gdy:
 - zastosowanie klauzuli o kolejnych pracodawcach nie jest możliwe z powodu świadomego lub w inny sposób niewłaściwego udzielenia nieprawdziwych lub niepełnych informacji przez pracownika tymczasowego w myśl art. 4 ust. 3; lub
 - przerwa pomiędzy dwiema umowami o pracę lub umowami o pracę tymczasową wynosi więcej niż sześć miesięcy.

Artykuł 13 Okres próbny

1. W umowie o pracę tymczasową na czas określony bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia okres próbny może zostać uwzględniony jedynie, jeśli umowa zawierana jest na ponad sześć miesięcy. W tym przypadku obowiązują terminy ustawowe.
2. Jeśli po przerwie wynoszącej jeden rok lub mniej zawierana jest kolejna umowa o pracę tymczasową na czas określony bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia, nie może ona uwzględniać okresu próbnego. Ponowne uzgodnienie okresu próbnego jest jednak możliwe, jeśli jasne jest, że prace, które mają być wykonywane, zakładają inny zakres umiejętności i odpowiedzialności.

Artykuł 14 Wymiar czasu pracy i godziny wykonywania pracy

1. Agencja pracy tymczasowej ustala z pracownikiem tymczasowym liczbę godzin, które należy przepracować w ciągu dnia/tygodnia/okresu.
2. Godziny pracy, przerw i odpoczynku pracownika tymczasowego w myśl Ustawy o czasie pracy są takie same jak te, które obowiązują u zleceniodawcy.
3. W porozumieniu ze zleceniodawcą oraz agencją pracy tymczasowej pracownik tymczasowy ma prawo do odstąpienia od obowiązujących u zleceniodawcy godzin pracy lub wymiaru czasu pracy. Może to zrobić zarówno na początku obowiązywania umowy o pracę, jak i w czasie jej trwania.

W tej sytuacji obowiązują następujące warunki:

- a. odstępstwo nie może przekraczać granic wyznaczonych prawem lub obowiązujących na mocy CAO zleceniodawcy (jeśli jest ono obszerniejsze niż ustawa);
- b. czasy przerwy i odpoczynku pracownika tymczasowego nie mogą być krótsze niż czasy obowiązujące u zleceniodawcy.

Artykuł 15 Zakończenie umowy o pracę tymczasową

Zakończenie umowy o pracę tymczasową z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia

1. Umowa o pracę tymczasową z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia kończy się:
 - a. z mocy prawa, gdy zleceniodawca z dowolnego powodu nie chce lub nie może dalej zatrudniać pracownika; lub,
 - b. ponieważ pracownik tymczasowy z dowolnego powodu (w tym z powodu niezdolności do pracy) nie może już lub nie chce wykonywać ustalonych prac.

W przypadku niezdolności do pracy pracownika tymczasowego umowa o pracę tymczasową z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia zostaje zakończona z mocy prawa i ze skutkiem natychmiastowym na wniosek zleceniodawcy, bezpośrednio po zgłoszeniu zachorowania.

2. Jeśli okres udostępniania trwał dłużej niż 26 przepracowanych tygodni, to w przypadku zakończenia umowy o pracę tymczasową agencja pracy tymczasowej ma obowiązek poinformować o zakończeniu umowy pracownika tymczasowego przynajmniej dziesięć dni kalendarzowych przed zakończeniem umowy z mocy prawa. Zasada ta nie obowiązuje w sytuacji niezdolności pracownika tymczasowego do pracy. Jeśli agencja pracy tymczasowej nie dotrzyma lub nie dotrzyma w pełni ustawowego terminu przekazania informacji, ma obowiązek wypłacenia pracownikowi tymczasowemu odszkodowania w wysokości równej rzeczywistemu wynagrodzeniu pracownika tymczasowego, które ten zarobiłby w okresie niedotrzymanego terminu przekazania informacji. Wyjątkiem jest sytuacja, w której agencja pracy tymczasowej zaoferuje pracownikowi tymczasowemu

odpowiednią pracę zastępczą w tym okresie, w myśl art. 23.

3. Pracownik tymczasowy, który chce wypowiedzieć umowę o pracę tymczasową, jest zobowiązany do poinformowania agencji pracy tymczasowej o tym fakcie przynajmniej jeden dzień wcześniej.

Umowa o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia

4. Umowa o pracę tymczasową na czas określony bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia może zawsze zostać przedterminowo wypowiedziana przez pracownika tymczasowego oraz agencję pracy tymczasowej z kolejnym dniem roboczym z uwzględnieniem ustawowego okresu wypowiedzenia*, chyba że taka możliwość została wyraźnie wykluczona na piśmie w umowie o pracę tymczasową. Jeśli czas obowiązywania umowy o pracę tymczasową jest krótszy niż ustawowe okresy wypowiedzenia, to przedterminowe wypowiedzenie umowy nie jest w żadnym wypadku możliwe.
5. W drodze odstępstwa od ust. 4 pracownik tymczasowy może wypowiedzieć umowę o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia ze skutkiem natychmiastowym, jeśli agencja pracy tymczasowej powoła się na zwolnienie z obowiązku ciągłości wypłaty wynagrodzenia, w myśl art. 22 ust. 1 oraz art. 22 ust. 6.
6. Umowa o pracę tymczasową na czas nieokreślony bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia może zostać wypowiedziana z kolejnym dniem roboczym z uwzględnieniem ustawowego okresu wypowiedzenia.

Osiągnięcie wieku uprawniającego do emerytury AOW

7. Umowa o pracę tymczasową wygasa z mocy prawa w dniu, w którym pracownik osiągnie wiek emerytalny, chyba że wyraźnie odstąpiono od tego w umowie o pracę tymczasową.

* w myśl art. 7:672 holenderskiego Kodeksu cywilnego.

Rozdział 3 Wynagrodzenie

Artykuł 16 Wynagrodzenie równe wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika

1. Pracownik tymczasowy ma prawo do wynagrodzenia równego wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika, chyba że zastosowanie ma art. 33. Wynagrodzenie równe wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika składa się z następujących sześciu elementów, z których każdy musi być równy wynagrodzeniu pracownika zatrudnionego na tym samym lub podobnym stanowisku u zleceniodawcy*, pod którego nadzorem i kierownictwem pracownik tymczasowy wykonuje prace:
 - a. wyłącznie obowiązujące wynagrodzenie okresowe według kategorii zaszeregowania;
 - b. mające zastosowanie skrócenie czasu pracy. W zależności od decyzji agencji pracy tymczasowej może ono zostać zrekompensowane w postaci czasu lub w formie pieniężnej;
 - c. dodatki za pracę w godzinach nadliczbowych, w godzinach nienormowanych (w tym w dni świąteczne), za przesunięte godziny, pracę w systemie zmianowym oraz pracę w warunkach obciążających fizycznie związanych z jej charakterem (w tym za pracę w niskich lub wysokich temperaturach, pracę z użyciem substancji niebezpiecznych lub prace brudne);
 - d. początkowa podwyżka wynagrodzenia, której wysokość i data odpowiadają tym obowiązującym w przedsiębiorstwie zleceniodawcy;
 - e. zwrot kosztów (o ile agencja pracy tymczasowej może go wypłacić bez potrąceń z wynagrodzenia i składek: koszty dojazdów, utrzymania i inne niezbędne koszty poniesione z racji wykonywania pracy na danym stanowisku);
 - f. okresowe podwyżki wynagrodzenia, których wysokość i data odpowiadają tym obowiązującym w przedsiębiorstwie zleceniodawcy.Jeśli pracownik tymczasowy udostępniany zleceniodawcy zostanie udostępniony innemu przedsiębiorstwu, obowiązywać go będzie wynagrodzenie równe wynagrodzeniu pracowników pracodawcy-użytkownika zatrudnionych na tym samym lub podobnym stanowisku u tego pracodawcy, pod którego nadzorem i kierownictwem wykonuje prace.
2. Jeśli u zleceniodawcy obowiązują przepisy, na mocy których pracownikom przysługuje rekompensata za godziny lub czas dojazdu do pracy, to zleceniodawca ma obowiązek zastosowania tych przepisów również wobec pracownika tymczasowego. Jeśli godziny lub czas dojazdu pracownika tymczasowego są już uznawane za godziny przepracowane, to przepisy zleceniodawcy dotyczące godzin lub czasu podróży nie obowiązują.
3. Zastosowanie wynagrodzenia równego wynagrodzeniu dla stałych pracowników pracodawcy-użytkownika opiera się na informacjach udzielanych lub potwierdzanych przez zleceniodawcę na temat grupy

stanowisk, wysokości wynagrodzenia, obowiązującego skrócenia czasu pracy, wysokości okresowej podwyżki, wysokości i daty początkowej podwyżki wynagrodzenia, zwrotu kosztów i dodatków.

Agencja pracy tymczasowej ustala ze zleceniodawcą, że ma on obowiązek dostarczenia prawidłowych i kompletnych informacji wymaganych do terminowego określenia wynagrodzenia równego wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika.

4. Wynagrodzenie równe wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika ustala się dla każdego udostępnienia osobno.
5. a. Jeśli pracownik zajmuje to samo lub zbliżone stanowisko w agencji pracy tymczasowej u różnych zleceniodawców i z powodu zmiany zleceniodawców nie kwalifikuje się do przyznania okresowej podwyżki wynagrodzenia u tych zleceniodawców, to przy kolejnym udostępnieniu pracownika do pracy na tym samym lub zbliżonym stanowisku agencja pracy tymczasowej bierze pod uwagę jego doświadczenie w celu przyznania okresowej podwyżki wynagrodzenia.
b. Jeśli pracownik tymczasowy w myśl lit. a w tym kontekście przeniesie się do innej agencji pracy tymczasowej w ramach tego samego koncernu, to nowa agencja pracy tymczasowej weźmie pod uwagę doświadczenie zawodowe, jak opisano w lit. a, decydując o przyznaniu okresowej podwyżki wynagrodzenia, chyba że nowa agencja pracy tymczasowej udowodni na podstawie rejestracji, procesu rekrutacyjnego lub innych faktów i okoliczności, że doszło do przeniesienia z inicjatywy pracownika. Pod pojęciem koncernu rozumie się grupę przedsiębiorstw w myśl art. 2:24b holenderskiego Kodeksu cywilnego.
6. Agencja pracy tymczasowej dysponuje procedurą, za pomocą której upewnia się, że wynagrodzenie równe wynagrodzeniu pracowników zleceniodawcy zostało prawidłowo ustalone.
7. Przy każdym udostępnieniu pracownika agencja pracy tymczasowej ma obowiązek pisemnie potwierdzić informacje zawarte w lit. a do o włącznie pracownikowi tymczasowemu.
 - a. przewidywana data rozpoczęcia pracy;
 - b. nazwa oraz dane kontaktowe zleceniodawcy, w tym dane ewentualnej osoby kontaktowej oraz adres przedsiębiorstwa;
 - c. (ogólną) nazwę stanowiska oraz, jeśli to możliwe, nazwę stanowiska zgodnie z regulaminem wynagrodzeń zleceniodawcy;
 - d. przydział stanowiska oraz stopień stanowiska zgodnie z regulaminem wynagrodzeń zleceniodawcy, jeśli te informacje są dostępne;
 - e. ustalony wymiar czasu pracy;
 - f. przewidywana data zakończenia udostępniania, jeśli ma zastosowanie;
 - g. CAO / regulamin wynagrodzeń;
 - h. rzeczywiste wynagrodzenie (godzinowe) brutto;
 - i. mająca zastosowanie rekompensata z tytułu skrócenia czasu pracy;

- j. mający zastosowanie dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych lub za przesunięte godziny pracy;
- k. mający zastosowanie dodatek za pracę w godzinach nienormowanych (w tym dodatek za pracę w dni świąteczne) oraz za pracę w warunkach obciążających fizycznie);
- l. mający zastosowanie dodatek za pracę w systemie zmianowym;
- m. mające zastosowanie zwrotu kosztów podróży;
- n. pozostałe mające zastosowanie zwrotu kosztów;
- o. mające zastosowanie rekompensaty za godziny lub czas podróży wynikających z pracy.

Jeśli w okresie udostępniania zmianie ulegnie jedna z powyższych informacji, agencja pracy tymczasowej ma obowiązek poinformować o tej zmianie pracownika tymczasowego na piśmie.

8. Na uzasadniony wniosek pracownika tymczasowego agencja pracy tymczasowej przedstawi mu pisemne wyjaśnienie ustalonego wynagrodzenia równego wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika.
9. Zastosowanie wynagrodzenia równego wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika nigdy nie może być dostosowane z mocą wsteczną, chyba że
 - mowa jest o działaniu z premedytacją lub nastąpiło celowe nadużycie; lub
 - agencja pracy tymczasowej nie dołożyła należytych starań do prawidłowego ustalenia wynagrodzenia równego wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika jak opisano w ust. 6 tego artykułu;
 - agencja pracy tymczasowej nie przestrzegała przepisów ust. 7 w kontekście liter c., d., e., g., h., i., j., k., l., m., n. oraz o.;
 - agencja pracy tymczasowej nie przekazała pracownikowi tymczasowemu na jego uzasadnioną prośbę pisemnego wyjaśnienia dotyczącego sposobu, w jaki ustalono wysokość wynagrodzenia równego wynagrodzeniu dla stałych pracowników pracodawcy-użytkownika w myśl ust. 8 tego artykułu.

10. Pracownik tymczasowy zatrudniony w fazie C, który 30 grudnia 2019 r. zgodnie z przepisami art. 16 niniejszego CAO przejdzie z wynagrodzenia naliczanego według siatki płac ABU-CAO na okres do 30 grudnia 2019 r na wynagrodzenie równe wynagrodzeniu dla stałych pracowników pracodawcy-użytkownika, zachowuje przynajmniej obowiązujące rzeczywiste wynagrodzenie z bieżącego oddelegowania do pracy. W przypadku przerwy w pracy tymczasowej na skutek zakończenia zlecenia lub w przypadku nowego oddelegowania obowiązują przepisy niniejszego CAO oraz ustalenia dotyczące wysokości rzeczywistego wynagrodzenia zawarte w umowie o pracę tymczasową.

* *Jeśli nie ma pracowników zatrudnionych na tym samym lub podobnym stanowisku, obowiązuje art. 21.*

Artykuł 17 Określenie wysokości wynagrodzenia godzinowego lub dodatku z tytułu skrócenia czasu pracy w formie pieniężnej

1. Jeśli agencja pracy tymczasowej chce w kontekście ustalania wynagrodzenia równego wynagrodzeniu dla stałych pracowników pracodawcy-użytkownika obliczyć wynagrodzenie godzinowe lub dodatek z tytułu skrócenia czasu pracy w formie pieniężnej, powinna opierać się na informacjach uzyskanych od zleceniodawcy oraz, jeśli to konieczne, na dostępnych, zweryfikowanych informacjach dotyczących CAO zleceniodawcy. Chodzi tu o informacje dostarczone przez obie strony w odpowiednim CAO dla pracodawców-użytkowników. Informacja o wynagrodzeniu równym wynagrodzeniu dla stałych pracowników pracodawcy-użytkownika przekazana lub potwierdzona przez zleceniodawcę jest podstawą ustalenia wysokości wynagrodzenia godzinowego lub dodatku z tytułu skrócenia czasu pracy w formie pieniężnej.
2. Jedynie w sytuacji, w której powyższe informacje są niejasne i nie pozwalają z całkowitą pewnością ustalić, jak obliczone powinno zostać wynagrodzenie godzinowe lub dodatek z tytułu skrócenia czasu pracy w formie pieniężnej, skorzystać należy z opisanej poniżej metody obliczania.
3. *Wynagrodzenie okresowe*
 - a. Czy w CAO lub w przepisach o warunkach zatrudnienia (arbeidsvoorwaardenregeling, zwanych dalej AVR) zleceniodawcy jest mowa o wynagrodzeniu godzinowym (lub jego definicji)?
 - b. Jeśli tak, wynagrodzenie godzinowe zgodne z właściwym przydziałem stanowisk należy określić na podstawie wynagrodzenia godzinowego lub definicji wynagrodzenia godzinowego obowiązujących u zleceniodawcy.
 - c. Jeśli nie, wynagrodzenie godzinowe zgodne z właściwym przydziałem stanowisk należy obliczyć w sposób następujący.

Wynagrodzenie miesięczne

$4,35 \times$ normalnego czasu pracy (NAD, normale arbeidsduur)

- d. Agencja pracy tymczasowej musi ustalić, czy w CAO lub AVR zleceniodawcy uwzględniono różne standardowe czasy pracy dla harmonogramów zmianowych. W tej sytuacji agencja pracy tymczasowej musi przyjąć standardowy czas pracy w harmonogramie zmianowym, którym objęty jest pracownik, za podstawę do ustalenia wynagrodzenia godzinowego. Jeśli pracownik tymczasowy zostanie oddelegowany do pracy w ramach innego harmonogramu zmianowego / grafiku, w którym obowiązuje inny standardowy czas pracy, wynagrodzenie godzinowe należy ustalić ponownie na podstawie standardowego czasu pracy wyrażonego w nowym harmonogramie zmianowym / grafiku. Ponadto rozporządzenie o obowiązku ciągłości wypłaty wynagrodzenia w przypadku przerwy w

pracy tymczasowej na skutek zakończenia zlecenia (art. 22) nie obowiązuje, chyba że pracownik tymczasowy zostaje udostępniony na proporcjonalnie mniejszą liczbę godzin w ramach nowego harmonogramu zmianowego / grafiku niż miało to miejsce w poprzednim harmonogramie zmianowym.

4. Jeśli wynagrodzenie równe wynagrodzeniu dla stałych pracowników pracodawcy-użytkownika za tydzień pracy w pełnym wymiarze wynosi mniej niż wynagrodzenie minimalne, będzie miało miejsce wyrównanie wynagrodzenia równego wynagrodzeniu dla stałych pracowników pracodawcy-użytkownika, tak by nie było sprzeczności z Ustawą o minimalnych stawkach wynagrodzenia i dodatku urlopowego.
5. *Mające zastosowanie skrócenie czasu pracy (ADV);*
 - a. Czy w CAO lub AVR zleceńodawcy określono formę urlopu z zachowaniem ciągłości wypłaty wynagrodzenia?
 - b. Jeśli nie, to bezpośrednio obowiązuje standardowy czas pracy, a dodatek z tytułu skrócenia czasu pracy w formie pieniężnej lub czasu nie jest należny.
 - c. Jeśli tak, to agencja pracy tymczasowej może zdecydować, czy dodatek z tytułu skrócenia czasu pracy zostanie przyznany w postaci czasu, czy w formie pieniężnej.
 - d. Jeśli agencja pracy tymczasowej zdecyduje się na wypłatę dodatku z tytułu skrócenia czasu pracy w formie pieniężnej, odpowiedzieć należy na następujące pytanie.
 - e. Czy w CAO lub AVR zleceńodawcy ustalono procent skrócenia czasu pracy lub czy w CAO lub AVR uwzględniono metodę obliczania, która pozwala na jednoznaczne ustalenie wartości skróconego czasu pracy?
 - f. Jeśli tak, to ten procent lub odpowiednio ta metoda obliczania muszą zostać zastosowane, aby określić wysokość dodatku z tytułu skrócenia czasu pracy.
 - g. Jeśli nie, agencja pracy tymczasowej oblicza wysokość dodatku z tytułu skrócenia czasu pracy w następujący sposób.

Obliczanie dodatku w oparciu o skrócenie czasu pracy wyrażone w dniach

Liczba dni z tytułu skrócenia czasu pracy w roku

254

Obliczanie dodatku w oparciu o skrócenie czasu pracy wyrażony w godzinach

Liczba godzin z tytułu skrócenia czasu pracy w roku

$254 \times (\text{NAD} / 5)$

Artykuł 18 Dodatek urlopowy

Pracownik tymczasowy ma prawo do dodatku urlopowego w wysokości 8,33% rzeczywistego wynagrodzenia za:

- przepracowane dni;
- dni urlopu;
- dni świąteczne;
- dni, w których pracownik tymczasowy jest niezdolny do pracy;
- godziny rekompensowane; oraz
- godziny, za które pracownik tymczasowy ma prawo do ciągłości wypłaty wynagrodzenia z powodu przerwy w pracy tymczasowej na skutek zakończenia zlecenia na mocy art. 22.

Art. 16 ust. 2 Ustawy o minimalnych stawkach wynagrodzenia i dodatku urlopowego pozostaje niezmiennie w mocy.

Artykuł 19 Godziny rekompensowane

1. Agencja pracy tymczasowej może uzgodnić z pracownikiem tymczasowym na piśmie, że dodatek za pracę w godzinach nienormowanych lub w godzinach nadliczbowych nie zostaną wypłacone, ale zostaną zaliczone na poczet godzin rekompensowanych w formie czasu.
2. Dodatki za pracę w godzinach nienormowanych lub nadliczbowych mogą zostać wymienione na czas, który pracownik tymczasowy będzie mógł wykorzystać jako urlop. Podstawę obliczenia czasu, który ma zostać zrekompensowany, stanowi liczba godzin, za które przyznano dodatek. Następnie ta liczba godzin jest pomnożona przez odpowiednią stawkę procentową dodatku. Dotyczy to stawki procentowej, która wykorzystywana jest do obliczania wysokości dodatku, który przyznawany jest poza wynagrodzeniem godzinowym.*

—
* *Przykład:*
Pracownik przepracował cztery godziny nadliczbowe. Te godziny objęte są stawką procentową wynoszącą 25% (zatem pracownik tymczasowy otrzyma za te godziny 125% wynagrodzenia godzinowego). W celu obliczenia godzin rekompensowanych wyrażonych w czasie 4 godziny nadliczbowe mnoży się przez 25%. W tym przypadku pracownik tymczasowy zgromadził jedną godzinę rekompensowaną, którą może odebrać w formie urlopu.

Artykuł 20 Zamiana warunków pracy

1. Agencja pracy tymczasowej oraz pracownik tymczasowy mogą uzgodnić na piśmie, że część wynagrodzenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, w tym:
 - dodatki za pracę w godzinach nienormowanych i w godzinach nadliczbowych;
 - godziny rekompensowane w myśl art. 19;
 - pozaustawowe dni urlopu;zostanie wymieniona na nieopodatkowane zwroty lub przydziały w związku z kosztami eksterytorialnymi („cele”). Zamiana wynagrodzenia na

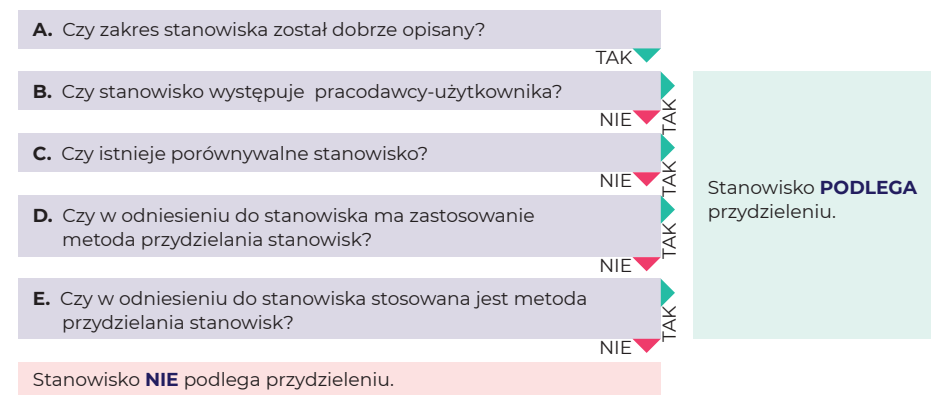
nieopodatkowane zwroty lub przydziały jest dozwolona, jeśli zastosowane zostaną następujące ograniczenia i warunki:

- a. Zamiana wynagrodzenia na nieopodatkowane zwroty lub przydziały w związku z kosztami eksterytorialnymi jest dozwolona wyłącznie z tytułu podwójnych kosztów zakwaterowania, kosztów przejazdów z i do miejsca zamieszkania w kraju ojczystym pracownika tymczasowego oraz dodatkowych wydatków na życie.
- b. W przypadku zamiany wynagrodzenia uwzględnia się obowiązujące przepisy prawne.
- c. Zamiana wynagrodzenia jest dozwolona wyłącznie, jeśli i o ile jest ona dopuszczalna z podatkowego punktu widzenia.
- d. Wysokość nieopodatkowanych zwrotów lub wartość nieopodatkowanych przydziałów, które agencja pracy tymczasowej chce zwrócić lub przydzielić w formie zwolnionej z podatku, podaje się na odcinku wynagrodzenia.
- e. Zamiana wynagrodzenia na nieopodatkowane zwroty lub przydziały powinna zostać uprzednio uzgodniona z pracownikiem tymczasowym i określona w umowie o pracę tymczasową (lub w jej uzupełnieniu). W umowie o pracę tymczasową (lub w jej uzupełnieniu) należy podać między innymi nieopodatkowane zwroty lub przydziały, na które pracownik zamienia wynagrodzenie, a także ustalony okres zamiany.
- f. Wysokość wynagrodzenia po dokonaniu zamiany nie może być niższa od ustawowego wynagrodzenia minimalnego przysługującego danemu pracownikowi tymczasowemu.
- g. Zamiana wynagrodzenia wraz z włączonymi do niego dodatkami za pracę w godzinach nienormowanych i w godzinach nadliczbowych, jak również godzinami rekompensowanymi w myśl art. 19 oraz pozaustawowymi dniami urlopu nie może obejmować więcej niż 30% wynagrodzenia w myśl ust. 1.
- h. Nieopodatkowany zwrot, przyznawany w ramach tych przepisów, ogranicza się do faktycznie poniesionych kosztów. Nieopodatkowany przydział, przyznawany w ramach tych przepisów, jest wyceniany zgodnie z wartością obowiązującą w ruchu gospodarczym.
- i. Zamienione wynagrodzenie nie jest uwzględniane w naliczanych (rezerwach) na poczet dni urlopu, dodatku urlopowego, krótkiego urlopu oraz urlopu specjalnego, dni świątecznych i dni karencji. Wszystko powyższe oznacza, że wymienione prawa naliczane są wyłącznie na podstawie obniżonej kwoty wynagrodzenia.
- j. Zamieniona część wynagrodzenia stanowi podstawę do naliczania prawa do emerytury, o ile ma ono zastosowanie.
- k. Zamiana części wynagrodzenia nie ma wpływu na podstawę wynagrodzenia z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych oraz dodatków z tytułu nienormowanego czasu pracy.
- l. Wysokość wynagrodzenia oraz wartość pozaustawowych dni urlopu, które pracownik tymczasowy zamienia na nieopodatkowany zwrot lub przydział,

może wynosić maksymalnie 81% wysokości kosztów eksterytorialnych, które agencja pracy tymczasowej chce zwrócić lub przydzielić w formie zwolnionej od podatku. Wysokość 81% nie ma zastosowania do zamiany dodatków za pracę w godzinach nienormowanych i w godzinach nadliczbowych oraz godzin rekompensowanych w myśl art. 19.

Artykuł 21 Określanie wynagrodzenia dla pracowników tymczasowych należących do grupy niepodlegającej przydzieleniu

1. Pracownicy należący do grupy niepodlegającej przydzieleniu to pracownicy wykonujący prace, których nie można przydzielić do stanowiska w obrębie poziomów zleceńodawcy. W celu określenia, które prace nie podlegają przydzieleniu, należy wykonać następujące kroki.
2. Jeśli w drodze odstępstwa od art. 9 ust. 2 ustalono z pracownikiem tymczasowym, że umowa o pracę tymczasową zacznie obowiązywać jeszcze zanim pracownik tymczasowy rzeczywiście rozpocznie wykonywanie prac, to w okresie, w którym pracownik nie został jeszcze oddelegowany do pracy, nie podlega on przydzieleniu.
3. Wynagrodzenie pracownika należącego do grupy niepodlegającej przydzieleniu określa się na podstawie rozmów prowadzonych przez agencję pracy tymczasowej z pracownikiem tymczasowym oraz, jeśli ma to zastosowanie, ze zleceńodawcą. Bierze się przy tym pod uwagę nakład pracy niezbędny do pełnienia danego stanowiska, zakres odpowiedzialności, doświadczenie oraz wykształcenie.
4. Na wniosek pracownika tymczasowego agencja pracy tymczasowej wykazuje, że prace nie podlegają przydzieleniu.

Artykuł 22 Ciągłość wypłaty wynagrodzenia w sytuacji przerwy w pracy tymczasowej na skutek zakończenia zlecenia

Ciągłość wypłaty wynagrodzenia w fazie A: Umowa o pracę tymczasową z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia oraz umowa o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia bez obowiązku ciągłości wypłaty wynagrodzenia

1. Agencja pracy tymczasowej ma obowiązek wypłaty wynagrodzenia pracownikowi tymczasowemu zatrudnionemu w fazie A jedynie za okres/y, w którym/których pracownik tymczasowy faktycznie wykonywał pracę tymczasową. Jeśli pracodawca chce starać się o zwolnienie z obowiązku ciągłości wypłaty wynagrodzenia, to ma obowiązek zgłoszenia tego faktu na piśmie na początku obowiązywania umowy o pracę tymczasową.
2. Zwolnienie z obowiązku ciągłości wypłaty wynagrodzenia, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, nie ma zastosowania w przypadku niezdolności do pracy w sytuacji, w której zawarto umowę o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia w fazie A.
3. Jeśli pracownik tymczasowy zatrudniony w fazie A:
 - a. został powołany do pracy tymczasowej; oraz
 - b. pojawia się w czasie i w miejscu uzgodnionym z agencją pracy tymczasowej; ale
 - c. zleceniodawca uzna, że pracownik tymczasowy nie jest zdolny do rozpoczęcia pracy tymczasowej,pracownik tymczasowy ma prawo do odszkodowania w wysokości co najmniej trzykrotności rzeczywistego wynagrodzenia godzinowego, które otrzymałby on za pracę tymczasową. W takim przypadku nie ma zastosowania ustęp 1 niniejszego artykułu.

Ciągłość wypłaty wynagrodzenia w fazie A: Umowa o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia z obowiązkiem ciągłości wypłaty wynagrodzenia

4. W przypadku przerwy w świadczeniu pracy tymczasowej agencja pracy tymczasowej jest zobowiązana do wypłacania ostatniego rzeczywistego wynagrodzenia pracownikowi tymczasowemu zatrudnionemu w fazie A tak długo lub na ten czas, w którym pracownik tymczasowy nie zostanie ponownie oddelegowany, jeśli pracownik tymczasowy jest zatrudniony w oparciu o umowę o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia, w której pisemnie potwierdzono obowiązek ciągłości wypłaty wynagrodzenia.

Ciągłość wypłaty wynagrodzenia w fazie B

5. W przypadku przerwy w świadczeniu pracy tymczasowej agencja pracy tymczasowej jest zobowiązana do wypłacania ostatniego rzeczywistego wynagrodzenia pracownikowi tymczasowemu zatrudnionemu w fazie B

tak długo lub na ten czas, w którym pracownik tymczasowy nie zostanie ponownie oddelegowany.

6. W przypadku, w którym pracownik tymczasowy w drodze odstąpienia od art. 10 ust. 1 litery a oraz b pracuje w fazie B, nie wykorzystując w pełni fazy A, agencja pracy tymczasowej ma prawo w okresie 26 tygodni lub krótszym (skróconym o czas, w którym pracownik pracował już w tej samej agencji pracy tymczasowej w fazie A) odstąpić od obowiązku ciągłości wypłaty wynagrodzenia, o którym mowa w art. 22 ustęp 1. Powyższe zwolnienie z obowiązku ciągłości wypłaty wynagrodzenia nie obowiązuje w przypadku niezdolności do pracy.
7. Jeśli agencja pracy tymczasowej korzysta z możliwości, o której mowa w poprzednim ustępie niniejszego artykułu, a pracownik tymczasowy:
 - a. został powołany do pracy tymczasowej; oraz
 - b. pojawia się w czasie i w miejscu uzgodnionym z agencją pracy tymczasowej; ale
 - c. zleceniodawca uzna, że pracownik tymczasowy nie jest zdolny do rozpoczęcia pracy tymczasowej,pracownik tymczasowy ma prawo do odszkodowania w wysokości co najmniej trzykrotności rzeczywistego wynagrodzenia godzinowego, które otrzymałby on za pracę tymczasową. W takim przypadku nie ma zastosowania ustęp 6 niniejszego artykułu.

Ciągłość wypłaty wynagrodzenia w fazie C

8. W przypadku przerwy w świadczeniu pracy tymczasowej agencja pracy tymczasowej jest zobowiązana do wypłacania ostatniego rzeczywistego wynagrodzenia pracownikowi tymczasowemu zatrudnionemu w fazie C tak długo lub na ten czas, w którym pracownik tymczasowy nie zostanie ponownie oddelegowany.

Zwolnienie z obowiązku ciągłości wypłaty wynagrodzenia

9. Opisane w tym artykule zobowiązania do zachowania ciągłości wynagrodzenia przepadają, jeśli pracownik tymczasowy:
 - wyrejestrował się z agencji pracy tymczasowej;
 - poinformował, że nie będzie już dostępny do wykonywania pracy;
 - przestał być osiągalny dla agencji pracy tymczasowej; lub
 - odmówił przyjęcia odpowiedniej pracy zastępczej.

Artykuł 23 Odpowiednia praca zastępcza i przerwa w pracy tymczasowej na skutek zakończenia zlecenia

1. Jeżeli w czasie obowiązywania umowy o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia, w której wyraźnie ustalono ciągłość wypłaty wynagrodzenia, nastąpi przerwa w pracy tymczasowej z powodu zakończenia udostępnienia pracownika tymczasowego, agencja pracy

tymczasowej jest zobowiązana, na czas obowiązywania umowy, poszukać i zaproponować pracownikowi tymczasowemu odpowiednią zastępczą pracę tymczasową. Pracownik tymczasowy ma obowiązek zaakceptować odpowiednią pracę zastępczą w czasie obowiązywania tej umowy o pracę tymczasową.

2. Praca zastępcza jest odpowiednia, jeśli:
 - a. wymaga wykonywania podobnych prac do tych, które pracownik tymczasowy wykonywał wcześniej oraz podobnego wykształcenia i możliwości; lub
 - b. jest to nowa praca, która wymaga umiejętności, które pracownik tymczasowy mógłby zdobyć w rozsądnym terminie za pomocą szkolenia lub bez niego oraz nie znajduje się niżej niż dwa poziomy poniżej stanowiska, które pracownik zajmował wcześniej. Stanowisko, które przypadło w wyniku zakończenia zlecenia, zostaje przydzielone do schematu stanowisk w załączniku IV.
3. Praca zastępcza zostaje zaproponowana pod jednym z poniższych warunków:
 - a. średni czas pracy w tygodniu/miesiącu/okresie jest równy czasowi pracy uzgodnionemu w umowie; lub
 - b. średni czas pracy w tygodniu/miesiącu/okresie jest krótszy niż czas pracy uzgodniony w umowie, pod warunkiem że za godziny nieprzepracowane przysługuje wynagrodzenie w wysokości równej ostatniemu rzeczywistemu wynagrodzeniu; lub
 - c. średni czas pracy w tygodniu/miesiącu/okresie jest dłuższy niż czas pracy uzgodniony w umowie, pod warunkiem że można zgodnie z zasadami zdrowego rozsądku wymagać od pracownika tymczasowego wykonywania pracy przez większą liczbę godzin, niż uzgodniono w umowie.
4. Agencja pracy tymczasowej odbywa z pracownikiem tymczasowym rozmowę na temat pracy zastępczej, podczas której omawiane są możliwe prace zastępcze.
5. Obowiązek znalezienia i zaproponowania odpowiedniej pracy zastępczej oraz ciągłości wypłaty wynagrodzenia przypadają, jeśli pracownik tymczasowy:
 - a. odrzuci propozycję odpowiedniej pracy zastępczej;
 - b. wyrejestruje się z agencji pracy tymczasowej;
 - c. nie będzie już dostępny do wykonywania prac w pełnym uzgodnionym okresie udostępniania. Pracownik tymczasowy ma obowiązek niezwłocznie poinformować o tym agencję pracy tymczasowej.
6. Jeśli nie uda się przydzielić pracownikowi odpowiedniej pracy zastępczej w rozsądnym terminie*, agencja pracy tymczasowej może zwrócić się z prośbą do Instytutu Wykonawczego Ubezpieczeń Pracowniczych (UWV) o zgodę na wypowiedzenie umowy o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia z powodu sytuacji gospodarczej przedsiębiorstwa. Na potrzeby określenia wspomnianego w tym ustępie rozsądnego terminu przyjmuje się, że faza A odpowiada przepracowanemu okresowi

wynoszącemu półtora roku. Oprócz tego, przerwy w fazie B wynoszące nie więcej niż sześć miesięcy również zostają uwzględnione.

—

* *Rozsądny termin w myśl art. 7:672 ust. 2 holenderskiego Kodeksu cywilnego.*

Artykuł 24 Ciągłość wypłaty wynagrodzenia za odpowiednią pracę zastępczą

Ciągłość wypłaty wynagrodzenia w fazie A

1. Pracownik tymczasowy ma prawo do wynagrodzenia za godziny, w których wykonywał odpowiednią pracę zastępczą zgodnie z wynagrodzeniem równym wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika wskazanym w nowym potwierdzeniu oddelegowania.
2. Jeśli jest mowa o nowym udostępnieniu na mniejszą liczbę godzin niż liczba przewidziana w umowie o pracę tymczasową z obowiązkiem ciągłości wypłaty wynagrodzenia, pracownik tymczasowy ma w przypadku nowego udostępnienia prawo do wynagrodzenia w wysokości ostatniego rzeczywistego wynagrodzenia za czas przerwy w pracy tymczasowej. Obowiązuje warunek, że pracownik tymczasowy musi być dostępny do wykonywania odpowiedniej pracy przez wszystkie godziny uzgodnione w umowie o pracę tymczasową na czas określony bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia.

Ciągłość wypłaty wynagrodzenia w fazie B

3. Pracownik tymczasowy ma prawo do wynagrodzenia za godziny, w których wykonywał odpowiednią pracę zastępczą zgodnie z wynagrodzeniem równym wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika wskazanym w nowym potwierdzeniu oddelegowania.
4. Jeśli jest mowa o nowym udostępnieniu na mniejszą liczbę godzin niż liczba przewidziana w umowie o pracę tymczasową w fazie B, pracownik tymczasowy ma prawo do wynagrodzenia w wysokości ostatniego rzeczywistego wynagrodzenia za czas przerwy w pracy tymczasowej, chyba że zastosowanie ma art. 22 ustęp 6. Obowiązuje warunek, że pracownik tymczasowy musi być dostępny do wykonywania odpowiedniej pracy przez wszystkie godziny uzgodnione w umowie o pracę tymczasową.

Ciągłość wypłaty wynagrodzenia w fazie C

5. Pracownik tymczasowy ma prawo do wynagrodzenia za godziny, w których wykonywał odpowiednią pracę zastępczą zgodnie z wynagrodzeniem równym wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika wskazanym w nowym potwierdzeniu oddelegowania, jednak zawsze w wysokości przynajmniej 90% ostatniego rzeczywistego wynagrodzenia z ostatniego oddelegowania i przynajmniej w wysokości ustawowego wynagrodzenia minimalnego. Ponadto pracownik tymczasowy otrzymuje

zawsze przynajmniej 85% najwyższego rzeczywistego wynagrodzenia w fazie C i przynajmniej minimalne ustawowe wynagrodzenie.

6. Jeśli jest mowa o nowym udostępnieniu na mniejszą liczbę godzin niż liczba przewidziana w umowie o pracę tymczasową w fazie C, pracownik tymczasowy ma prawo do wynagrodzenia w wysokości ostatniego rzeczywistego wynagrodzenia za czas przerwy w pracy tymczasowej. Obowiązuje warunek, że pracownik tymczasowy musi być dostępny do wykonywania odpowiedniej pracy przez wszystkie godziny uzgodnione w umowie o pracę tymczasową.

Artykuł 25 Wypłata wynagrodzenia w sytuacji niezdolności do pracy

1. W pierwszym dniu niezdolności do pracy pracownik tymczasowy jest zobowiązany zgłosić ten fakt agencji pracy tymczasowej i zleceniodawcy. Należy to uczynić jak najwcześniej, w każdym razie przed godziną 10:00 rano. Zgłaszając chorobę, należy także podać właściwy adres miejsca pobytu w czasie choroby oraz poprawne dane kontaktowe.

Umowa o pracę tymczasową z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia

2. Umowa o pracę tymczasową z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia wygasa w momencie wystąpienia niezdolności do pracy, na podstawie art. 15 ust. 1b CAO. W tej sytuacji, jeśli pracownik tymczasowy ma prawo do zasiłku chorobowego, agencja pracy tymczasowej wypłaca ten zasiłek:
 - przez pierwsze 52 tygodnie niezdolności do pracy do 90% kwoty zasiłku z tytułu dziennego wynagrodzenia ustalonej na podstawie rozporządzenia o wysokości zasiłku z tytułu dziennego wynagrodzenia i ubezpieczeniach pracowniczych.
 - od 53 tygodnia do 104 tygodnia niezdolności do pracy łącznie do 80% kwoty zasiłku z tytułu dziennego wynagrodzenia ustalonej na podstawie rozporządzenia o wysokości zasiłku z tytułu dziennego wynagrodzenia i ubezpieczeniach pracowniczych.
3. Pierwsze dwa dni niezdolności do pracy są w myśl Ustawy o systemie opieki zdrowotnej uznawane za dni karencji, za które pracownikowi tymczasowemu nie przysługuje prawo do zasiłku.
4. Z powyższych dwóch dni karencji jeden dzień podlega rekompensacie. Rekompensata przyjmuje formę dodatku do rzeczywistego wynagrodzenia. Wysokość dodatku wynosi 0,71% dla Agencji pracy tymczasowej I (praca biurowa i administracyjna) oraz 1,16% dla Agencji pracy tymczasowej II (branża techniczna i przemysłowa).
5. W celu zagwarantowania tego dodatku agencja pracy tymczasowej może wykupić ubezpieczenie lub stworzyć rezerwy w inny sposób. Maksymalne wartości procentowe, jakie mogą zostać pobrane z rzeczywistego

wynagrodzenia pracownika tymczasowego na poczet tego ubezpieczenia lub odpowiednio na zapewnienie tego ubezpieczenia wynoszą 0,58% dla Agencji pracy tymczasowej I (praca biurowa i administracyjna) oraz 1,33% dla Agencji pracy tymczasowej II (branża techniczna i przemysłowa).

-
- * Wysokość zasiłku z tytułu dziennego wynagrodzenia określana jest przez UWV lub przez agencję pracy tymczasowej, która ponosi samodzielną odpowiedzialność za przestrzeganie Ustawy o ubezpieczeniu zdrowotnym.

Umowa o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia

6. W przypadku niezdolności do pracy pracownik tymczasowy ma prawo, w czasie obowiązywania umowy o pracę tymczasową, do:
 - 90% wynagrodzenia ustanowionego zgodnie z przepracowanym okresem przez pierwsze 52 tygodnie niezdolności do pracy oraz co najmniej do obowiązującego w jego przypadku minimalnego wynagrodzenia ustawowego.
 - 80% wynagrodzenia ustanowionego zgodnie z przepracowanym okresem w czasie od 53 tygodnia do 104 tygodnia niezdolności do pracy łącznie.
7. Pierwszy dzień niezdolności do pracy jest w myśl Ustawy o systemie opieki zdrowotnej uznawany za dzień karencji, za który pracownikowi tymczasowemu nie przysługuje prawo do wypłaty wynagrodzenia.
8. a. W niniejszym artykule pod pojęciem wynagrodzenia ustanowionego zgodnie z przepracowanym okresem w myśl art. 7:629 holenderskiego Kodeksu cywilnego rozumie się rzeczywiste wynagrodzenie wraz z dodatkami (w myśl art. 16 ust. 1 lit. c), dodatkiem z tytułu skrócenia czasu pracy w formie pieniężnej (w myśl art. 16 ust. 1 lit. b), rekompensatą za dzień karencji oraz z pozostałymi świadczeniami, które pracownik tymczasowy otrzymałby zgodnie z wynagrodzeniem CAO lub wynagrodzeniem równym wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika, gdyby nie był niezdolny do pracy. Do wymienionych powyżej świadczeń nie zaliczają się zwroty kosztów.
- b. Wynagrodzenie ustanowione zgodnie z przepracowanym okresem należy wypłacić za ustalony zakres pracy
- c. Jeżeli:
 - nie uzgodniono żadnego lub nie uzgodniono jednoznacznego zakresu pracy; lub
 - rzeczywisty zakres pracy w okresie trzynastu tygodni kalendarzowych poprzedzających tydzień, w którym zgłoszono niezdolność do pracy, systematycznie odbiegał od uzgodnionego zakresu pracy, obowiązuje zasada, że wynagrodzenie ustanowione zgodnie z przepracowanym okresem należy wypłacić za średnią wszystkich godzin, za które pracownik otrzymywał wynagrodzenie w ciągu ostatnich

trzynastu tygodni kalendarzowych. Godziny nadliczbowe są wyłączone z tego rozliczenia, chyba że mowa jest o systematycznej pracy w godzinach nadliczbowych.

Ponadto:

jeśli umowa o pracę tymczasową nie obowiązywała przynajmniej przez trzynaście tygodni przed tygodniem, w którym zgłoszono niezdolność do pracy, to wynagrodzenie ustanowione zgodnie z przepracowanym okresem wypłaca się za rozsądnie spodziewany zakres obowiązków.

Rozdział 4 Prawa urlopowe

Artykuł 26 Urlop

Informacje ogólne

1. Za każdy w pełni przepracowany miesiąc pracy pracownik tymczasowy uzyskuje prawo do 16 2/3 godzin urlopu lub proporcjonalnej jego części, jeżeli nie przepracował pełnego miesiąca.
2. Pracownik tymczasowy ma prawo do urlopu trwającego nieprzerwane trzy tygodnie lub trzech osobnych urlopów trwających po jednym tygodniu każdy, pod warunkiem że zgromadził wystarczająco dni urlopowych.
3. W drodze odstępstwa od art. 7:640a holenderskiego Kodeksu cywilnego w fazach A oraz B ustawowe dni urlopu przepadają rok po ostatnim dniu roku kalendarzowego, w którym pracownik nabył do nich prawo. W drodze odstępstwa od art. 7:640a holenderskiego Kodeksu cywilnego w fazie C ustawowe dni urlopu przepadają pięć lat po ostatnim dniu roku kalendarzowego, w którym pracownik nabył do nich prawo. Pozaustawowe dni urlopu przepadają we wszystkich fazach pięć lat po ostatnim dniu roku kalendarzowego, w którym pracownik nabył do nich prawo.
4. Agencja pracy tymczasowej jest zobowiązana umożliwić pracownikowi tymczasowemu wykorzystanie dni urlopu.
5. Agencja pracy tymczasowej może wprowadzić regulamin urlopowy z uwzględnieniem ust. 4.
6. Przepisy ust. 3 mają zastosowanie wobec dni urlopu zgromadzonych po 1 stycznia 2020 r. Ustawowe dni urlopu zgromadzone w fazie A i B do 1 stycznia 2020 r. objęte są ustawowym terminem ważności wynoszącym sześć miesięcy od ostatniego dnia roku kalendarzowego, w którym dni te zostały zgromadzone.

Umowa o pracę tymczasową z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia

7. Agencja pracy tymczasowej w 2020 r.* pobierze na poczet rezerw 10,87% rzeczywistego wynagrodzenia pracownika tymczasowego. Powyższe zostaje zwiększone o rekompensatę za dzień karencji, zgodnie z art. 25 ust. 4.
8. Jeżeli pracownik tymczasowy korzysta z urlopu, a umowa o pracę tymczasową nadal obowiązuje, ze zgromadzonych rezerw na poczet urlopu wypłacane jest rzeczywiste wynagrodzenie, o ile wysokość rezerw jest wystarczająca.
9. Jeśli po umowie o pracę tymczasową z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia zawiera się umowę o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia, rezerwy na poczet dni urlopu zostają zamienione na prawo do urlopu z zachowaniem ciągłości wypłaty wynagrodzenia w proporcjonalnej wysokości. Agencja pracy tymczasowej sporządzi dla pracownika tymczasowego objaśnienie dokonanej zamiany w formie pisemnej.

Umowa o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia

10. Jeśli pracownik tymczasowy zatrudniony w oparciu o umowę o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia korzysta z urlopu, ma on prawo do ciągłości wypłaty rzeczywistego wynagrodzenia, o ile nabył on prawo do urlopu zgodnie z ust. 1.
11. Jako uzupełnienie ustępów 8 i 10, jeśli ma zastosowanie, obowiązuje zasada, że rzeczywiste wynagrodzenie za dni urlopu obejmuje świadczenia, które pracownik tymczasowy uzyskałby z wynagrodzeniem CAO lub wynagrodzeniem równym wynagrodzeniu stałych pracowników zleceniodawcy, gdyby pracował w czasie urlopu. Do wymienionych powyżej świadczeń nie zaliczają się zwroty kosztów.

—
* Więcej informacji dla pozostałych roczników znajduje się w Załączniku I.

Artykuł 27 Dni świąteczne

1. Za powszechnie uznawane dni świąteczne, o ile nie przypadają one w sobotę lub niedzielę, uznaje się:
 - Nowy Rok;
 - Poniedziałek Wielkanocny;
 - Dzień Wniebowstąpienia;
 - Drugi dzień Zielonych Świątek;
 - Pierwszy i drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia;
 - Dzień Króla lub dzień zastępujący to święto; oraz
 - Dzień Wyzwolenia raz na pięć lat.
2. Jeśli z umowy o pracę tymczasową lub z potwierdzenia oddelegowania nie wynika jednoznacznie, czy dzień świąteczny przypada w standardowym dniu pracy pracownika, to pracownikowi przyznaje się dzień wolny za dzień świąteczny, jeśli:
 - a. pracownik tymczasowy w okresie trzynastu ciągłych tygodni bezpośrednio poprzedzających dany dzień świąteczny przynajmniej siedem razy pracował w danym dniu; lub
 - b. pracownik tymczasowy nie przepracował jeszcze trzynastu ciągłych tygodni, a w przynajmniej połowie przepracowanych do tej pory tygodni pracował w danym dniu tygodnia.Podstawę obliczenia okresu trzynastu tygodni (lit. a) lub krótszego (lit. b) stanowią następujące po sobie umowy, których okresy obowiązywania zostają zsumowane, pod warunkiem że umowy następują po sobie w ciągu jednego miesiąca. Przerwy nie zostają wliczone.

Umowa o pracę tymczasową z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia

3. Jeśli pracownik tymczasowy ma prawo do dnia wolnego z tytułu dnia

świętecznego, w kontekście ciągłości wypłaty wynagrodzenia obowiązują następujące przepisy. W odniesieniu do ciągłości wypłaty wynagrodzenia za dni świąteczne, w które nie pracuje się z powodu święta, agencja pracy tymczasowej musi wybrać jedną z poniższych opcji obowiązujących na okres przynajmniej jednego roku dla całego przedsiębiorstwa:

- a. Agencja pracy tymczasowej pobierze w 2020 r.* 3,04% rzeczywistego wynagrodzenia pracownika tymczasowego na poczet rezerw. Powyższe zostaje zwiększone o rekompensatę za dzień karencji, zgodnie z art. 25 ust. 4. Za dzień, w którym przypada święto, wypłacane jest rzeczywiste wynagrodzenie ze zgromadzonych rezerw, o ile wysokość rezerw jest wystarczająca; lub
- b. pracownik tymczasowy ma prawo do ciągłości wypłaty rzeczywistego wynagrodzenia za dni świąteczne.

O swoim wyborze agencja pracy tymczasowej ma obowiązek poinformować pracownika tymczasowego na piśmie.

Jeśli decyzja agencji pracy tymczasowej ulegnie zmianie, prawa nabyte przez pracownika tymczasowego na mocy pierwszego wyboru muszą najpierw zostać uregulowane.

Umowa o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia

4. Pracownik tymczasowy zatrudniony na podstawie umowy o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia ma prawo do ciągłej wypłaty rzeczywistego wynagrodzenia w dni ustawowo wolne od pracy, w które nie pracuje się z powodu wystąpienia dnia świątecznego.
5. Na potrzeby stosowania ust. 3 i 4 niniejszego artykułu przyjmuje się, że jeśli w dniu poprzedzającym dzień świąteczny:
 - rzeczywisty zakres pracy z wymienionego w ust. 2 okresu trzynastu tygodni nie został uzgodniony lub nie został uzgodniony jednoznacznie; lub
 - tygodni (lit. a) lub krótszego (lit. b) systematycznie odbiegał od uzgodnionego zakresu pracy;rzeczywiste wynagrodzenie jest należne za średnią wszystkich godzin w tym dniu, za które pracownik otrzymywał wynagrodzenie w okresie trzynastu tygodni (lit. a) lub krótszym (lit. b). Godziny nadliczbowe są wyłączone z tego rozliczenia, chyba że mowa jest o systematycznej pracy w godzinach nadliczbowych.
6. Jeśli na mocy niniejszego artykułu pracownik tymczasowy ma prawo do wypłaty dodatku za dzień świąteczny, prawo to nie przepada z powodu nieistotnych faktów i okoliczności, które miałyby stanowić podstawę do niewypłacenia dodatku, jak np.:
 - skorzystanie z urlopu przez pracownika tymczasowego w dniu

bezpośrednio poprzedzającym dzień świąteczny lub w dniu bezpośrednio po nim następującym; lub

- wstrzymanie prac w przedsiębiorstwie zlecniodawcy na dzień poprzedzający dzień świąteczny lub na dzień po nim następujący; lub
- nieprzydzielenie lub wycofanie przydzielenia do pracy pracownika tymczasowego w grafiku agencji pracy tymczasowej lub zlecniodawcy w tym dniu; lub
- fakt, że dzień świąteczny wypada w okresie przerwy pomiędzy dwoma następującymi po sobie umowami o pracę tymczasową, przy czym przerwa pomiędzy umowami spowodowana jest wyłącznie wystąpieniem tego dnia ustawowo wolnego od pracy.

7. Od dni świątecznych, o których mowa w tym artykule, odstąpić można jedynie wtedy, gdy stanowi to korzyść dla pracownika.
8. W przypadku sporu o nieprzyznanie dni świątecznych agencja pracy tymczasowej musi uzasadnić pracownikowi tymczasowemu, że dzień ten słusznie nie został przyznany. Jeśli agencji pracy tymczasowej nie uda się tego udowodnić, ma ona obowiązek przyznać pracownikowi dzień świąteczny.

* Więcej informacji dla pozostałych roczników znajduje się w Załączniku I.

Artykuł 28 Krótki urlop, urlop z okazji narodzin dziecka i urlop okolicznościowy

1. Pracownik tymczasowy ma prawo do krótkiego urlopu. Pod pojęciem krótkiego urlopu rozumie się urlop na rozsądny okres, w którym pracownik tymczasowy nie może wykonywać swojej pracy z powodu:
 - a. nieprzewidzianych okoliczności, które wymagają natychmiastowego przerwania pracy; lub
 - b. spełnienia obowiązku nałożonego przez prawo lub organ administracji państwowej, za który nie przysługuje rekompensata finansowa, a którego nie mógł on spełnić w swoim wolnym czasie; lub
 - c. bardzo ważnych wydarzeń w życiu osobistym.
2. Po urodzeniu dziecka przez partnerkę lub inną osobę, której dziecko pracownik tymczasowy uznaje, pracownikowi tymczasowemu w okresie czterech tygodni, licząc od pierwszego dnia narodzin dziecka, przysługuje prawo do urlopu z okazji narodzin dziecka. Urlop ten ma wymiar jednokrotności tygodniowego czasu pracy.
3. Pracownik tymczasowy ma prawo do urlopu okolicznościowego z okazji:

a. swoich zaręczyn	jeden dzień
b. swojego ślubu lub rejestracji związku partnerskiego	dwa dni
c. ślubu lub rejestracji związku partnerskiego swojego dziecka, wnuka/wnuczki, brata/siostry lub rodziców	jeden dzień

d. śmierci partnera/partnerki lub dziecka	od dnia zgonu do dnia pogrzebu
e. śmierci brata lub siostry, rodziców, dziadków lub wnuka/wnuczki	jeden dzień + dzień pogrzebu, chyba że pracownik tymczasowy jest odpowiedzialny za organizację pogrzebu, wtedy przysługuje mu urlop od dnia zgonu do dnia pogrzebu
f. rocznicy ślubu po 12,5 roku, 25 latach i 40 latach małżeństwa	jeden dzień
g. 25. i 40. rocznicy pracy	jeden dzień
h. 25., 40., 50., 60. i 70. rocznicy ślubu rodziców i dziadków	jeden dzień
i. przystąpienia do egzaminu (zawodowego), w celu uzyskania uznanego dyplomu	jeden dzień

W tym ustępie stosuje się następujące pojęcia:

Dziecko	potomstwo pracownika tymczasowego lub jego partnera/partnerki, w tym dziecko adoptowane, pasierb lub pasierbica, dziecko przybrane lub dziecko, które pracownik tymczasowy uznał w inny sposób
Brat lub siostra	W tym brat adoptowany, przyrodni, przybrany; siostra adoptowana, przyrodnia, przybrana, szwagier i szwagierka
Rodzice	rodzice pracownika tymczasowego, w tym jego rodzice adopcyjni, przybrani lub zastępczy oraz teściowie
Dziadkowie	dziadkowie pracownika tymczasowego lub jego partnera/partnerki, w tym dziadkowie dziecka adoptowanego, pasierba lub pasierbicy bądź dziecka przybranego
Partner/partnerka	Małżonek/małżonka, osoba, z którą pracownik tymczasowy jest w zarejestrowanym związku partnerskim lub z którą mieszka bez ślubu

4. Pracownik tymczasowy ma obowiązek jak najszybciej poinformować agencję pracy tymczasowej o skorzystaniu z krótkiego urlopu, urlopu z okazji narodzin dziecka lub urlopu okolicznościowego.

Umowa o pracę tymczasową z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia

5. Na poczet krótkiego urlopu oraz urlopu okolicznościowego agencja pracy tymczasowej pobiera 0,6% rzeczywistego wynagrodzenia pracownika tymczasowego. Powyższe zostaje zwiększone o rekompensatę za dzień karencji, zgodnie z art. 25 ust. 4.
6. Jeżeli pracownik tymczasowy korzysta z krótkiego urlopu lub urlopu okolicznościowego, a umowa o pracę tymczasową nadal obowiązuje, ze zgromadzonych rezerw wypłacane jest rzeczywiste wynagrodzenie, o ile wysokość rezerw jest wystarczająca.
7. Jeżeli pracownik tymczasowy korzysta z urlopu z okazji narodzin dziecka, a umowa o pracę tymczasową nadal obowiązuje, wynagrodzenie w rozumieniu art. 1:2 Ustawy o pracy i opiece jest wypłacane ze zgromadzonych rezerw. Jeśli wysokość rezerw jest niewystarczająca, zostają one uzupełnione przez agencję pracy tymczasowej.

Umowa o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia

8. Kiedy pracownik tymczasowy zatrudniony w oparciu o umowę o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia korzysta z krótkiego urlopu lub urlopu okolicznościowego, ma prawo do ciągłości wypłaty rzeczywistego wynagrodzenia za liczbę godzin, które przepracowałby w dniach, w których jest na urlopie.
9. Kiedy pracownik tymczasowy korzysta z urlopu z okazji narodzin dziecka, ma prawo do wynagrodzenia w myśl art. 1:2 Ustawy o pracy i opiece.

Artykuł 29 Wypłata świadczenia za prawa urlopowe / rezerwy, godziny rekompensowane oraz dodatek urlopowy

Umowa o pracę tymczasową z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia

1. Rezerwy na poczet urlopu wypoczynkowego, dni świątecznych, krótkiego urlopu, urlopu okolicznościowego nie są wypłacane w każdym tygodniu/miesiącu/okresie, ale gromadzone do momentu, w którym pracownik tymczasowy skorzysta z któregoś z wymienionych rodzajów urlopu.
2. Kiedy umowa o pracę tymczasową z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia kończy się i wyraźnie postanawia się nie zawierać żadnych kolejnych umów o pracę tymczasową, to niewypłacone dotąd rezerwy na poczet urlopu wypoczynkowego, dni świątecznych, krótkiego urlopu, urlopu okolicznościowego oraz dodatek urlopowy zostają wypłacone w najbliższym okresie rozliczeniowym. Zasada ta ma zastosowanie również wobec zgromadzonych godzin rekompensowanych. Jeśli w ciągu sześciu tygodni nie nabyto praw do rzeczywistego wynagrodzenia, choć umowa o pracę tymczasową wciąż obowiązuje, niewypłacone rezerwy za

pozaustawowe dni urlopu, dni świąteczne, krótki urlop, urlop okolicznościowy, dodatek urlopowy oraz zgromadzone godziny rekompensowane zostaną wypłacone w najbliższym okresie rozliczeniowym. Zasada ta ma zastosowanie również wobec zgromadzonych godzin rekompensowanych.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2 pracownik tymczasowy oraz agencja pracy tymczasowej mogą uzgodnić na piśmie, że niewypłacone rezerwy lub godziny rekompensowane zostaną wypłacone w ciągu osiemnastu tygodni od zakończenia umowy o pracę tymczasową lub po tym, jak pracownik przestanie nabywać prawa do rzeczywistego wynagrodzenia. Takie rozwiązanie może zostać uzgodnione i zastosowane tylko wtedy, gdy z wykonywanymi pracami mogą wiązać się jeszcze grzywny sądowe lub administracyjne.
4. Zgromadzony dodatek urlopowy jest wypłacany pracownikowi tymczasowemu w maju lub najpóźniej w pierwszym tygodniu czerwca.
5. Jeśli pracownik tymczasowy korzysta z urlopu wypoczynkowego i z tego powodu jest nieobecny w pracy przez przynajmniej siedem dni kalendarzowych bez przerwy, agencja pracy tymczasowej wypłaca zgromadzony dodatek urlopowy na wniosek we wcześniejszym terminie.
6. Pracownik tymczasowy i agencja pracy tymczasowej mogą na wniosek pracownika tymczasowego uzgodnić, że następujące składki wypłacane będą co jakiś czas w formie pieniężnej, zamiast odkładania ich na poczet rezerw:
 - pozaustawowe dni urlopu;
 - dni krótkiego urlopu i urlopu okolicznościowego;
 - dni świąteczne, pod warunkiem że agencja pracy tymczasowej gromadzi je na poczet rezerw i nie zdecydowała się na opcję przewidzianą w art. 27 ust. 3 lit. b; lub
 - dodatek urlopowy.

Umowa o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia

7. Dodatek urlopowy jest wypłacany pracownikowi tymczasowemu w maju lub najpóźniej w pierwszym tygodniu czerwca.
8. Jeśli pracownik tymczasowy korzysta z urlopu wypoczynkowego i z tego powodu jest nieobecny w pracy przez przynajmniej siedem dni kalendarzowych bez przerwy, agencja pracy tymczasowej wypłaca zgromadzony dodatek urlopowy na wniosek we wcześniejszym terminie.
9. Pracownik tymczasowy i agencja pracy tymczasowej mogą na wniosek pracownika tymczasowego uzgodnić, że następujące składki wypłacane będą co jakiś czas w formie pieniężnej:
 - pozaustawowe dni urlopu; lub
 - dodatek urlopowy.

Rozdział 5 Zrównoważona praca tymczasowa

Artykuł 30 Działania i koszty związane ze wspieraniem zrównoważonej pracy tymczasowej

1. Pod pojęciem zrównoważonej pracy tymczasowej rozumie się wszystkie działania, poza wykonywaną pracą tymczasową, które mają na celu:
 - a. zdobycie, pogłębienie lub poszerzenie wiedzy lub kompetencji pracownika tymczasowego, aby mógł rozwijać się na obecnym stanowisku lub aby mógł zająć inne, nowe stanowisko, za pośrednictwem tej samej agencji pracy tymczasowej;
 - b. zwiększanie możliwości i (stałych) szans na zdobycie pracy i przemian na rynku pracy, oferowanie wiedzy i narzędzi, które pomagają w dalszym rozwoju i budowaniu kariery, zapobieganie bezrobociu, wspieranie pracownika tymczasowego przy zmianie pracy poza agencją pracy tymczasowej.
2. Za działania, które przyczyniają się do rozwoju zrównoważonej pracy tymczasowej w myśl ust. 1, rozumie się:
 - wykształcenie kierunkowe oraz dodatkowe kursy i szkolenia związane ze stanowiskiem;
 - badania sprawdzające pozycję pracownika tymczasowego na rynku pracy lub konkretne możliwości w zakresie wykształcenia i rozwoju danego pracownika tymczasowego;
 - szkolenia ukierunkowane na rozwój osobisty pracownika tymczasowego lub rozwój jego umiejętności społecznych;
 - kształcenie pracownika tymczasowego w ramach określonych programów wdrożeniowych, rekrutacyjnych lub wspierających;
 - konsultacje w zakresie rozwoju kariery;
 - zwolnienia monitorowane.
3. Pod pojęciem kosztów związanych ze wspieraniem zrównoważonej pracy tymczasowej przez pracowników tymczasowych rozumie się:
 - a. oszty wynagrodzenia pracownika tymczasowego, który w godzinach pracy wykonuje działania lub uczestniczy w aktywnościach, które związane są ze wspieraniem zrównoważonej pracy tymczasowej;
 - b. pozostałe koszty (inne niż wymienione pod lit. a), które agencja pracy tymczasowej ponosi w związku z organizacją lub zlecaniem organizacji działań, które mają wspierać zrównoważoną pracę tymczasową. W skład tych kosztów wchodzi:
 - Koszty bezpośrednio związane z działaniami na rzecz zrównoważonej pracy tymczasowej, w tym koszty (wynagrodzenia) zaangażowanego w ich organizację personelu oraz koszty zapewnienia i zorganizowania tych działań. Zgodnie z zasadami zdrowego rozsądku koszty te nie mogą przekroczyć zwyczajowo przyjętych kosztów za zlecenie organizacji podmiotom zewnętrznym.

- Koszty poradnictwa, edukacji i wsparcia związanego z pobytem i pracą w Holandii dla pracowników tymczasowych, którzy nie przebywają na stałe w Holandii.

Wszystkie koszty związane ze wspieraniem zrównoważonego zatrudnienia pracowników tymczasowych są ponoszone przez agencję pracy tymczasowej na mocy obowiązku wykorzystania środków w myśl art. 31, a kosztami tymi nie może zostać obciążony pracownik tymczasowy.

4. Na wniosek pracownika tymczasowego zatrudnionego w fazie A lub w agencji pracy tymczasowej przeprowadzić można rozmowę pomiędzy pracownikiem a agencją pracy tymczasowej na temat możliwości zapewnienia pracownikowi tymczasowemu zrównoważonej pracy tymczasowej. Przynajmniej raz w roku agencja pracy tymczasowej odbywa rzeczową rozmowę na temat zrównoważonego zatrudnienia z pracownikiem tymczasowym zatrudnionym w fazie B lub C, podczas której omawiany jest rozwój pracownika tymczasowego i poruszona może zostać kwestia dalszego rozwoju w myśl zrównoważonej pracy tymczasowej. Ustalenia te są zawierane na piśmie.

Artykuł 31 Obowiązek wykorzystania środków na wsparcie zrównoważonego zatrudnienia pracowników tymczasowych

1. Agencja pracy tymczasowej ma obowiązek przeznaczania przynajmniej 1,02% (sumy) rzeczywistego wynagrodzenia pracownika tymczasowego zatrudnionego w fazie A na zapewnienie mu zrównoważonej pracy tymczasowej. Środki finansowe należy wydać najpóźniej w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym wystąpiło zobowiązanie.
2. Część 1,02% wynagrodzenia, która nie zostanie przeznaczona na zapewnienie pracownikowi tymczasowemu zrównoważonej pracy tymczasowej, wypłacana jest przez agencję pracy tymczasowej stowarzyszeniu DOORZAAM. Przekazanie niewykorzystanej części 1,02% ma miejsce najpóźniej dwa lata po roku, w którym wystąpiło zobowiązanie.
3. Obowiązek wykorzystania środków wraz z ewentualnym przekazaniem niewykorzystanej ich części należy uwzględnić w odrębnym rozdziale w rozliczeniu rocznym lub w oświadczeniu księgowym*. Na wniosek Stowarzyszenia ds. Przestrzegania CAO dla Pracowników Tymczasowych (Stichting Naleving CAO voor Uitzendkrachten – SNCU) agencja pracy tymczasowej przedłoży SNCU rozliczenie roczne lub oświadczenie księgowe.
4. Obowiązek wykorzystania środków lub odpowiedzialność może obowiązywać również na poziomie koncernu agencji pracy tymczasowej. Pod pojęciem koncernu rozumie się grupę przedsiębiorstw w myśl art. 2:24b holenderskiego Kodeksu cywilnego.

* Obowiązek składania oświadczenia księgowego w kontekście obowiązku wykorzystania środków na wsparcie zrównoważonej pracy tymczasowej obowiązuje od roku kalendarzowego 2020.

Rozdział 6 Emerytura

Artykuł 32 Emerytura

1. Istnieje program emerytalny stworzony przez strony CAO, który zakłada gromadzenie praw emerytalnych przez pracowników tymczasowych. Rozporządzenie dotyczące programu emerytalnego zostało zawarte w umowie emerytalnej i jest dołączone do niniejszego CAO w formie załącznika.
2. Za wykonanie przepisów emerytalnych w imieniu stron CAO odpowiedzialne jest Stowarzyszenie ds. funduszy emerytalnych dla sektora usług personalnych (StiPP).
3. Umowa emerytalna jest zawarta w statutach i rozporządzeniach StiPP. Program emerytalny składa się z wersji podstawowej i rozszerzonej.
4. W zakresie praw i obowiązków pracowników tymczasowych oraz agencji pracy tymczasowej głos decydujący mają statuty i regulaminy powyższego stowarzyszenia.
5. Strony CAO ustalają wysokość składek. Składki wynoszą:
 - a. w przypadku podstawowego programu emerytalnego 2,6% wynagrodzenia brutto;
 - b. w przypadku rozszerzonego programu emerytalnego nie więcej niż 12% podstawy wymiaru emerytury. Na poczet tych składek agencja pracy tymczasowej może pobierać nie więcej niż jedną trzecią wynagrodzenia brutto pracownika tymczasowego.
6. Od powyżej opisanego podstawowego i rozszerzonego programu emerytalnego odstąpić można zawsze wtedy, gdy odbyłoby to się z korzyścią dla pracownika.

Rozporządzenie oraz więcej informacji znaleźć można na stronie www.stippensioen.nl.

Rozdział 7 Szczególne grupy

Artykuł 33 Grupa alokacyjna z wynagrodzeniem CAO

1. W celu zwiększenia szans pracownika tymczasowego na oddelegowanie do pracy i zapewnienia lepszego pośrednictwa i wsparcia w poszukiwaniu pracy pracownik tymczasowy należący do grupy alokacyjnej może otrzymać wynagrodzenie CAO, które różni się od wynagrodzenia stałych pracowników pracodawcy-użytkownika, jak określono w art. 16.
2. Do grupy alokacyjnej należą pracownicy tymczasowi, którzy:
 - a. zostali uznani przez organy państwowe za osoby z utrudnionym dostępem do rynku pracy. Pod tym pojęciem rozumiane są: grupy docelowe według Ustawy o zatrudnieniu chronionym, Ustawy o aktywizacji zawodowej oraz Ustawy o pracy i zapomogach socjalnych, jak również osoby, które na mocy ustawy lub decyzji organów państwowych zostały uznane za osoby niezdolne do pracy lub o ograniczonej zdolności do pracy;
 - b. nie mieli żadnych kwalifikacji początkowych (dyplomu ukończenia havo, vvo lub przynajmniej mbo na poziomie 2) i korzystają z wykształcenia kwalifikowanego oferowanego przez agencję pracy tymczasowej. O kwalifikowanej nauce jest mowa, jeśli pracownik tymczasowy po zakończeniu nauki uzyska kwalifikacje początkowe.
3. Wykwalifikowani pracownicy tymczasowi (niezależnie od kraju pochodzenia), pracujący w swojej specjalizacji, nie mogą być przydzieleni do grupy alokacyjnej.
4. Przed zastosowaniem wynagrodzenia CAO pracownik tymczasowy zostaje przydzielony do schematu stanowisk, który ujęty został w Załączniku IV. Jedynie w sytuacji, w której pracownik tymczasowy zostaje przydzielony do 6. lub niższej grupy stanowisk, zastosować można wynagrodzenie CAO. Po przydzieleniu pracownika tymczasowego do schematu stanowisk ustala się jego rzeczywistą stawkę godzinową, przy czym kwoty znajdujące się w kolumnie I poniższej tabeli stanowią wartości minimalne. Po 26 przepracowanych tygodniach agencja pracy tymczasowej przyznaje pracownikowi tymczasowemu okresową podwyżkę wynagrodzenia, zgodnie z wartościami procentowymi zawartymi w kolumnie II poniższej tabeli.

Tabela wynagrodzeń od 1 stycznia 2020:

Grupa stanowisk	(I) Wynagrodzenie początkowe	(II) Okresowa podwyżka wynagrodzenia zgodna z grupą stanowiska
1	ustawowe wynagrodzenie minimalne (dla młodych pracowników)	2,25%
2	ustawowe wynagrodzenie minimalne (dla młodych pracowników)	2,25%
3	ustawowe wynagrodzenie minimalne (dla młodych pracowników)	2,25%
4	11,28 €	2,25%
5	11,79 €	2,25%
6	12,36 €	2,25%

* Podstawę dla wyliczenia minimalnej rzeczywistej stawki godzinowej stanowi normalny czas pracy obowiązujący dla tego CAO, wynoszący 40 godzin w tygodniu. Jeśli normalny czas pracy u zleceniodawcy wynosi mniej niż 40 godzin w tygodniu, to stawkę godzinową należy obliczyć w oparciu o ustawowe wynagrodzenie minimalne (dla młodych pracowników), tak aby spełniało one wymagania Ustawy o minimalnych stawkach wynagrodzenia i dodatku urlopowego.

Tabela wynagrodzeń od 30 grudnia 2019:

Grupa stanowisk	(I) Wynagrodzenie początkowe	(II) Okresowa podwyżka wynagrodzenia zgodna z grupą stanowiska
1	ustawowe wynagrodzenie minimalne (dla młodych pracowników)	2,25%
2	ustawowe wynagrodzenie minimalne (dla młodych pracowników)	2,25%
3	ustawowe wynagrodzenie minimalne (dla młodych pracowników)	2,25%
4	11,16 €	2,25%
5	11,66 €	2,25%
6	12,23 €	2,25%

* Podstawę dla wyliczenia minimalnej rzeczywistej stawki godzinowej stanowi normalny czas pracy obowiązujący dla tego CAO, wynoszący 40 godzin w tygodniu. Jeśli normalny czas pracy u zleceniodawcy wynosi mniej niż 40 godzin w tygodniu, to stawkę godzinową należy obliczyć w oparciu o ustawowe wynagrodzenie minimalne (dla młodych pracowników), tak aby spełniało one wymagania Ustawy o minimalnych stawkach wynagrodzenia i dodatku urlopowego.

- Dla rzeczywistych stawek godzinowych wynagrodzenia CAO pracowników tymczasowych w wieku od 15 do 20 roku życia włącznie zastosowane mogą zostać wartości procentowe zgodne z ustawową płacą minimalną dla młodych pracowników, zgodnie z art. 2 Rozporządzenia o płacy minimalnej dla młodych pracowników. W celu ustalenia wartości procentowych, które mają być zastosowane według wieku, stosuje się dla pełnego roku kalendarzowego wiek osiągniany w danym roku kalendarzowym.
- Jeśli zastosowane zostanie wynagrodzenie CAO, agencja pracy tymczasowej przeprowadza rozmowę z pracownikiem najpóźniej po 26 przepracowanych tygodniach na temat możliwości rozwoju i zdobycia nowego wykształcenia oraz potrzeb pracownika tymczasowego w zakresie wsparcia.
- Wynagrodzenie CAO obejmuje rzeczywiste wynagrodzenie godzinowe, początkową podwyżkę wynagrodzenia oraz okresowe podwyżki wynagrodzenia. W kontekście wszystkich pozostałych składowych zastosowanie ma wynagrodzenie równe wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika, w myśl art. 16 ust. 1 lit. b, c oraz e. Podstawę obliczenia pozostałych składowych wynagrodzenia stanowi wynagrodzenie CAO.
- Okres zastosowania wynagrodzenia CAO ograniczony jest do maksymalnie 52 przepracowanych tygodni. Po upłygnięciu 52 przepracowanych tygodni pracownik tymczasowy zaczyna otrzymywać wynagrodzenie w całości równe wynagrodzeniu równemu wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika, w myśl art. 16 ust. 1.
- Wyjątek od wspomnianej w ust. 8 zasady 52 przepracowanych tygodni stanowią pracownicy niemający kwalifikacji początkowych w myśl ust. 2 lit. b niniejszego artykułu. W przypadku tych pracowników tymczasowych okres 52 przepracowanych tygodni może zostać wydłużony do momentu ukończenia przez nich wykształcenia, ale maksymalnie do 104 przepracowanych tygodni. Jeżeli okres 52 przepracowanych tygodni zostanie przedłużony, pracownik tymczasowy ma prawo od uzyskania drugiej podwyżki okresowej od 53 tygodnia pracy. Po upłygnięciu przedłużonego terminu wynoszącego (maksymalnie) 104 przepracowane tygodnie pracownik tymczasowy zaczyna otrzymywać wynagrodzenie w całości równe wynagrodzeniu równemu wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika, w myśl art. 16.
- Naliczanie 52 lub 104 przepracowanych tygodni, o których mowa w ustępach

8 i 9 niniejszego artykułu, kontynuowane jest po przerwie wynoszącej dwa lata lub krócej. Czas trwania przerwy nie wlicza się do okresu 52 lub 104 przepracowanych tygodni. Po całkowitym wykorzystaniu okresu 52 lub 104 przepracowanych tygodni, naliczania nie można rozpocząć od nowa.

11. Stawka godzinowa jest wyrównywana przez strony CAO dwa razy do roku w dniach 1 stycznia i 1 lipca zgodnie z wartościami procentowymi, o jakie podniesione zostało ustawowe wynagrodzenie minimalne. Wyrównanie wynagrodzenia godzinowego przebiega w następujący sposób:
 - a. wartości w tabeli wynagrodzeń zostają podniesione o wysokość uzgodnionych wartości procentowych, oraz
 - b. rzeczywista stawka godzinowa pracownika tymczasowego zostaje podniesiona w uzgodnionym terminie o wartość procentową zgodną z podniesionym ustawowym wynagrodzeniem minimalnym. Jeśli podwyżka wynagrodzenia godzinowego zbiega się z okresową podwyżką wynagrodzenia, to w pierwszej kolejności podniesiona zostaje wartość rzeczywistego wynagrodzenia godzinowego, a następnie dostosowana zostaje wysokość okresowej podwyżki wynagrodzenia.

Artykuł 34 Pracownicy wakacyjni

1. Pod pojęciem pracowników wakacyjnych w kontekście niniejszego CAO rozumie się uczniów, studentów i inne osoby kontynuujące edukację, które wykonują dorywcze prace jedynie w okresie wakacji od zajęć w placówkach edukacyjnych.
2. Przepisy niniejszego CAO mają zastosowanie do pracowników wakacyjnych, z uwzględnieniem przyznanego im w drodze odstępstwa od art. 26 prawa do 13,33 godzin urlopu z zachowaniem rzeczywistego wynagrodzenia za każdy w całości przepracowany miesiąc (agencja pracy tymczasowej pobiera w 2020 r. 8,26% rzeczywistego wynagrodzenia na poczet rezerw) lub do odpowiedniej proporcjonalnej liczby godzin urlopu, ewentualnie uzupełnionej zgodnie z art. 26 ust. 11.

Pracownik tymczasowy nie może zgłaszać żadnych roszczeń do rekompensaty za krótki urlop / urlop okolicznościowy lub za dni świąteczne zgodnie z art. 27 i 28 lub do wypłaty rekompensaty za dzień karencji zgodnie z art. 25 ust. 4.

* Więcej informacji dla pozostałych roczników znajduje się w Załączniku I.

Artykuł 35 Pracownicy tymczasowi uprawnieni do emerytury AOW

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do pracowników tymczasowych, którzy osiągną lub już osiągnęli wiek uprawniający do emerytury AOW. Na potrzeby tego artykułu ci pracownicy będą określani mianem pracowników tymczasowych uprawnionych do emerytury AOW.

Status prawny

2. Jeśli umowa o pracę tymczasową wygasa z mocy prawa, gdy pracownik tymczasowy uprawniony do emerytury AOW osiągnął wiek emerytalny, a następnie w ciągu sześciu miesięcy od wygaśnięcia umowy ponownie rozpoczął pracę dla agencji pracy tymczasowej, jego status prawny określa się w następujący sposób.
 - a. Jeśli pracownik tymczasowy uprawniony do emerytury AOW był zatrudniony w fazie A, to naliczanie kontynuowane jest w fazie A.
 - b. Jeśli pracownik tymczasowy uprawniony do emerytury AOW był zatrudniony w fazie B, rozpoczyna pracę od nowa w fazie B, która naliczana jest od początku.
 - c. Jeśli pracownik tymczasowy uprawniony do emerytury AOW był zatrudniony w fazie C, rozpoczyna pracę od nowa w fazie B, która naliczana jest od początku.

Kolejni pracodawcy

3. Jeśli w przypadku pracownika tymczasowego uprawnionego do emerytury AOW mowa jest o kolejnych pracodawcach i pracownik tymczasowy kontynuuje wykonywanie prac za pośrednictwem agencji pracy tymczasowej, to w drodze odstępstwa od art. 7:668a ust. 2 rozpoczyna pracę w fazie A.

Niezdolność do pracy

4. W przypadku niezdolności do pracy pracownik tymczasowy uprawniony do emerytury AOW, zatrudniony w oparciu o umowę o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia, ma w drodze odstępstwa od art. 25 ust. 6, prawo do 90% wynagrodzenia określonego zgodnie z przepracowanym okresem tak długo, jak umowa o pracę tymczasową pozostaje w mocy i nie dłużej niż wynosi maksymalny termin ustawowy*. Jako wartość minimalna obowiązuje minimalne wynagrodzenie, a jako wartość maksymalna maksymalne dzienne wynagrodzenie.

* Termin ustawowy w myśl art. 7:629 ust. 2 lit. b holenderskiego Kodeksu cywilnego.

Artykuł 36a Pracownicy tymczasowi zatrudnieni w oparciu o zagraniczną umowę o pracę (WagwEU)

Następujące artykuły (ustępy) nie mają zastosowania wobec pracowników tymczasowych, którzy udostępniani są z zagranicy za pośrednictwem zagranicznej agencji pracy tymczasowej zleciodawcom w Holandii oraz którzy pracują w oparciu o umowę o pracę, dla której właściwym jest prawo inne niż holenderskie:

- Artykuł 36 ust. 2a;
- Artykuł 38 ust. 1 i 2.

Artykuł 36 Pracownicy tymczasowi bez stałego miejsca zamieszkania na terenie Holandii Zakwaterowanie, transport i koszty leczenia

Artykuły 36, 37 i 38 mają zastosowanie jedynie do pracowników tymczasowych niemieszkających na stałe w Holandii,

- którzy przez lub na zlecenie agencji pracy tymczasowej zostali zwierzbowani do pracy spoza Holandii; lub
- przebywają w Holandii, aby tu pracować.

Zakwaterowanie

1. Agencja pracy nie może zobowiązać pracownika tymczasowego do korzystania z zakwaterowania oraz nie może stosować tego jako warunek udostępnienia do pracy.
2. Zakwaterowanie oferowane przez agencję pracy tymczasowej musi spełniać warunki opisane w Załączniku V do niniejszego CAO, takie jak:
 - a. agencja dokonuje potrącenia lub rozliczenia z wynagrodzeniem pracownika tymczasowego za zakwaterowanie pracownika lub
 - b. agencja podpisała umowę z pracownikiem tymczasowym w zakresie korzystania lub wynajmu mieszkania.
3. Agencja pracy tymczasowej informuje pracownika o możliwości rejestracji w Systemie Ewidencji Ludności (Basisregistratie Personen – BRP).
4. Agencja pracy tymczasowej może obciążyć pracownika tymczasowego kosztami zakwaterowania. Koszty, którymi obciążony zostanie pracownik tymczasowy, nie mogą być wyższe niż rzeczywiste koszty zakwaterowania. Jeśli pracownik tymczasowy jest nieobecny, agencja pracy tymczasowej nie obciąży innego pracownika tymczasowego kosztami tego samego zakwaterowania w tym okresie, jeśli nieobecny pracownik tymczasowy już zapłacił.
5. W chwili zakończenia umowy o pracę agencja oferuje pracownikowi rozsądny termin na opuszczenie mieszkania. Ten termin wydłuża się:
 - a. jeśli podczas trwania umowy o pracę istniała niepewność w zakresie zakończenia umowy o pracę;
 - b. jeśli okres, w którym pracownik pracował dla agencji, jest dłuższy.Oprócz tego okres terminu zależy od możliwości powrotu do kraju pochodzenia.
6. O rozsądnym terminie w przypadku umowy z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia mowa jest w każdym razie, gdy agencja pracy tymczasowej uwzględni przynajmniej terminy zawarte w art. 15 ustęp 2 CAO.

Transport z i do kraju pochodzenia

7. Agencja pracy tymczasowej udostępni informacje na temat transportu z i do kraju pochodzenia. Agencja pracy tymczasowej może zorganizować własny transport. Pracownik tymczasowy nie musi korzystać z tego transportu.

Transport niezwiązany z pracą

8. Agencja pracy tymczasowej zapewni pracownikowi alternatywny środek transportu, jeśli pracownik nie posiada własnego środka transportu, w następujących przypadkach:
 - a. miejsce zakwaterowania znajduje się poza terenem zabudowanym; lub
 - b. do miejsca zakwaterowania nie da się lub prawie nie da się dotrzeć środkami komunikacji publicznej.

Dojazdy do i z pracy

9. Odnośnie do dojazdu pracownika do pracy i z powrotem obowiązują następujące zasady:
 - a. Jeśli pracownik tymczasowy dysponuje własnym środkiem transportu, może ubiegać się o zwrot kosztów dojazdu w myśl artykułu 16 ust. 1.
 - b. Jeśli mowa jest o prawie do zwrotu kosztów dojazdu w myśl artykułu 16 ust. 1, ale pracownik tymczasowy korzysta z organizowanego przez agencję pracy tymczasowej transportu, nie otrzyma zwrotu kosztów dojazdu i nie pobiera się z tytułu tego transportu żadnego wkładu własnego.
 - c. Jeśli nie ma mowy o prawie do zwrotu kosztów dojazdu w myśl artykułu 16 ust. 1, a pracownik tymczasowy korzysta z organizowanego przez agencję pracy tymczasowej transportu zwrotu kosztów dojazdu, to za ten transport może zostać pobrany wkład własny w rozsądnej wielkości.

Koszty leczenia i pozostałe ubezpieczenia

10. Agencja pracy tymczasowej informuje pracownika o obowiązku zawarcia ubezpieczenia zdrowotnego. Ponadto agencja pracy tymczasowej ma obowiązek zaoferować pracownikowi tymczasowemu ubezpieczenie chorobowe, Pracownik tymczasowy nie ma obowiązku przyjęcia oferty agencji pracy tymczasowej.
11. Jeśli pracownik tymczasowy przyjmie propozycję ubezpieczenia zdrowotnego, może on upoważnić agencję pracy tymczasowej do opłacania w jego imieniu składek nominalnych na rzecz zakładu ubezpieczeń. Zakład ubezpieczeń postara się, aby pracownik tymczasowy w ciągu dwóch tygodni:
 - od zawarcia umowy ubezpieczenia otrzymał odpis polisy wraz z informacją o wysokości składek nominalnych;
 - od zakończenia obowiązywania umowy ubezpieczenia otrzymał potwierdzenia zakończenia jej obowiązywania.
12. Jeśli agencja pracy tymczasowej zaproponuje zawarcie innego ubezpieczenia (np. od odpowiedzialności cywilnej lub repatriacji), przedstawi pracownikowi tymczasowemu odpowiednie uzasadnienie przydatności i konieczności zawarcia danego ubezpieczenia. W przypadku takiej propozycji obowiązują poniższe zasady:

- a. pracownik tymczasowy nie ma obowiązku przyjęcia propozycji ubezpieczenia.
- b. okresowe opłaty składek na rzecz ubezpieczenia, które w imieniu pracownika tymczasowego przelewane są przez agencję pracy tymczasowej, są dokonywane wyłącznie na mocy pisemnego pełnomocnictwa pracownika tymczasowego.
W takim przypadku agencja pracy tymczasowej postara się, aby pracownik tymczasowy otrzymał w rozsądnym terminie odpis polisy, z podaniem wysokości składki nominalnej.
- c. agencja pracy informuje pracownika na temat ewentualnego dobrowolnego przedłużenia ubezpieczenia po zakończeniu stosunku pracy.

Pozostałe

13. Agencja pracy tymczasowej zadba o to, aby umowa o pracę oraz integralne jej części były dostępne zarówno w języku niderlandzkim, jak i w języku ojczystym pracownika tymczasowego.
14. Agencja pracy tymczasowej ma obowiązek poinformowania pracownika tymczasowego w zrozumiały sposób o przepisach bezpieczeństwa i BHP obowiązujących u zleceniodawcy.
15. Agencja pracy tymczasowej postara się o właściwe wsparcie pracownika tymczasowego w sprawach socjalnych.
16. Agencja pracy tymczasowej umożliwi pracownikowi tymczasowemu podjęcie urlopu w alternatywnym dniu świątecznym (niebędącym ogólnie uznanym dniem świątecznym w rozumieniu art. 27 niniejszego CAO), pod warunkiem że powiadomi on o tym na czas agencję pracy tymczasowej.
17. Po przepracowaniu przez pracownika tymczasowego 26 tygodni agencja pracy tymczasowej informuje go o możliwości uczestnictwa w kursie języka niderlandzkiego i zapewnia trening językowy tam, gdzie jest to możliwe. Kurs językowy podlega przepisom dotyczącym edukacji, o których mowa w artykule 30, ustęp 3 niniejszego CAO.
18. Pod pojęciem edukacji pracownika tymczasowego (w myśl art. 30) rozumie się działania, które związane są z umożliwianiem pracy i pobytu.
19. Jeśli agencja pracy tymczasowej będzie świadczyła pomoc w wypełnieniu formularzy, jak np. tzw. T-biljet czy wniosek o zasiłek opiekuńczy, zwroty pieniędzy przekazywane są bezpośrednio pracownikowi. Zwrot może być przekazany wyłącznie na rachunek bankowy pracownika.
20. Agencja pracy tymczasowej nie może zobowiązać pracownika do zapłaty gotówkowej na rzecz agencji.

Artykuł 37 Potrącenia z tytułu kar finansowych

1. Potrącenia z tytułu kar finansowych są dopuszczalne jedynie w kontekście wymagalnych grzywien sądowych lub administracyjnych, zgodnie z art. 7:632 ust. 1 lit. a. holenderskiego Kodeksu cywilnego.
Pod pojęciem wymagalnych grzywien rozumie się grzywny nałożone na agencję pracy tymczasowej spowodowane naruszeniem przepisów ustawowych lub administracyjnych przez pracownika tymczasowego.
2. Jeżeli i o ile nie wynika to z Załącznika II CAO, każde osobne potrącenie z wynagrodzenia specyfikowane jest pisemnie. Agencja pracy tymczasowej udostępni pracownikowi tymczasowemu wykaz możliwych rozliczeń, w języku pracownika tymczasowego.

Artykuł 38 Kwoty pobierane z wynagrodzenia

1. Pracownik tymczasowy może udzielić agencji pracy tymczasowej pisemnego upoważnienia do dokonywania zapłat z wynagrodzenia w jego imieniu. Takie pełnomocnictwo może zostać w każdej chwili wycofane.
2. Potrącenia z wynagrodzenia z tytułu kosztów zakwaterowania i kosztów podróży z miejsca zamieszkania pracownika tymczasowego w kraju pochodzenia i z powrotem nie mogą wynosić więcej niż rzeczywiste koszty.
3. Koszty dotyczące działalności agencji pracy w zakresie opieki socjalnej i administracji związanej z pracą i pobytem w Holandii pracownika tymczasowego, nie mogą być potrącane z wynagrodzenia.
4. Każda opłata potrącona z wynagrodzenia specyfikowana jest pisemnie na odcinku wynagrodzenia. Agencja pracy tymczasowej udostępni pracownikowi tymczasowemu wykaz możliwych potrąceń, w języku pracownika tymczasowego.

Rozdział 8 Pozostałe informacje

Artykuł 39 Udogodnienia dla organizacji pracowniczych

1. Zwrot składek na związki zawodowe

Agencja pracy tymczasowej na wniosek pracownika tymczasowego może pobierać składki na związki zawodowe organizacji pracowniczych ze składowych wynagrodzenia brutto pracownika tymczasowego, pod warunkiem że przepisy podatkowe umożliwiają takie rozwiązanie oraz że wynagrodzenie pracownika tymczasowego jest wystarczające. Pracownik tymczasowy przedstawi agencji pracy tymczasowej spis składek na związki zawodowe, które mają być opłacane.

2. Brak gorszego traktowania z powodu działalności w związkach zawodowych

Pracownik tymczasowy, który zatrudniony jest w branżach i przedsiębiorstwach, w których działają organizacje pracownicze (w tym odbywają się zebrania członków z powodu działań związanych z CAO, podejmowane są strajki włoskie lub strajki) może uczestniczyć w tych działaniach bez prześladowania lub złego traktowania ze strony agencji pracy tymczasowej. Agencja pracy tymczasowej zwróci uwagę zleceniodawcy, jeśli ten będzie źle traktował pracownika tymczasowego w związku z jego działalnością związkową.

3. Nieobecność członków kadry zarządzającej

- a. Członek kadry zarządzającej w organizacji pracowniczej jest pracownikiem tymczasowym zatrudnionym w przedsiębiorstwie, pełniącym funkcję kierowniczą lub przedstawicielską w ramach swojej organizacji i zgłoszoną pisemnie przez zainteresowaną organizację pracowniczą kierownictwu przedsiębiorstwa jako osoba pełniącą tę funkcję. W niniejszym artykule pod pojęciem pisemne rozumie się: „wysłane listownie lub mailowo”.
- b. Członek kadry zarządzającej w organizacji pracowniczej, który w tej roli został zgłoszony w agencji pracy tymczasowej, ma prawo do nie więcej niż czterech dni wolnych z zachowaniem wynagrodzenia na udział w zebraniach i szkoleniach organizacji pracowniczej. Zasada ta obowiązuje jedynie w przypadku udziału w zebraniach i szkoleniach u zleceniodawcy.

4. Dostęp do miejsca pracy

Agencja pracy tymczasowej, na wniosek zleceniodawcy, informuje go o prośbie przedstawiciela (przedstawicieli) organizacji pracowniczych o udzielenie dostępu do przedsiębiorstwa zleceniodawcy. Agencja pracy tymczasowej oraz zleceniodawca ponoszą, każdy we własnym imieniu, odpowiedzialność za tego przedstawiciela (przedstawicieli) w kwestiach dotyczących sytuacji zawodowej pracownika tymczasowego.

5. Promocja i udzielanie informacji o działaniach organizacji pracowniczych

- a. Organizacje pracodawców oferują organizacjom pracowniczym możliwość skorzystania z aplikacji CAO dla branży pracy tymczasowej i za jej pośrednictwem poinformowania pracowników tymczasowych o istniejących organizacjach pracowniczych, imionach i nazwiskach osób je reprezentujących lub osób kontaktowych oraz o źródłach, w których znaleźć można więcej informacji na temat:
 - stanowisk, działań i komunikatów organizacji pracowniczej (organizacji pracowniczych) w kontekście branży pracy tymczasowej;
 - zebrań organizacji pracowniczej (organizacji pracowniczych);
- b. Agencja pracy tymczasowej oferuje organizacjom pracowniczym również (przy zachowaniu zasad zdrowego rozsądku) możliwość:
 - korzystania z sali konferencyjnej w przedsiębiorstwie na potrzeby przeprowadzania zebrań organizacji pracowniczej dotyczących agencji pracy tymczasowej lub branży pracy tymczasowej oraz na potrzeby utrzymywania kontaktów z członkami organizacji pracowniczych zatrudnionych w agencji pracy tymczasowej;
 - informowania pracownika tymczasowego o zgłoszonych kandydaturach na członków organów współdecydujących w agencji pracy tymczasowej;
 - informowania pracowników tymczasowych o działaniach podejmowanych przez organizacje pracownicze za pośrednictwem ich (cyfrowych) środków przekazu.

6. Pod pojęciem organizacji pracowniczych i organizacji pracodawców na potrzeby tego artykułu rozumie się organizacje pracownicze oraz organizacje pracodawców będące stronami niniejszego CAO.

Artykuł 40 Rozpatrywanie skarg lub sporów

1. Agencja pracy tymczasowej oraz pracownik tymczasowy mogą zgłosić do Komisji rozjemczej spór dotyczący:
 - a. wykonania lub przestrzegania niniejszego CAO;
 - b. uzgadniania odpowiedniej pracy zastępczej; lub
 - c. przydzielenia stanowisk w sytuacji, w której zastosowanie ma wynagrodzenie CAO.
2. Pracownik tymczasowy zgłasza spór w myśl ust. 1 lit. a oraz c pracownikowi agencji pracy tymczasowej i wykonuje następujące kroki:
 - a. W ciągu trzech tygodni pracownik tymczasowy podejmuje rozmowy z pracownikiem agencji pracy tymczasowej celem znalezienia odpowiedniego rozwiązania.
 - b. Jeśli nie uda się osiągnąć porozumienia, pracownik tymczasowy może w ciągu czterech tygodni złożyć skargę w agencji pracy tymczasowej, która w ciągu trzech tygodni podejmie w tej sprawie decyzję.

- c. Jeśli pracownik tymczasowy nie zgadza się z podjętą przez agencję pracy tymczasowej decyzją, może złożyć wniosek o rozstrzygnięcie sporu przez Komisję rozjemczą.
3. W celu rozstrzygnięcia sporu o wyznaczenie odpowiedniej pracy zastępczej w myśl ust. 1 lit. b podejmowane są następujące kroki:
 - a. W ciągu jednego tygodnia pracownik tymczasowy podejmuje rozmowy z pracownikiem agencji pracy tymczasowej celem znalezienia odpowiedniego rozwiązania.
 - b. Jeśli nie uda się osiągnąć porozumienia, pracownik tymczasowy może w ciągu jednego tygodnia złożyć skargę w agencji pracy tymczasowej, która w ciągu dwóch tygodni podejmie w tej sprawie decyzję.
 - c. Jeśli pracownik tymczasowy nie zgadza się z podjętą przez agencję pracy tymczasowej decyzją, może w ciągu dwóch tygodni złożyć wniosek o rozstrzygnięcie sporu przez Komisję rozjemczą.
4. Komisja ustala swój sposób działania w formie regulaminu. W regulaminie ustala się także, w jakim składzie komisja może rozpatrzyć dany spór. Z regulaminem Komisji rozjemczej można zapoznać się na stronie internetowej www.ABU.nl / www.NBBU.nl.

Artykuł 41 Zasady fuzji

Agencja pracy tymczasowej terminowo informuje odpowiednie organizacje pracownicze o przeprowadzanych zmianach w organizacji przedsiębiorstwa i fuzjach zgodnie z obowiązującą decyzją o zasadach fuzji (SER-Fusiegedragsregels) i umożliwia tym organizacjom wydanie zaleceń.

Artykuł 42 Przestrzeganie przepisów CAO

1. Strony niniejszego CAO utworzyły Stowarzyszenie ds. Przestrzegania Przepisów CAO dla Pracowników Tymczasowych (SNCU).
2. Statut i regulaminy SNCU ujęto w *CAO Funduszu Świadczeń Socjalnych dla Branży Pracy Tymczasowej (CAO Sociaal Fonds voor de Uitzendbranche)*.
3. SNCU jest odpowiedzialna za sprawowanie nadzoru nad powszechnym i całkowitym przestrzeganiem postanowień niniejszego CAO, a strony niniejszego CAO upoważniają SNCU do podejmowania w tym celu wszelkich niezbędnych i celowych działań.
4. Agencja pracy tymczasowej jest zobowiązana wykazać, w sposób określony w sporządzonych w tym celu regulaminach (regulaminie) SNCU, że postanowienia niniejszego CAO dla Pracowników Tymczasowych są w pełni przestrzegane.

Artykuł 43 Zwolnienie z obowiązku przestrzegania CAO

1. Strony niniejszego CAO mogą na wniosek stron innego CAO udzielić zwolnienia z obowiązku przestrzegania (przepisów) niniejszego CAO, zgodnie z warunkami ustalonymi przez strony CAO, które zawarto w Załączniku VII do tego CAO. W każdym przypadku warunkiem zwolnienia z obowiązku

przestrzegania (przepisów) CAO będzie kontrola przeprowadzona przez Stowarzyszenie ds. Przestrzegania CAO dla Pracowników Tymczasowych (Stichting Naleving CAO voor Uitzendkrachten – SNCU) w zakresie przestrzegania CAO, do którego odnosi się zwolnienie.

2. Wniosek o zwolnienie z obowiązku przestrzegania (przepisów) CAO należy odpowiednio uzasadnić na piśmie i przesłać na następujący adres Komisji ds. zwolnień z obowiązków CAO: Postbus 144, 1170 AC Badhoevedorp lub dispensatiecommissie@abu.nl. W niniejszym artykule pod pojęciem pisemne rozumie się: „wysłane listownie lub mailowo”.
3. Komisja ds. zwolnień z obowiązku przestrzegania CAO podejmuje w imieniu stron CAO decyzję w sprawie wniosku o zwolnienie z obowiązku przestrzegania CAO.

Artykuł 44 Pracownicy tymczasowi zatrudnieni w oparciu o zagraniczną umowę o pracę (WagwEU)

Zgodnie z postanowieniami artykułu 1 niniejszego CAO oraz Ustawy o warunkach zatrudnienia pracowników delegowanych na terenie Unii Europejskiej (Wet arbeidsvoorwaarden gedetacheerde werknemers in de Europese Unie – WagwEU), uznane za ogólnie obowiązujące przepisy CAO, mające zastosowanie w wymienionych poniżej dziedzinach, mają również zastosowanie w odniesieniu do pracowników tymczasowych z zagranicy, udostępnianych przez zagraniczną agencję pracy tymczasowej zleceniodawcy w Holandii, posiadających umowę o pracę podlegającą innemu prawu niż prawu holenderskiemu. Dotyczy to następujących dziedzin:

- maksymalne czasy pracy i minimalne czasy odpoczynku;
- minimalna liczba dni urlopu, w ciągu których istnieje obowiązek płacenia przez agencję pracy tymczasowej wynagrodzenia;
- płace minimalne, obejmujące rekompensaty za nadgodziny, ale nieobejmujące uzupełniających programów emerytalnych przedsiębiorstwa;
- warunki udostępniania pracowników, w szczególności agencjom pracy tymczasowej;
- BHP;
- działania mające na celu ochronę warunków zatrudnienia i warunków pracy dzieci, młodocianych oraz kobiet w okresie ciąży i zaraz po porodzie;
- równe traktowanie mężczyzn i kobiet.

Do niniejszej umowy ma zastosowanie Załącznik VI.

Załączniki

Załącznik I Rezerwy, rekompensata za dzień karencji oraz składki na pozaustawowe ubezpieczenie zdrowotne

1. Liczbę dni roboczych otrzymuje się, odejmując liczbę dni świątecznych oraz dni urlopu od całkowitej liczby dni pracy (od poniedziałku do piątku włącznie) w ciągu całego roku.
2. Wartość procentowa wynagrodzenia rezerwowanego na poczet dni urlopu jest obliczana poprzez podzielenie liczby dni urlopu przez liczbę dni roboczych.
3. Wartość procentowa wynagrodzenia rezerwowanego na poczet ustawowych dni urlopu jest obliczana poprzez podzielenie ustawowej liczby dni urlopu przez liczbę dni roboczych.
4. Wartość procentowa wynagrodzenia rezerwowanego na poczet pozaustawowych dni urlopu jest obliczana poprzez podzielenie liczby pozaustawowych dni urlopu przez liczbę dni roboczych.
5. W celu określenia liczby dni roboczych dla pracowników wakacyjnych odejmuje się liczbę ustawowych dni urlopu od całkowitej liczby dni pracy.
6. Wartość procentowa wynagrodzenia rezerwowanego na poczet dni urlopu pracowników wakacyjnych jest obliczana poprzez podzielenie liczby dni urlopu przez liczbę dni roboczych, w myśl ust. 5.
7. Wartość procentowa wynagrodzenia rezerwowanego na poczet dni świątecznych jest obliczana poprzez podzielenie liczby dni świątecznych przez liczbę dni roboczych.
8. W poniższej tabeli podano liczby dni roboczych w roku kalendarzowym na cały okres obowiązywania CAO:

Rok	Liczba dni roboczych
2019	261
2020	262
2021	261

9. W poniższej tabeli ujęto mające zastosowanie wartości procentowe na cały okres obowiązywania CAO:

Artykuł	2019	2020	2021
rezerwy na poczet dni urlopu	10,87%	10,87%	10,82%
rezerwy na poczet ustawowych dni urlopu	8,70%	8,70%	8,66%
wypłata pozaustawowych dni urlopu	2,17%	2,17%	2,16%
krótki urlop, urlop z okazji narodzin dziecka i urlop okolicznościowy	0,60%	0,60%	0,60%
ogólnie uznane dni świąteczne	2,61%	3,04%	2,16%
urlop wypoczynkowy pracownicy wakacyjni	8,30%	8,26%	8,30%
rekompensata za dzień karencji agencji pracy tymczasowej I	0,71%	0,71%	0,71%
rekompensata za dzień karencji agencji pracy tymczasowej II	1,16%	1,16%	1,16%
maksymalna wartość procentowa zatrzymanego wynagrodzenia – uzupełnienie Ustawy o ubezpieczeniu zdrowotnym dla Agencji pracy tymczasowej I	0,58% / 0,74% ABU/NBBU	0,58% / 0,74% ABU/NBBU	0,58%
maksymalna wartość procentowa zatrzymanego wynagrodzenia – uzupełnienie Ustawy o ubezpieczeniu zdrowotnym dla Agencji pracy tymczasowej II	1,33% / 1,43% ABU/NBBU	1,33% / 1,43% ABU/NBBU	1,33%

Załącznik II Odcinek wynagrodzenia

Wypłata wynagrodzenia ma miejsce pod koniec każdego tygodnia/miesiąca/okresu. Wraz z wypłatą wynagrodzenia agencja pracy tymczasowej sporządza dla pracownika tymczasowego odcinek wynagrodzenia na piśmie. Na wniosek pracownika tymczasowego udostępniony zostanie mu egzemplarz odcinka wynagrodzenia w wersji drukowanej.

Odcinek wynagrodzenia zawiera następujące dane:

- a. kwota wynagrodzenia;
- b. poszczególne składniki wynagrodzenia;
- c. poszczególne potrącenia od wynagrodzenia;
- d. wynagrodzenie godzinowe brutto;
- e. liczba przepracowanych godzin;
- f. poszczególne dodatki obowiązujące w zakresie wynagrodzenia godzinowego, wyszczególnione na rodzaje dodatków (zarówno w procentach, jak i w euro) oraz godziny;
- g. rezerwy naliczone w danym okresie;
- h. całkowita kwota naliczonych rezerw;
- i. nazwa agencji pracy tymczasowej;
- j. imię i nazwisko/nazwa pracodawcy;
- k. jeśli możliwe, nazwa i miejscowość siedziby zleceniodawcy;
- l. jeśli dotyczy, pozycja w skali wynagrodzenia CAO;
- m. jeśli dotyczy, pozycja w skali CAO / regulaminie wynagrodzeń zleceniodawcy;
- n. wypłacone wynagrodzenie;
- o. obowiązująca pracownika tymczasowego w danym okresie ustawowa minimalna stawka wynagrodzenia i dodatku urlopowego;
- p. wyjaśnienie użytych skrótów;
- q. ewentualne pozostałe potrącenia. Jeżeli od wynagrodzenia odliczane są inne kwoty, niż z tytułu podatków lub składek ubezpieczeniowych, będzie to miało miejsce jedynie w porozumieniu z pracownikiem tymczasowym, a informacje na ten temat podane zostaną na odcinku wynagrodzenia.

Załącznik III Umowa emerytalna

Niżej podpisani, tj.:

1. a. Holenderski Związek Agencji Pracy Tymczasowej (Algemene Bond Uitzendondernemingen – ABU), z siedzibą w Amsterdamie,
b. Holenderski Związek Pośredników i Agencji Pracy Tymczasowej (Nederlandse Bond van Bemiddelings- en Uitzendondernemingen – NBBU), z siedzibą w Amersfoort,
każdy jako osobna strona,
2. a. Holenderska Federacja Związków Zawodowych (FNV), z siedzibą w Utrechcie,
b. Holenderska Federacja Chrześcijańskich Związków Zawodowych (CNV Vakmensen.nl), z siedzibą w Utrechcie,
c. Holenderski Związek Zawodowy Przedstawicieli Przemysłu i Sektora Usług (De Unie), z siedzibą w Culemborg,
d. Holenderskie Krajowe Stowarzyszenie na rzecz Interesów Pracowniczych (LBV), z siedzibą w Rotterdamie,
jako dwie osobne strony,

ustalają, co następuje:

umowę emerytalną dla pracowników tymczasowych składającą się z poniższych artykułów.

Regulacja podstawowa

1. Pracownicy tymczasowi, którzy:
 - a. byli zatrudnieni przez jedną agencję pracy tymczasowej przez co najmniej 26 tygodni, ale nie spełniają warunków uczestnictwa w Regulacji rozszerzonej, jak opisano poniżej; oraz
 - b. ukończyli 21 rok życia (licząc od pierwszego dnia miesiąca, w którym przypadają 21. urodziny pracownika);biorą udział w Regulacji podstawowej.
2. W celu obliczenia terminu 26 tygodni, jak określono w ustępie 1 lit. a, uwzględniany jest każdy tydzień, w którym pracownik tymczasowy faktycznie wykonywał pracę u jednego pracodawcy. Tygodnie, w których nie wykonywano pracy, nie zostają wliczane, niezależnie od przyczyny. Jeśli jest mowa o kolejnym pracodawcy, do obliczenia terminu brana jest pod uwagę istotna przeszłość zawodowa (artykuł 12 CAO) u poprzedniego pracodawcy.
3. W celu zastosowania definicji z ustępu 1 lit. a, pracownicy tymczasowi, którzy po spełnieniu wymogu dotyczącego stażu pracy, o którym mowa w lit. a, zmienili pracodawcę, nie muszą ponownie spełniać wymogu dotyczącego stażu pracy, chyba że jest mowa o przerwie pomiędzy dwiema umowami wynoszącej 52 tygodnie lub dłuższej. Jeśli przerwa pomiędzy dwiema umowami o pracę tymczasową wynosi 52 tygodnie lub więcej, pracownik tymczasowy, aby mógł zostać uznany za uczestnika Regulacji podstawowej,

musi przepracować na nowo co najmniej 26 tygodni dla jednej agencji pracy tymczasowej.

4. W celu zastosowania definicji z ustępu 1 lit. a obliczanie terminu, w którym pracownik przepracował co najmniej 26 tygodni dla jednej agencji pracy tymczasowej, powinno być rozpoczęte najwcześniej 26 tygodni przed wejściem w życie zobowiązania, czyli 1 stycznia 2004 r.
5. Za wykonanie Regulacji podstawowej odpowiedzialne jest Stowarzyszenie ds. funduszy emerytalnych dla sektora usług personalnych (Stichting Pensioenfondsvoor Personeelsdiensten).
6. Regulacja podstawowa to dostępne przepisy składkowe, w których przypadku od 1 stycznia 2019 r. wysokość składki wynosi 2,6% od kwoty brutto wynagrodzenia. Regulacja podstawowa uwzględnia wiek emerytalny wynoszący 67 lat i zapewnia tworzenie kapitału emerytalnego w celu zakupu własnej emerytury lub emerytury dla małżonka. W myśl niniejszego artykułu pod pojęciem wynagrodzenia brutto rozumie się: wynagrodzenie za standardowe przepracowane godziny, wynagrodzenie za nienormowane godziny pracy (tzn. godziny w porach dnia i w czasie, które odbiegają od normalnych godzin pracy), rekompensata za dzień karencji, rezerwy*1 urlopowe, urlop okolicznościowy, krótki urlop, dni świąteczne oraz dodatek urlopowy*1.
Jeśli miała miejsce zamiana warunków zatrudnienia, pod pojęciem wynagrodzenia brutto rozumie się wynagrodzenie brutto, które pracownik otrzymałby, gdyby zamiana warunków zatrudnienia nie miała miejsca.
7. Każda agencja pracy tymczasowej jest zobowiązana do płacenia odpowiednich składek na rzecz Stowarzyszenia ds. funduszy emerytalnych dla sektora usług personalnych, w kwotach określonych na podstawie Regulaminu wykonawczego powyższego stowarzyszenia.
8. Obowiązek płacenia składek, o którym mowa w poprzednim ustępie, dotyczy każdego dnia, w którym pracownik tymczasowy, objęty przepisami emerytalnymi ujętymi w ustępie 1 niniejszego artykułu, wykonywał pracę tymczasową.
9. Całość Regulacji podstawowej zawarto w Regulaminie podstawowym Stowarzyszenia ds. funduszy emerytalnych dla sektora usług personalnych*2.

*1 O ile powstało po spełnieniu wymogu dotyczącego stażu pracy w myśl ustępu 1 tego artykułu.

*2 Regulamin ten oraz dalsze informacje na temat Regulacji podstawowej można znaleźć na stronie internetowej Stowarzyszenia ds. funduszy emerytalnych dla sektora usług personalnych: www.stippensioen.nl.

Regulacja rozszerzona

10. Pracownicy tymczasowi, którzy:
 - a. ukończyli 21 rok życia (licząc od pierwszego dnia miesiąca, w którym przypadają 21. urodziny pracownika); oraz
 - b. przepracowali ponad 78 tygodni dla tej samej agencji pracy tymczasowej; lub
 - c. przez 52 tygodnie brali udział w Regulacji podstawowej i byli zatrudnieni w jednej lub kilku agencjach pracy tymczasowej bez przerwy wynoszącej 52 tygodni lub więcejbiorą udział w Regulacji rozszerzonej (Plus).
11. W celu obliczenia terminu 78 tygodni, jak określono w ustępie 10 lit. b, uwzględniany jest każdy tydzień, w którym pracownik tymczasowy faktycznie wykonywał pracę dla jednej agencji pracy tymczasowej. Tygodnie, w których nie wykonywano pracy, nie zostają wliczane, niezależnie od przyczyny. Jeśli jest mowa o kolejnym pracodawcy, do obliczenia tego terminu brana jest pod uwagę odpowiednia przeszłość zawodowa (artykuł 12 CAO) u poprzedniego pracodawcy.
12. Pracownicy tymczasowi biorący wcześniej udział w Regulacji rozszerzonej, a którzy w przypadku nowej umowy o pracę nie spełniają warunków wymienionych w lit. b lub c ustępu 10, pozostają uczestnikami Regulacji rozszerzonej. Nie ma to jednak zastosowania, jeśli zaistniała przerwa pomiędzy dwiema umowami o pracę tymczasową wynosząca 26 tygodni lub więcej.
13. W celu zastosowania definicji z ustępu 10 lit. b i c pracownicy tymczasowi, którzy po spełnieniu wymogu dotyczącego stażu pracy, o którym mowa w ustępie 10 lit. b lub c, zmienili pracodawcę, nie muszą ponownie spełniać wymogu dotyczącego stażu pracy, chyba że jest mowa o przerwie pomiędzy dwiema umowami wynoszącej 26 tygodnie lub więcej. Jeśli przerwa trwa 26 tygodni lub dłużej, ale nie więcej niż 52 tygodnie, pracownicy tymczasowi nie muszą ponownie spełniać wymogu dotyczącego stażu pracy, jak określono w ustępie 1 lit. a, aby mogli zostać uwzględnieni w Regulacji podstawowej. Jeśli przerwa pomiędzy dwiema umowami o pracę tymczasową wynosi 52 tygodnie lub więcej, pracownicy tymczasowi muszą przepracować na nowo co najmniej 26 tygodni dla jednego pracodawcy, aby mogli zostać uwzględnieni w Regulacji podstawowej.
14. Za wykonanie Regulacji rozszerzonej odpowiedzialne jest Stowarzyszenie ds. funduszy emerytalnych dla sektora usług personalnych (Stichting Pensioenfondsvoor Personeelsdiensten).
15. Regulacja rozszerzona to dostępne przepisy składkowe, uwzględniające wiek emerytalny wynoszący 67 lat, które zapewniają tworzenie kapitału emerytalnego w celu zakupu własnej emerytury lub emerytury dla małżonka. Składki udostępniane w celu tworzenia kapitału emerytalnego wyrażane są w wartości procentowej od podstawy emerytury zgodnie z niższymi obliczeniami.

Grupa wiekowa	Składka emerytalna na 2019 r.	Składka emerytalna na 2020 r.
21-24	4,20%	4,20%
25-29	5,10%	5,10%
30-34	6,30%	6,30%
35-39	7,60%	7,60%
40-44	9,30%	9,30%
45-49	11,40%	11,40%
50-54	13,90%	13,90%
55-59	17,20%	17,20%
60-64	21,30%	21,30%
65-66	25,60%	25,60%

Podstawa emerytury określana jest na podstawie liczby godzin, poprzez pomniejszenie wynagrodzenia godzinowego brutto pracownika tymczasowego o franszyzę godzinową. W myśl niniejszego artykułu pod pojęciem wynagrodzenia brutto rozumie się: wynagrodzenie za standardowe przepracowane godziny, wynagrodzenie za nienormowane godziny pracy (tzn. godziny w porach dnia i w czasie, które odbiegają od normalnych godzin pracy), rekompensata za dzień karencji, dni urlopu^{*1}, urlop okolicznościowy, krótki urlop, dni świąteczne oraz dodatek urlopowy^{*1}.

Jeśli miała miejsce zamiana warunków zatrudnienia, pod pojęciem wynagrodzenia brutto rozumie się wynagrodzenie brutto, które pracownik otrzymałby, gdyby zamiana warunków zatrudnienia nie miała miejsca.

16. W razie niezdolności do pracy zgodnie z postanowieniami Ustawy o pracy i dochodach, naliczanie prawa do emerytury będzie kontynuowane w wysokości proporcjonalnej do obowiązującego stopnia niezdolności do pracy i zwolnionej z obowiązku podatkowo-składkowego, zgodnie z poziomem składek w momencie rozpoczęcia niezdolności do pracy.
17. W przypadku śmierci pracownika w momencie obowiązywania stosunku pracy przepisy emerytalne przewidują ubezpieczenie ryzyka w zakresie emerytury partnerskiej na pozostały czas trwania stosunku pracy.
18. Strony CAO zaangażowane w ABU-CAO i NBBU-CAO ustaliły, że średnia składka wynosi maksymalnie 12% podstawy emerytalnej. Każda agencja pracy tymczasowej jest ponadto zobowiązana do opłacania powyższych składek zgodnie z wymogami ustalonymi w tym zakresie w Regulaminie wykonawczym.
19. Obowiązek płacenia składek, o którym mowa w poprzednim ustępie, dotyczy każdego dnia, w którym pracownik tymczasowy, objęty przepisami

emerytalnymi ujętymi w ustępie 10 niniejszego artykułu, wykonywał pracę tymczasową.

20. Agencja pracy tymczasowej ma prawo potrącić część składki emerytalnej z wynagrodzenia pracownika tymczasowego, jeśli i o ile pracownik jest objęty niniejszymi przepisami emerytalnymi. Wysokość powyższego potrącenia może wynosić maksymalnie jedną trzecią średniej kwoty składki, o której mowa w ustępie 18.
21. Całość Regulacji rozszerzonej zawarto w Regulaminie rozszerzonym Stowarzyszenia ds. funduszy emerytalnych dla sektora usług personalnych^{*2}.
22. Od powyżej opisanego podstawowego i rozszerzonego programu emerytalnego odstąpić można zawsze wtedy, gdy odbyłoby to się z korzyścią dla pracownika.

Branża budowlana i infrastruktury

23. Pracowników tymczasowych zatrudnionych w branży budowlanej i infrastruktury obowiązują osobne przepisy emerytalne.

^{*1} O ile powstało po spełnieniu wymogu dotyczącego stażu pracy w myśl ustępu 10 tego artykułu.

^{*2} Regulamin ten oraz dalsze informacje na temat Regulacji rozszerzonej można znaleźć na stronie internetowej Stowarzyszenia ds. funduszy emerytalnych dla sektora usług personalnych: www.stippensioen.nl.

Załącznik IV Przydzielenie stanowisk i poziomy stanowisk

Objaśnienie:

Metoda przydzielania stanowiska w ramach pracy tymczasowej do grupy stanowisk schematu płac CAO opiera się na zasadzie „analitycznego porównywania”.

Odbywa się to na podstawie dwóch środków pomocniczych:

1. Schemat stanowisk CAO

Schemat stanowisk CAO, jak opisano w niniejszym załączniku, obejmuje zestawienie wszystkich stanowisk referencyjnych CAO podzielonych według grupy stanowisk i dziedzin pracy.

Rozróżnia się następujące dziedziny pracy:

- a. Finanse i administracja
- b. Sekretariat
- c. Kadry
- d. ICT
- e. Dział obsługi
- f. Gastronomia
- g. Handel
- h. Logistyka
- i. Produkcja i technika
- j. Opieka i pomoc socjalna

2. Podręcznik przydziału stanowisk dla pracowników tymczasowych

W podręczniku uwzględniono stanowiska referencyjne, dla każdego stanowiska podając jego profil. Każdy profil stanowiska został oceniony i na tej podstawie dokonano przydziału do grupy stanowisk.

3. Udogodnienie w znalezieniu odpowiedniego profilu referencyjnego

Podręcznik przydziału stanowisk dla pracowników tymczasowych można pobrać ze strony ABU/NBBU oraz ze stron organizacji pracowniczych.

W podręczniku uwzględniono stanowiska referencyjne, ale w praktyce stosuje się o wiele więcej nazw stanowisk.

Aby ułatwić wyszukiwanie właściwego stanowiska referencyjnego, podręcznik zawiera funkcję pomocy. W pierwszej kolumnie tej pomocy dla każdej dziedziny pracy wymieniono dużą liczbę stanowisk referencyjnych w kolejności alfabetycznej, które często oferowane są w ramach pracy tymczasowej. W drugiej kolumnie zamieszczono przynależne do dziedzin pracy często stosowane alternatywne nazwy stanowisk. W trzeciej kolumnie znajdują się odpowiednie poziomy stanowisk CAO.

4. Procedura przydzielania stanowisk

1. Pracownik tymczasowy zostaje przydzielony na podstawie prac, jakie będzie wykonywał.
2. Prace wykonywane na stanowisku obejmują czynności, kwalifikacje i uprawnienia pracownika tymczasowego.
3. Stanowisko zostaje przydzielone do jednej z grup schematu stanowisk CAO, które stanowi część niniejszego CAO.
4. Przydział stanowiska odbywa się za pomocą analitycznego porównania stanowiska ze stanowiskami referencyjnymi w schemacie stanowisk CAO, na podstawie informacji na temat stanowiska, które udostępnił zleceniodawca. Dalsze objaśnienia w tym zakresie znajdują się w *Podręczniku przydziału stanowisk dla pracowników tymczasowych*.
5. Agencja pracy tymczasowej informuje pracownika tymczasowego na piśmie za pomocą decyzji o przydziale w wyznaczonym dniu, do jakiej grupy stanowisk pracownik tymczasowy został przydzielony i jakie stanowisko referencyjne obowiązuje. W *Podręczniku przydziału stanowisk dla pracowników tymczasowych* zamieszczono stosowny wzór.
6. W przypadku zmiany stanowiska pracownika tymczasowego stanowisko, zgodnie z powyższą procedurą, zostaje przydzielone na nowo.
7. Agencja pracy tymczasowo prowadzi okresowe rozmowy z pracownikiem tymczasowym, podczas których sprawdza się, czy zakres obowiązków na danym stanowisku odpowiada wykonywanym czynnościom.
8. Jeśli pracownik tymczasowy stwierdzi, że czynności, które zostały mu powierzone, nie zgadzają się z przydziałem stanowisk, może on o tym powiadomić agencję pracy tymczasowej. Agencja pracy tymczasowej w ciągu dwóch tygodni sprawdzi, czy prace powierzone pracownikowi tymczasowemu są zgodne z przydziałem. Jeśli tak nie jest, stanowisko zostanie ponownie przydzielone według powyższej procedury. Ewentualne uzupełnienie wynagrodzenia ma działanie wsteczne i obowiązuje od przydzielenia stanowiska stanowiącego przedmiot sporu.
9. Pracownik tymczasowy może złożyć sprzeciw odnośnie do przydziału stanowiska. W artykule 40 niniejszego CAO opisano procedurę konsultacji, sprzeciwu i odwołania.

Dziedzina pracy → Grupa stanowiska wg ↓	Finanse i administracja	Sekretariat	Kadry	ICT	Dział obsługi	Gastronomia	Handel	Logistyka	Produkcja i technika	Opieka i pomoc socjalna
1	- Pracownik archiwum				- Sprzątac A	- Zmywacz - Pomoc kuchenna A - Pracownik przygotowujący catering	- Wypełniacz półek sklepowych	- Pakowacz - Pomocnik-ładowacz (pracownik załadunku/wyładunku) - Pracownik magazynu A - Doręczyciel poczty	- Pracownik działu działu gospodarczego - Pracownik produkcji - Pracownik przy zbiorach rolnych	
2	- Pracownik poczty - Pracownik administracyjny A	- Pracownik obróbki tekstu			- Sprzątac B - Pracownik stołówki - Steward	- Pracownik w restauracji zakładowej - Pomocnik obsługi - Pomoc kuchenna B - Pracownik cateringu	- Pracownik kasy - Pracownik call center A	- Operator wózka widłowego - Kompletator zamówień - Pracownik magazynu - Pracownik magazynu B - Sortowacz (poczty) - Pracownik działu zamówień poczty	- Pomocnik mechanika - Pracownik przy uprawach rolnych	- Pomoc domowa
3	- Pracownik administracyjny B - Kontroler faktur	- Telefonista - Recepcjonista/telefonista A			- Portier - Dozorca budynku - Pracownik ochrony A	- Pracownik obsługi - Kucharz prostych dań - Brygadzysta zmywalni - Pracownik obsługi cateringu - Barman A - Pracownik księgowości w hotelu	- Pracownik call center B - Sprzedawca w sklepie (handel detaliczny) - Pracownik administracji biurowej działu sprzedaży	- Pracownik magazynu C - Kierowca samochodu dostawczego/kurier	- Operator maszyn - Spawacz maszyn	- Pomoc pielęgniarska
4	- Pracownik administracyjny C	- Recepcjonista/telefonista A - Sekretarka A			- Steward (stewardessa) w ruchu naziemnym - Ochroniarz w klubie - Dozorca w hotelu, konsjerż - Pracownik ochrony B	- Host/Hostessa - Wszechstronny pracownik cateringu na przyjęcia - Barman B - Pracownik hotelu w recepcji	- Pracownik call center C - Pracownik działu obsługi klienta - Pracownik recepcji	- Kierowca samochodu ciężarowego	- Operator dźwigu - Mechanik-konserwator A - Pracownik obróbki skrawaniem CNC	- Pomoc pielęgniarska - Opiekun/pomoc domowa
5	- Pracownik działu obsługi dłużników i wierzycieli	- Sekretarka B		- Pracownik helpdesku	- Wyspecjalizowany pracownik ochrony	- Recepcjonist(k)a w hotelu - Samodzielny kucharz - Wszechstronny pracownik obsługi	- Pracownik wewnętrzny działu sprzedaży A - Przełożony w call center	- Pracownik spedycji / osoba planująca załadunki	- Mechanik-konserwator B - Ślusarz-tokarz - Rysownik WTB - Ślusarz - Spawacz	- Asystent lekarza - Opiekun chorych
6	- Pracownik administracji finansowej - Pracownik działu administracji płac - Pracownik administracyjny zakładu ubezpieczeń	- Sekretarka C	- Pracownik działu administracji kadrowej	- Pracownik działu administracji systemu	- Kierownik zespołu ochrony	- Szef kuchni w małej restauracji - Szef obsługi	- Pracownik działu rozpatrywania skarg - Pracownik wewnętrzny działu sprzedaży B - Pracownik zewnętrzny działu sprzedaży	- Kierownik zespołu w magazynie	- Mechanik E&I - Wszechstronny pracownik obróbki skrawaniem CNC	- Wyspecjalizowana pomoc domowa - Pielęgniarka MBO-V - Opiekun grupy
7	- Aktuariusz	- Sekretarka D	- Pracownik działu kadr	- Administrator systemu A - Administrator aplikacji - Webmaster	- Koordynator służb obsługi zaplecza	- Kierownik restauracji typu fast-food - Zastępca szefa kuchni	- Przedstawiciel handlowy		- Rysownik/konstruktor WTB - Koordynator budowy maszyn - Technik-konserwator	- Pomoc w przychodni lekarskiej - Pielęgniarka HBO-V - Koordynator opieki
8	- Analityk ekonomiczny przedsiębiorstw - Asystent kontrolera	- Asystent kierownika	- Pracownik kadr	- Administrator systemu B - Programista aplikacji		- Kierownik recepcji w hotelu	- Opiekun klienta zaopatrzenie		- Koordynator-konserwator - Inżynier sprzedaży	- Pielęgniarka oddziału intensywnej terapii - Fizjoterapeuta - Laborant
9	- Kierownik administracji finansowej - Aktuariusz-analityk	- Kierownik sekretariatu	- Doradca ds. kadrowych	- Programista aplikacji		- Kierownik hotelu/restauracji	- Kierownik sprzedaży		- Kierownik produkcji - Konstruktor WTB - Inżynier produkcji	- Szef fizjoterapii
10	- Kontroler		- Kierownik Działu kadr				- Kierownik produktu		- Doradca ds. BHP	

Załącznik V Normy w zakresie zakwaterowania

1. W administracji agencji pracy tymczasowej znajduje się aktualny wykaz wszystkich miejsc zakwaterowania wraz z podaną ilością mieszkańców.
2. Dopuszczalne formy zakwaterowania:
 - a. zwyczajne mieszkanie;
 - b. hotel/pensjonat;
 - c. jednostki mieszkalne w kompleksie budynków;
 - d. domki letniskowe / jednostki mieszkalne;
 - e. zakwaterowanie na terenie ośrodka wypoczynkowego;i inne wskazane przez Stowarzyszenie Regulacji Zakwaterowania Pracowników Tymczasowych (Stichting Normering Flexwonen – SNF) formy zakwaterowania.
3. Wymienione pod literą a. formy zakwaterowania (zwyczajne mieszkanie) i c. (jednostki mieszkalne w kompleksie budynków) muszą posiadać minimalną powierzchnię użytkową* 12 m². Pozostałe jednostki mieszkalne wymienione pod literą b. (hotel/pensjonat), d. (domki letniskowe / jednostki mieszkalne) oraz e. (zakwaterowanie na terenie ośrodka wypoczynkowego) winny obejmować co najmniej 10 m² wydzielonej przestrzeni mieszkalnej na osobę.
4. Organ kontrolny może ocenić bezpieczeństwo i warunki higieniczne w miejscu zakwaterowania.
5. W miejscu zakwaterowania muszą być dostępne:
 - a. jedna toaleta na osiem osób;
 - b. jeden prysznic na osiem osób;
 - c. 30 litrów przestrzeni chłodzącej / mrożącej na osobę;
 - d. płyty grzewcze, minimum cztery pola grzejne, a w przypadku więcej niż ośmiu osób – jedno pole grzejne na dwie osoby; przy więcej niż 30 osób – minimum 16 pól grzejnych;
 - e. sześć litrów środka gaśniczego.
6. W miejscu zakwaterowania powieszona jest karta informacyjna. Karta informacyjna sporządzona jest w języku ojczystym mieszkańców. Karta informacyjna zawiera co najmniej:
 - a. numer alarmowy 112;
 - b. numer telefonu własnego ratownika, policji danego regionu i straży pożarnej;
 - c. skróconą wersję regulaminu domowego;
 - d. procedurę ewakuacyjną i alarmową;
 - e. dane kontaktowe zarządcy (wewnętrznego lub zewnętrznego) danego miejsca zamieszkania.
7. Na wypadek sytuacji alarmowych zawsze jest ktoś dostępny 24 godziny na dobę.
8. Jeżeli podczas kontroli w zakresie zakwaterowania zamknięte są drzwi do sypialni, organ kontrolny może zarządzić ponowną kontrolę miejsca zamieszkania.
9. Dostępne w miejscu zamieszkania gaśnice posiadają aktualny atest. Na gaśnicy znajdują się wyraźne instrukcje. Gaśnica znajduje się w promieniu pięciu metrów od miejsca gotowania. Ponadto dostępny jest koc gaśniczy przy miejscach gotowania.
10. Działające czujniki dymu i CO są zamontowane w zalecanych miejscach.
—

* Zasady obliczania powierzchni użytkowej opisane są w normie NEN 2580.

Załącznik VI Schemat Pracownicy tymczasowi z zagraniczną umową o pracę (WagwEU)

Poniższy schemat podaje, które z postanowień niniejszego CAO mają zastosowanie, integralnie lub w stopniu dostosowanym, do pracowników w rozumieniu artykułu 44 niniejszego CAO.

Informacje ogólne	Artykuł 2	Definicje
	Artykuł 29	Wypłata świadczenia za prawa urlopowe / rezerwy, godziny rekompensowane oraz dodatek urlopowy
	Artykuł 30	Działania i koszty związane ze wspieraniem zrównoważonej pracy tymczasowej
	Artykuł 34	Pracownicy wakacyjni
	Artykuł 36	Pracownicy tymczasowi bez stałego miejsca zamieszkania na terenie Holandii Zakwaterowanie, transport i koszty leczenia
	Artykuł 42	Przestrzeganie przepisów CAO
	Artykuł 44	Pracownicy tymczasowi zatrudnieni w oparciu o zagraniczną umowę o pracę (WagwEU)
	Załącznik VI	Schemat Pracownicy tymczasowi z zagraniczną umową o pracę (WagwEU)
	Załącznik V	Normy w zakresie zakwaterowania
	Artykuł 8	Ewidencja czasu pracy
	Artykuł 14	Wymiar czasu pracy i godziny wykonywania pracy
Artykuł 28	Krótki urlop, urlop związany z narodzinami dziecka i urlop okolicznościowy	
Minimalna liczba dni urlopu	Artykuł 26	Urlop
	Artykuł 27	Dni świąteczne
Wynagrodzenie minimalne	Artykuły 16, 17, 19, 20, 21, 22, 24, 33	
	Artykuł 18	Dodatek urlopowy
	Załącznik I	Rezerwy
	Załącznik II	Odcinek wynagrodzenia
Warunki udostępniania pracowników	Artykuł 5	Obowiązki agencji pracy tymczasowej
	Artykuł 9	Zawarcie umowy o pracę tymczasową

Zdrowie, bezpieczeństwo i higiena w pracy	Artykuł 5	Obowiązki agencji pracy tymczasowej
	Artykuł 6	Obowiązki pracownika tymczasowego
Równe traktowanie mężczyzn i kobiet	Artykuł 5	Obowiązki agencji pracy tymczasowej

Części mające zastosowanie

Artykuł 2 Definicje

Integralnie, z wyjątkiem:

„w myśl art. 7:691 ust. 2 lit. k holenderskiego Kodeksu cywilnego”;
„w myśl art. 7:690 lit. n holenderskiego Kodeksu cywilnego”.

Artykuł 9 Zawarcie umowy o pracę tymczasową

Ustęp 2 o następującej zmienionej treści: „Agencja pracy tymczasowej i pracownik tymczasowy uzgadniają na piśmie szczegóły dotyczące stanowiska, czasu pracy i wynagrodzenia, z zachowaniem przepisów CAO wymienionych w niniejszym załączniku i pozostałych załącznikach (jeżeli mowa jest o zastosowaniu wynagrodzenia równego wynagrodzeniu dla stałych pracowników pracodawcy-użytkownika, ustalenia opisane w tym ustępie zostaną poczynione z zachowaniem przepisów obowiązujących u zleceniodawcy)”.

Artykuł 5 Obowiązki agencji pracy tymczasowej

Ustęp 3 Odstępstwo od wymienionych przepisów i załączników do niniejszego CAO dla Pracowników Tymczasowych jest dozwolone wyłącznie, o ile odbywa się to na korzyść pracownika tymczasowego oraz pod warunkiem, że odstępstwo to zostanie uzgodnione na piśmie przez agencję pracy tymczasowej i pracownika tymczasowego.

Artykuł 5 Obowiązki agencji pracy tymczasowej

Ustępy 1 i 4

Artykuł 8 Ewidencja czasu pracy

Integralnie

Przydzielenie stanowisk

Artykuły 16 ustępy 1 i 4 oraz 33 ustęp 4

Wynagrodzenie równe wynagrodzeniu stałych pracowników zleceniodawcy

Artykuły 16 i 21 integralnie

Ciągłość wypłaty wynagrodzenia w przypadku przerwy w pracy tymczasowej na skutek zakończenia zlecenia oraz w przypadku odpowiedniej pracy zastępczej

Artykuł 22 ustępy 4, 5 i 8
Artykuł 24 integralnie

Wynagrodzenie CAO

Artykuły 33 ustępy 2, 3, 4 i 5

Części mające zastosowanie

Podwyżka wynagrodzenia

Artykuł 16 ustęp 1 litera d.
Artykuł 33 ustęp 11

Okresowe podwyżki wynagrodzenia

Artykuł 16 ustęp 1 litera f i ustęp 5
Artykuły 33 ustępy 6 i 8

Dodatek z tytułu nienormowanego czasu pracy

Artykuł 16 ustęp 1 litera b.

Dodatek z tytułu nadgodzin

Artykuł 16 ustęp 1 litera b.

Zwrot kosztów

Artykuł 16 ustęp 1 litera e.

Artykuł 19 Godziny rekompensowane

Integralnie

Artykuł 5 Obowiązki agencji pracy tymczasowej

Artykuł 5 ustęp 5

Artykuł 14 Wymiar czasu pracy i godziny wykonywania pracy

Integralnie

Artykuł 26 Urlop

Ustęp 1

Pracownik tymczasowy ma prawo do ciągłej wypłaty rzeczywistego wynagrodzenia w okresie urlopu, o ile uzyskał on prawo do urlopu na mocy ustępu 1 niniejszego artykułu.
Pracownik tymczasowy, który pod koniec obowiązywania umowy o pracę tymczasową ma jeszcze prawo do urlopu, ma także prawo do pieniężnego ekwiwalentu z tego tytułu.

Artykuł 29 Wypłata świadczenia za prawa urlopowe / rezerwy, godziny rekompensowane oraz dodatek urlopowy

Ustęp 6

Artykuł 18 Dodatek urlopowy

Integralny: z wyjątkiem drugiego zdania.

Artykuł 28 Krótki urlop, urlop z okazji narodzin dziecka i urlop okolicznościowy

Ustęp 1 z uzupełnieniem: „Pracownik tymczasowy ma w tych przypadkach prawo do ciągłej wypłaty rzeczywistego wynagrodzenia”.

Części mające zastosowanie

Artykuł 27 Dni świąteczne

Ustęp 1

Ustęp 2, jak następuje: „Pracownik tymczasowy ma prawo do ciągłej wypłaty rzeczywistego wynagrodzenia w dni świąteczne, w które faktycznie nie jest wykonywana praca ze względu na dzień świąteczny”.

Artykuł 34 Pracownicy wakacyjni

Ustęp 1

Ustęp 2, jak następuje: „Przepisy wymienione w niniejszym załączniku obowiązują również pracowników wakacyjnych, z zastrzeżeniem jednak, że w drodze odstępstwa od artykułu 26 ustęp 1 niniejszego CAO z tytułu w pełni przepracowanego miesiąca pracy mają oni prawo do 13 1/3 godzin urlopu lub proporcjonalnej części powyższego, jeżeli nie przepracowali pełnego miesiąca pracy”.

Artykuł 20 Zamiana warunków pracy

Integralnie

Artykuł 29 Wypłata świadczenia za prawa urlopowe / rezerwy, godziny rekompensowane oraz dodatek urlopowy

Ustęp 6

Artykuł 30 Działania i koszty związane ze wspieraniem zrównoważonej pracy tymczasowej

Ustęp 3b punkt 3

Artykuł 36 Pracownicy tymczasowi bez stałego miejsca zamieszkania na terenie Holandii Zakwaterowanie, transport i koszty leczenia

Integralnie z wyłączeniem ust. 2a

Artykuł 44 Pracownicy tymczasowi zatrudnieni w oparciu o zagraniczną umowę o pracę (WagwEU)

Integralnie

Artykuł 42 Przestrzeganie przepisów CAO

Ustępy 1 i 2

Części mające zastosowanie

Załącznik IV Przydzielenie stanowiska

Integralnie

Na potrzeby świadectw wymienionych w niniejszym CAO uznaje się porównywalne, uznane w ramach WE, świadectwa zagraniczne. W tym celu można skontaktować się z Centrum uznawania świadectw zagranicznych SBB, www.s-bb.nl/.

Załączniki I i II Rezerwy i odcinek wynagrodzenia

Integralnie

Załącznik II, jak następuje: „W przypadku każdej wypłaty wynagrodzenia pracownik tymczasowy otrzyma pisemne lub elektroniczne zestawienie zawierające kwotę wynagrodzenia brutto, jak również kwotę stawki godzinowej brutto, liczbę przepracowanych godzin oraz dodatków przysługujących z tytułu tych godzin, z wyszczególnieniem rodzaju dodatków i liczby godzin”.

Załącznik VII Schemat Pracownicy tymczasowi z zagraniczną umową o pracę (WagwEU)

Integralnie

Załącznik V Normy w zakresie zakwaterowania

Integralnie

Załącznik VII Regulamin zwolnienia z obowiązku przestrzegania przepisów CAO dla Pracowników Tymczasowych

Strony CAO wykonały zalecenie holenderskiego Stowarzyszenia na rzecz Pracy (Stichting van de Arbeid), stwierdzające, że zwolnienie z CAO dla danego sektora gospodarki powinno być regulowane przez same strony układu zbiorowego pracy. Z tego powodu sporządzono artykuł 43 CAO.

Artykuł 43 Zwolnienie z obowiązku przestrzegania przepisów CAO

1. Strony niniejszego CAO mogą na wniosek stron innego CAO udzielić zwolnienia z obowiązku przestrzegania (przepisów) niniejszego CAO, zgodnie z warunkami ustalonymi przez strony CAO, które zawarto w Załączniku VII do tego CAO. W każdym przypadku warunkiem zwolnienia z obowiązku przestrzegania (przepisów) CAO będzie kontrola przeprowadzona przez Stowarzyszenie ds. Przestrzegania CAO dla Pracowników Tymczasowych (Stichting Naleving CAO voor Uitzendkrachten – SNCU) w zakresie przestrzegania CAO, do którego odnosi się zwolnienie.
2. Wniosek o zwolnienie z obowiązku przestrzegania (przepisów) CAO należy odpowiednio uzasadnić na piśmie i przesłać na następujący adres Komisji ds. zwolnień z obowiązków CAO: Postbus 144, 1170 AC Badhoevedorp lub dispensatiecommissie@abu.nl. W niniejszym artykule pod pojęciem pisemne rozumie się: „wysłane listownie lub mailowo”.
3. Komisja ds. zwolnień z obowiązku przestrzegania CAO podejmuje w imieniu stron CAO decyzję w sprawie wniosku o zwolnienie z obowiązku przestrzegania CAO.

I. Skład Komisji ds. zwolnień z obowiązków CAO

Komisja składa się co najmniej z czterech członków, których wspiera niezależny sekretarz. Dwoch członków w każdym przypadku wskazuje Związek Agencji Pracy Tymczasowej (Algemene Bond Uitzendondernemingen – ABU), a kolejnych dwóch członków w każdym przypadku wskazują wszystkie strony reprezentujące pracowników. Sekretarza i jego ewentualnego zastępcę wskazuje ABU.

II. Sposób działania

1. Strony wnioskujące o zwolnienie składają swój wniosek pisemnie Komisji ds. zwolnień z obowiązków CAO. Z Komisją ds. zwolnień z obowiązków CAO można kontaktować się pod następującymi adresami: Postbus 144, 1170 AC Badhoevedorp lub dispensatiecommissie@abu.nl. Wniosek składa się z podaniem CAO, którego dotyczyć ma zwolnienie, uzasadnieniem zwolnienia, uzasadnieniem dotyczącym równorzędności CAO dla Pracowników Tymczasowych oraz danych wszystkich stron CAO.
2. Komisja może swobodnie decydować o tym, czy strony muszą przedłożyć dodatkowe pisemne dokumenty.

3. Komisja podejmuje pisemną i uzasadnioną decyzję w ciągu ośmiu tygodni od daty otrzymania kompletnej dokumentacji wniosku o zwolnienie.
4. W razie konieczności Komisja może przedłużyć termin, o którym mowa w ustępie 3 tego artykułu, jednorazowo o cztery tygodnie.

III. Kryteria oceny wniosku o zwolnienie

Komisja ds. zwolnień z obowiązku przestrzegania CAO rozpatruje wnioski o zwolnienie według następujących kryteriów:

1. wniosek o zwolnienie musi być złożony przez wszystkie strony innego prawomocnego CAO.
2. Strony wnioskujące o zwolnienie muszą być odpowiednio niezależne od siebie, zgodnie ze sformułowaniami zawartymi w Tabeli sprawdzania ogólnie wiążącego ogłoszenia przepisu CAO, data wejścia w życie: 1.01.1999 r.; z ostatnimi zmianami, w holenderskim Dzienniku Urzędowym 2010, 134-89.
3. CAO, którego dotyczy wniosek o zwolnienie, jest zawarty ze strony pracownika z co najmniej dwiema różnymi stronami, które bezpośrednio uczestniczą w ABU-CAO, bądź z dwiema różnymi stronami, które są zrzeszone w tej samej centrali branżowej, do której należą organizacje pracownicze uczestniczące w ABU-CAO.
4. CAO, którego dotyczy wniosek o zwolnienie, nie może być sprzeczny z prawem.
5. CAO przedstawiany do zwolnienia musi być co najmniej równorzędny z CAO dla Pracowników Tymczasowych.
6. Wniosek musi być uzasadniony.

IV. Decyzja o zwolnieniu

1. Zwolnienie udzielane jest co najwyżej na czas obowiązywania CAO lub czas trwania przepisu (przepisów), który (które) przedstawia się w związku ze zwolnieniem. Czas trwania zwolnienia jest dodatkowo ograniczony czasem obowiązywania aktualnego CAO dla Pracowników Tymczasowych.
2. Zwolnienie udzielane jest wyłącznie pod warunkiem, że SNCU będzie sprawować kontrolę nad przestrzeganiem zgłoszonego do zwolnienia CAO.

W tym załączniku pod pojęciem „pisemnie” rozumie się: „wysłane listownie lub mailowo”.

Protokoły

Przyszłość

Strony wspólnie patrzą w przyszłość i ustaliły kilka podstawowych założeń:

1. Praca tymczasowa musi pozostać najbardziej atrakcyjną formą pracy elastycznej.
2. Atrakcyjność może być rozumiana różnie w zależności od kategorii.
3. Wybór pracy tymczasowej oparty wyłącznie na cenie nie może być wiodący.
4. Dawanie pewności w warunkach niepewnego zatrudnienia i tym samym zwiększanie zadowolenia z pracy (zatrudnienia) i dochodów pracownika tymczasowego.
5. Korzystanie z potencjalnej wspólnej siły oddziaływania stron w celu wywierania wpływu na podmioty zewnętrzne.
6. Branie odpowiedzialności za realizowanie „dobrych praktyk zatrudnienia”.
7. Formułowanie jednogłośnych wyjaśnień i interpretacji kwestii uzgodnionych przez strony.
8. Sprawianie lub dalsze sprawianie, że praca tymczasowa będzie krokiem w stronę innej pracy (innego rodzaju pracy) poprzez umożliwianie zdobycia doświadczenia zawodowego, wykształcenia itp.
9. Wspieranie „emancypacji” czy też równego traktowania pracowników tymczasowych / pracy tymczasowej.
10. Tworzenie równych szans dla wszystkich na rynku pracy.

Emerytura

Strony dążą do zawarcia nowych ustaleń dotyczących programów emerytalnych dla pracowników tymczasowych w 2019 r. W tym kontekście wraz z StiPP prowadzone jest właśnie badanie efektów skrócenia czasu oczekiwania.

Zakres obowiązywania CAO

Jak najszybciej strony CAO wspólnie zbadają celowość i możliwości dostosowania lub niedostosowania zakresu obowiązywania CAO lub odstąpienia od niego.

Branża budowlana i infrastruktury

Poszczególne strony niniejszego CAO mają odmienne zdanie na temat statusu tzw. porozumienia budowlanego („Umowy o pozycji pracowników tymczasowych w branży budowlanej”), które weszło w życie 29 listopada 2005 r., a następnie stało się umową okresową. W kontekście porozumienia budowlanego poszczególne strony niniejszego CAO zastrzegają sobie przysługujące im prawa i możliwości obrony.

Strony niniejszego CAO zgadzają się na jak najszybsze rozpoczęcie rozmów ze stronami CAO dla Branży Budowlanej i Infrastruktury oraz z innymi stronami zaangażowanymi, w celu wypracowania odpowiedniego rozwiązania.

Niezależnie od wyników powyższych rozmów strony CAO dla Pracowników Tymczasowych uzgadniają w kontekście obowiązujących programów emerytalnych, że ustalenia dotyczące pracowników tymczasowych w branży budowlanej będą przestrzegane, zgodnie z m.in. art. 51 ust. 3 CAO dla Pracowników Tymczasowych Związku Agencji Pracy Tymczasowej (ABU) na lata 2017-2019 (którego treść została wcześniej uzgodniona w postanowieniu w sprawie obowiązkowego przystąpienia do zakładowego funduszu emerytalnego dla sektora usług personalnych, które weszło w życie 18 grudnia 2014 r. i zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym* z dnia 22 grudnia 2014 r., numer 37623), przyjmując za punkt odniesienia zapisy postanowienia w sprawie obowiązkowego przystąpienia do zakładowego funduszu emerytalnego dla sektora budowlanego, które weszło w życie 14 stycznia 2015 r. i zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym* z dnia 16 stycznia 2015 r., numer 1456.

Zasady dotyczące kosztów eksterytorialnych

Strony poinformują StiPP oraz Urząd Skarbowy jak najszybciej o zmianach w CAO dotyczących zamiany warunków zatrudnienia dotyczących nabywania praw do emerytury. Jeśli Urząd Skarbowy odrzuci zaproponowaną zmianę, strony CAO wspólnie uzgodnią inne uzupełnienie przepisów dotyczących zamiany warunków zatrudnienia, różniące się od rozporządzenia, które obowiązuje do 30 grudnia 2019 r.

Informacje o CAO dla Pracodawców-Użytkowników

Stronom CAO zależy na prawidłowym ustalaniu wynagrodzeń równych wynagrodzeniom stałych pracowników pracodawcy-użytkownika. W tym celu uruchomiły projekt pilotażowy, który ma pozwalać na zdobycie od stron zaangażowanych w CAO dla Pracodawców-Użytkowników autoryzowanych informacji dotyczących zastosowania składowych wynagrodzenia równego wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika z tych CAO. Strony ocenią ten projekt pilotażowy i zdecydują, czy inwentaryzacja i stworzenie takiego systemu informacyjnego dotyczącego wynagrodzeń równych wynagrodzeniom stałych pracowników pracodawcy-użytkownika jest możliwe i konieczne, a jeśli tak, w jaki sposób można zorganizować i sfinansować stworzenie i zarządzanie takim systemem informacyjnym.

Rozporządzenie o stosunku ceny do jakości zakwaterowania dla pracowników migrujących.

Strony CAO zgadzają się, że będą w dalszym ciągu analizowały możliwości uregulowania przepisów dotyczących stosunku ceny do jakości w kontekście zakwaterowania pracowników migrujących. W tym celu, oprócz (już zbadanej możliwości) regulacji na podstawie systemu punktowej oceny, pod uwagę brane są też inne rozwiązania.

Dni świąteczne

Strony CAO przeprowadzą badanie reprezentatywne na temat pracy pracowników tymczasowych w dni świąteczne oraz ciągłości wypłaty wynagrodzenia w te dni. W tym kontekście sprawdzona zostanie również liczba dni świątecznych z zachowaną ciągłością wynagrodzenia, wartości procentowe rezerw z CAO oraz sposób, w jaki przepisy o dniach świątecznych obowiązujące pracodawcę-użytkownika mają się do przepisów obowiązujących pracowników tymczasowych.

Działania naprawcze w ramach zasiłku dla bezrobotnych (WW) oraz osób częściowo niezdolnych do pracy (WGA)

Zgodnie z rekomendacją Stowarzyszenia na rzecz Pracy (Stichting van de Arbeid) z dnia 11 czerwca 2014 r. strony będą kontynuować rozmowy w sprawie dołączenia do Stowarzyszenia na rzecz Indywidualnego Uzupełnienia Zasiłku dla Bezrobotnych (Stichting Private Aanvulling WW, PAWW) w celu prowadzenia działań naprawczych w ramach zasiłku dla bezrobotnych.

Jeżeli Instytut Wykonawczy Ubezpieczeń Pracowniczych zakończy wypłacanie zasiłku dla bezrobotnych oraz zasiłku dla osób częściowo niezdolnych do pracy, w przypadku ewentualnego dołączenia do PAWW będzie można ubiegać się o przedłużenie wypłaty zasiłku dla bezrobotnych za pośrednictwem i na warunkach PAWW.

Informacja o istotnych dokumentach prawnych:

Artykuł 2:24 holenderskiego Kodeksu cywilnego

1. Księgi, dokumenty i inne nośniki danych ulegającego rozwiązaniu podmiotu o osobowości prawnej muszą być przechowywane przez siedem lat od momentu rozwiązania tego podmiotu. Stroną przechowującą jest strona wskazana w lub na mocy statutów bądź przez walne zgromadzenie lub, jeśli rozwiązany podmiot był stowarzyszeniem, przez zarząd.
2. Jeśli strona przechowująca nie została wyznaczona, a ostatni likwidator nie może podjąć się przechowywania, to na wniosek zainteresowanej strony sąd rejonowy z okręgu, w którym rozwiązywany podmiot miał siedzibę, wyznacza stronę przechowującą, o ile to możliwe z kręgu osób zaangażowanych w działalność rozwiązywanego podmiotu. Nie ma możliwości skorzystania ze środków odwoławczych.
3. W ciągu ośmiu dni od powstania zobowiązania do przechowywania strona przechowująca musi zarejestrować swoje imię i nazwisko (nazwę) oraz adres w rejestrach, w których zarejestrowany był rozwiązywany podmiot.
4. Sąd rejonowy wskazany w ust. 2 może na wniosek udzielić pełnomocnictwa do wglądu w księgi, dokumenty oraz inne nośniki danych każdej stronie zainteresowanej, pod warunkiem że rozwiązany podmiot był stowarzyszeniem oraz że strona zainteresowana wykaże, że jako były członek lub udziałowiec podmiotu, posiadacz kwitów depozytowych podmiotu lub uprawniony następca prawny powyższych ma uzasadniony powód do takiego wglądu.

Artykuł 7:628 holenderskiego Kodeksu cywilnego

1. Pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia określonego zgodnie z przepracowanym okresem, jeśli nie wykonał uzgodnionych prac z powodu, który w uzasadniony sposób można przypisać pracodawcy.
2. Jeśli pracownik otrzyma świadczenie pieniężne z tytułu dowolnego ustawowego obowiązkowego ubezpieczenia, innego ubezpieczenia lub z dowolnego funduszu, w którym udział został uzgodniony w lub wynika z umowy o pracę, jego wynagrodzenie zostanie pomniejszone o kwotę tego świadczenia.
3. Jeśli wysokość wynagrodzenia w formie pieniężnej jest określana w sposób inny niż zgodnie z przepracowanym okresem, zastosowanie mają postanowienia tego artykułu, przy założeniu, że wynagrodzenie jest uznawane za średnie wynagrodzenie, jakie pracownik zarobiłby w tym okresie, gdyby nic nie stanęło mu na przeszkodzie.
4. Wynagrodzenie jest pomniejszane o koszty, których pracownik nie poniósł, ponieważ nie wykonywał pracy.
5. Od przepisów ust. 1 można odstąpić ze szkodą dla pracownika w okresie pierwszych sześciu miesięcy obowiązywania umowy o pracę, zawierając umowę na piśmie lub na mocy rozporządzenia wydanego przez odpowiedni

organ administracyjny lub w jego imieniu.

6. W przypadku następujących po sobie umów o pracę, w myśl art. 668a odstąpienie opisane w ust. 5 może zostać uzgodnione na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy łącznie.
7. Na mocy układu zbiorowego pracy lub rozporządzenia wydanego przez odpowiedni organ administracyjny lub w jego imieniu okres, o którym mowa w ust. 5 może zostać przedłużony dla stanowisk określonych w tym układzie zbiorowym pracy lub rozporządzeniu, pod warunkiem że prace związane z pełnieniem tych stanowisk mają charakter sporadyczny i tymczasowy.
8. Zgodnie z rozporządzeniem holenderskiego Ministra Spraw Społecznych i Zatrudnienia na wniosek Stowarzyszenia na rzecz Pracy można ustalić, że do niektórych branż lub ich części ustępy 5, 6 oraz 7 nie mają zastosowania.
9. Każde działanie, które na niekorzyść pracownika odbiega od tego artykułu, uznaje się za nieważne.

Artykuł 7:629 holenderskiego Kodeksu cywilnego

1. O ile wynagrodzenie nie wynosi więcej niż kwota wymieniona w art. 17 ust. 1 Ustawy o finansowaniu ubezpieczenia społecznego w odniesieniu do wynagrodzenia za okres jednego dnia, pracownik zachowuje prawo do 70% wynagrodzenia ustalonego zgodnie z przepracowanym okresem przez okres 104 tygodni, jednak przez pierwsze 52 tygodnie przynajmniej do mającego w jego przypadku zastosowanie ustawowego wynagrodzenia minimalnego, jeśli nie wykonywał on ustalonych prac, ponieważ był niezdolny do pracy i nieobecny z powodu choroby, ciąży lub porodu.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 prawo opisane w tym ustępie obowiązuje na okres sześciu tygodni w przypadku pracownika, który:
 - a. zwykle przez mniej niż 4 dni w tygodniu wyłącznie lub niemal wyłącznie świadczy usługi związane z prowadzeniem gospodarstwa domowego osoby fizycznej, z którą znajduje się w stosunku pracy; lub
 - b. osiągnął wiek, o którym mowa w art. 7 lit. a Ustawy o powszechnym ubezpieczeniu emerytalnym.
Jeśli niezdolność do pracy wystąpiła przed dniem, w którym pracownik osiągnął wymieniony pod lit. b wiek, to od tego dnia obowiązuje wskazany w tym ustępie termin, o ile całkowity okres nie będzie wynosił więcej niż 104 tygodnie.
3. Pracownik nie dysponuje prawem opisanym w ust. 1:
 - a. jeśli choroba spowodowana jest jego działaniem z premedytacją lub jest skutkiem braków spowodowanych nieprawdziwymi informacjami, które przekazał w zaświadczeniu o dopuszczeniu do wykonywania pracy, przez co nie można było należycie ocenić stopnia, w którym wykonywane prace mogą być obciążające;
 - b. za okres, w którym jego działania opóźniały lub utrudniały powrót do zdrowia;
 - c. za okres, w którym bez uzasadnionego powodu nie wykonywał

- odpowiedniej pracy zastępczej w myśl art. 658a ust. 4 na rzecz pracodawcy lub na rzecz wskazanej przez pracodawcę strony trzeciej, której wykonywanie pracodawca mu umożliwił i którą pracownik był w stanie wykonywać;
- d. za okres, w którym pracownik bez uzasadnionego powodu odmówił współpracy w zakresie podjęcia rozsądnych środków lub zaleceń udzielonych przez pracodawcę lub przez wskazanego przez pracodawcę specjalistę, których celem było umożliwienie pracownikowi wykonywania odpowiedniej pracy zastępczej, w myśl art. 658a ust. 4;
 - e. za okres, w którym pracownik bez uzasadnionego powodu odmawiał udziału w tworzeniu, ocenianiu i dostosowywaniu planu działania w myśl art. 658a ust. 3;
 - f. za okres, w którym pracownik bez uzasadnionego powodu złożył wniosek o wypłatę świadczenia w myśl art. 64 ust. 1 Ustawy o dostosowaniu pracy i wysokości dochodu do zdolności do pracy w późniejszym terminie niż ten przewidziany w tamtym artykule.
4. W drodze odstępstwa od ust. 1 pracownica nie ma prawa, o którym mowa w tym ustępie w czasie, w którym przebywa na urlopie z powodu ciąży lub urlopie macierzyńskim zgodnie z art. 3:1 ust. 2 i 3 Ustawy o pracy i opiece.
 5. Wynagrodzenie zostanie pomniejszone o kwotę każdego świadczenia pieniężnego, które pracownik otrzymał z tytułu dowolnego ustawowego obowiązkowego ubezpieczenia, innego ubezpieczenia lub z dowolnego funduszu, w którym pracownik nie uczestniczy, o ile to świadczenie ma związek z wykonywaną pracą, za którą pracownik otrzymuje wynagrodzenie. Wynagrodzenie zostaje następnie pomniejszone o kwotę dochodów, które pracownik uzyskał w ramach stosunku pracy lub poza nim za prace, które wykonywał w okresie, w którym mógłby wykonywać uzgodnione prace, gdyby nic nie stanęło mu na przeszkodzie.
 6. Pracodawca ma prawo do zawieszenia wypłaty wynagrodzenia opisanego w ust. 1, na okres, w którym pracownik nie przestrzega potwierdzonych przez pracodawcę na piśmie uzasadnionych zaleceń dotyczących przekazywania informacji, które są niezbędne pracodawcy do ustalenia prawa do wynagrodzenia.
 7. Pracodawca nie może na żadnej podstawie nie wypłacić lub wstrzymać wypłaty wynagrodzenia lub jego części, jeśli nie poinformował o tym fakcie pracownika niezwłocznie po tym, jak zaczął podejrzewać, że pojawiła się podstawa do niewypłacenia wynagrodzenia lub po tym, jak zgodnie z zasadami zdrowego rozsądku powinien był zacząć to podejrzewać.
 8. Artykuł 628 ust. 3 ma adekwatne zastosowanie.
 9. Od przepisów tego artykułu ze szkodą dla pracownika można odstąpić wyłącznie, jeśli można udowodnić, że pracownik nie miał prawa do wynagrodzenia przez pierwsze dwa dni okresu wymienionego w ust. 1 lub ust. 2.
 10. Na potrzeby stosowania ustępów 1, 2 oraz 9 okresy, w których pracownik był niezdolny do wykonania pracy z powodu choroby, ciąży lub porodu dodaje się, jeśli występują po sobie bez przerwy przez mniej niż cztery tygodnie lub jeśli bezpośrednio poprzedzają i łączą się z okresem, w którym wykorzystano urlop z tytułu ciąży lub urlop macierzyński w myśl art. 3:1 ust. 2 i 3 Ustawy o pracy i opiece, pod warunkiem że nie można w sposób uzasadniony stwierdzić, że niezdolność do pracy była spowodowana przez ten sam czynnik, który stanowił podstawę urlopu.
 11. Okres 104 tygodni, o którym mowa w ustępie 1 zostaje przedłużony:
 - a. o okres zwłoki, jeśli wniosek, o którym mowa w art. 64 ust. 1 Ustawy o dostosowaniu pracy i wysokości dochodu do zdolności do pracy został złożony w terminie późniejszym, niż jest to wskazane w tym artykule lub wymagane na jego podstawie;
 - b. na czas trwania przedłużonego okresu, który został ustalony przez Instytut Wykonawczy Ubezpieczeń Pracowniczych na mocy art. 24, ust. 1 Ustawy o dostosowaniu pracy i wysokości dochodu do zdolności do pracy na czas wskazany w art. 25 ust. 9, pierwsze zdanie tej ustawy;
 - c. o okres przedłużonego czasu oczekiwania w myśl art. 19 ust. 1 Ustawy o ubezpieczeniu na wypadek niezdolności do pracy osób zatrudnionych, pod warunkiem że ten czas oczekiwania zostaje przedłużony na mocy ustępu 7 tego artykułu; oraz
 - d. na czas trwania okresu, który ustalił Instytut Wykonawczy Ubezpieczeń Pracowniczych na mocy art. 71a ust. 9 Ustawy o ubezpieczeniu na wypadek niezdolności do pracy osób zatrudnionych.
 12. Jeśli pracownik wykonuje odpowiednią pracę zastępczą, o której mowa w art. 658a ust. 4, umowa o pracę niezmiennie pozostaje w mocy.
 13. Na potrzeby stosowania wprowadzenia do ustępu 2 oraz litery a tego ustępu, pod pojęciem usług związanych z prowadzeniem gospodarstwa domowego rozumie się między innymi opiekę nad osobami zamieszkałymi w tym gospodarstwie domowym.

Artykuł 7:632 holenderskiego Kodeksu cywilnego

1. Z wyłączeniem zakończenia umowy o pracę, rozliczenie zobowiązania pracodawcy związanego z wypłatą wynagrodzenia jest dopuszczalne jedynie w sytuacji następujących roszczeń wobec pracownika:
 - a. pracownik jest winny wypłaty odszkodowania na rzecz pracodawcy;
 - b. pracownik jest winny zapłaty grzywien na rzecz pracodawcy zgodnie z art. 650, pod warunkiem że pracodawca dostarczy pisemny dowód, na którym podana będzie kwota każdej grzywiny oraz termin i przyczyna jej nałożenia wraz z ewidencją naruszonych przepisów zawartej na piśmie umowy;
 - c. pracownik otrzymał od pracodawcy zaliczkę na poczet wynagrodzenia w formie pieniężnej, jeśli ma ona potwierdzenie na piśmie;
 - d. nadwyżka wynagrodzenia;

- e. koszty wynajmu mieszkania lub innego lokalu, dzierżawy ziemi lub pojazdów służbowych, maszyn i narzędzi, które na mocy pisemnej umowy zostały wynajęte pracownikowi przez pracodawcę i były wykorzystywane przez pracownika we własnym zakresie.
2. Rozliczenie nie może obejmować części wynagrodzenia do kwoty wskazanej w art. 7 Ustawy o minimalnych stawkach wynagrodzenia i dodatku urlopowego, chyba że wcześniej ustalono z pracownikiem tymczasowym na piśmie, że zastosowanie będzie miało rozliczenie z należnościami w myśl ust. 1 lit. c. Jeżeli kwota, o której mowa w zdaniu poprzednim, jest niższa niż część wynagrodzenia, która nie może zostać zajęta przez pracodawcę, to rozliczenie obejmuje jedynie tę część wynagrodzenia, która może zostać zajęta. W kontekście roszczeń, które pracodawca mógłby zgłaszać na mocy ust. 1 lit. b, przy każdej wypłacie wynagrodzenia nie ma on prawa do rozliczania więcej niż jednej dziesiątej uzgodnionego wynagrodzenia w formie pieniężnej, które następnie musiałyby zostać wypłacone, przy założeniu, że żadne rozliczenie nie obejmuje części wynagrodzenia do wysokości kwoty, o której mowa w zdaniach poprzednich.
 3. Maksymalna kwota rozliczenia zostaje pomniejszona o kwotę, którą pracodawca zatrzyma na mocy zajęcia wynagrodzenia.
 4. Klauzula przyznająca pracodawcy szersze uprawnienia rozliczania jest nieważna, przy założeniu, że pracownik jest uprawniony do unieważnienia każdego oddzielnego oświadczenia o rozliczaniu od pracodawcy, który zakłada ważność klauzuli.

Artykuł 7:640a holenderskiego Kodeksu cywilnego

Prawo roszczenia minimalnego, o którym mowa w artykule 634 przepada po sześciu miesiącach od ostatniego dnia roku kalendarzowego, w którym wystąpiło zobowiązanie, chyba że pracownik do tego czasu z rozsądnego punktu widzenia nie mógł wykorzystać urlopu. Na korzyść pracownika można uzgodnić na piśmie odstąpienie od sześciomiesięcznego terminu, o którym mowa w pierwszym zdaniu.

Artykuł 7:652 holenderskiego Kodeksu cywilnego

1. Jeżeli strony ustalają okres próbny, jest on jednakowy dla obu stron.
2. Okres próbny jest ustalany na piśmie.
3. Przy zawarciu umowy o pracę na czas nieokreślony można ustalić okres próbny wynoszący maksymalnie dwa miesiące.
4. Nie można ustalić okresu próbnego, jeśli umowa o pracę została zawarta na okres maksymalnie sześciu miesięcy.
5. Przy zawarciu umowy o pracę na czas określony na okres dłuższy niż sześć miesięcy można ustalić okres próbny wynoszący maksymalnie:
 - a. jeden miesiąc, jeżeli umowa została zawarta na okres wynoszący mniej niż dwa lata;

- b. dwa miesiące, jeżeli umowa została zawarta na okres wynoszący dwa lata lub dłużej.
6. Jeżeli zakończenie umowy na czas określony nie jest ustalone na datę kalendarzową, można ustalić okres próbny wynoszący maksymalnie jeden miesiąc.
 7. Od ust. 5 lit. a i 6 można odstąpić ze szkodą dla pracownika jedynie na mocy układu zbiorowego pracy lub na mocy rozporządzenia wydanego przez odpowiedni organ administracyjny lub w jego imieniu.
 8. Każda klauzula, w ramach której ustalono okres próbny, staje się nieważna, jeśli:
 - a. okres próbny nie jest taki sam dla obu stron;
 - b. okres próbny, inaczej niż ma to miejsce na mocy układu zbiorowego pracy lub regulacji wydanej przez odpowiedni organ administracyjny lub w jego imieniu, ustala się na okres powyżej jednego miesiąca, o czym mowa w ust. 5, lit. a;
 - c. okres próbny zostaje ustalony na okres powyżej dwóch miesięcy;
 - d. w kolejnej umowie o pracę zawartej między pracownikiem a tym samym pracodawcą ujęta została klauzula, chyba że umowa ta wyraźnie wymaga innych umiejętności lub kompetencji pracownika niż poprzednia umowa o pracę;
 - e. w kolejnej umowie o pracę zawartej między pracownikiem a innym pracodawcą ujęta została klauzula, jeśli danego pracodawcę w odniesieniu do wykonywanej pracy w granicach rozsądku należy uznać za kolejnego pracodawcę; lub
 - f. zawarto klauzulę w umowie o pracę, która została zawarta na okres maksymalnie sześciu miesięcy.

Do 1 stycznia 2020 r. tekst artykułu 7:668a brzmi:

Artykuł 7:668a holenderskiego Kodeksu cywilnego

1. Od dnia, w którym między tymi samymi stronami:
 - a. następowały po sobie umowy o pracę na czas określony w odstępach nie dłuższych niż sześć miesięcy na łączny okres przynajmniej 24 miesięcy z okresami przerw włącznie, przyjmuje się, że ostatnia umowa o pracę została zawarta na czas nieokreślony od tego dnia;
 - b. zawarto więcej niż trzy umowy o pracę na czas określony, które następowały po sobie w odstępach czasu niewynoszących więcej niż 6 miesięcy, przyjmuje się, że ostatnia umowa o pracę została zawarta na czas nieokreślony.
2. Ustęp 1 obowiązuje również w przypadku następujących po sobie umów o pracę, zawartych pomiędzy pracownikiem a różnymi pracodawcami, którzy, biorąc pod uwagę wykonaną pracę, niezależnie od tego, czy pracownik nabył uprawnienia i odpowiednie kwalifikacje, zgodnie ze zdrowym rozsądkiem mogą zostać uznani za następujących po sobie;

3. Ustęp 1 lit. a nie ma zastosowania w przypadku umów o pracę zawartych na nie więcej niż trzy miesiące, które nastąpiły bezpośrednio po zawartej przez te same strony umowy o pracę na 24 miesiące lub dłużej.
4. Okres wypowiedzenia oblicza się od momentu, w którym pierwsza umowa o pracę w myśl lit. a lub b ust. 1 weszła w życie.
5. Na mocy układu zbiorowego pracy lub rozporządzenia wydanego przez odpowiedni organ administracyjny lub w jego imieniu okres 24 miesięcy, o którym mowa w ust. 1 lit. a może zostać wydłużony do nie więcej niż 48 miesięcy, a liczba trzech miesięcy, o której mowa w ust. 1, lit. b zostać podniesiona do nie więcej niż 6 miesięcy, jeżeli:
 - a. mowa jest o umowie o pracę tymczasową w myśl art. 690; lub
 - b. z układu zbiorowego pracy lub rozporządzenia wynika, że w przypadku określonych przez układ zbiorowy pracy lub rozporządzenie stanowisk lub grup stanowisk konieczne jest wydłużenie terminu lub zwiększenie liczby miesięcy ze względu na zasadniczy charakter działalności przedsiębiorstwa.
6. Od ustępu 2 można odstąpić ze szkodą dla pracownika jedynie na mocy zbiorowego układu pracy lub na mocy rozporządzenia wydanego przez odpowiedni organ administracyjny lub w jego imieniu.
7. Na mocy zawartej na piśmie umowy lub na mocy rozporządzenia wydanego przez odpowiedni organ administracyjny lub w jego imieniu można odstąpić od okresu, o którym mowa w ust. 1 lit. a ze szkodą dla zarządzającego podmiotem o osobowości prawnej.
8. Na mocy układu zbiorowego pracy lub na mocy rozporządzenia wydanego przez odpowiedni organ administracyjny lub w jego imieniu można uznać niniejszy artykuł za niemający zastosowania dla określonych stanowisk w branży, jeśli holenderski Minister Spraw Społecznych i Zatrudnienia wskazał te stanowiska w rozporządzeniu ministerialnym, ponieważ stanowiska te stale funkcjonują w branży i ponieważ ze względu na zasadniczy charakter działania przedsiębiorstwa oraz charakter tych stanowisk konieczne jest, aby wykonywać prace jedynie w oparciu o umowy o pracę na czas określony, które nie są umowami o pracę tymczasową w myśl art. 690. W przypadku rozporządzenia mogą zostać określone dodatkowe warunki, które sprawiają, że artykuł nie ma zastosowania, jak określono w pierwszym zdaniu.
9. Na mocy układu zbiorowego pracy lub na mocy rozporządzenia wydanego przez odpowiedni organ administracyjny lub w jego imieniu można uznać niniejszy artykuł w części lub w całości za niemający zastosowania w przypadku wskazanych w układzie zbiorowym pracy lub rozporządzeniu umów o pracę, które zostały zawarte wyłącznie lub głównie w celu edukacji pracownika.
10. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania wobec umów o pracę, które zostały zawarte w związku z nauką zawodu, jak określono w artykule 7.2.2 Ustawy o edukacji zawodowej.

11. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania wobec umów o pracę zawartych z pracownikami, którzy nie osiągnęli jeszcze 80. roku życia, jeżeli średni wymiar wykonywanej przez nich pracy wynosił nie więcej niż 12 godzin w tygodniu.
12. Okres, o którym mowa w ustępie 1 lit. a zostaje przedłużony do maksymalnie 48 miesięcy, a liczba miesięcy, o której mowa w ustępie 1 lit. b, może wynosić maksymalnie 6, jeżeli mowa jest o umowie o pracę zawartej z pracownikiem, który osiągnął wiek, o którym mowa w art. 7 lit. a Ustawy o powszechnym ubezpieczeniu emerytalnym. W celu ustalenia, czy przekroczone okres lub liczbę umów o pracę, o których mowa w tym ustępie, bierze się pod uwagę jedynie umowy o pracę, które zostały zawarte po osiągnięciu przez pracownika wieku, o którym mowa w art. 7 lit. a Ustawy o powszechnym ubezpieczeniu emerytalnym.
13. Na mocy układu zbiorowego pracy lub na mocy rozporządzenia wydanego przez odpowiedni organ administracyjny lub w jego imieniu przerwy, o których mowa w ust. 1 lit. a oraz b, mogą zostać skrócone do okresu wynoszącego maksymalnie trzy miesiące, w odniesieniu do stanowisk wskazanych w danej umowie lub rozporządzeniu, które zakładają wykonywanie prac, które ze względu na warunki klimatyczne lub związane ze środowiskiem naturalnym mogą być wykonywane przez maksymalnie dziewięć miesięcy w roku i nie zawsze mogą być wykonywane na rzecz tego samego pracodawcy przez więcej niż dziewięć miesięcy w roku.

Z dniem 1 stycznia 2020 r. artykuł 7:668a zostanie zastąpiony następującym:

Artykuł 7:668a holenderskiego Kodeksu cywilnego

1. Od dnia, w którym między tymi samymi stronami:
 - a. następowały po sobie umowy o pracę na czas określony w odstępach nie dłuższych niż sześć miesięcy na łączny okres przynajmniej 36 miesięcy z okresami przerw włącznie, przyjmuje się, że ostatnia umowa o pracę została zawarta na czas nieokreślony od tego dnia;
 - b. zawarto więcej niż trzy umowy o pracę na czas określony, które następowały po sobie w odstępach czasu niewynoszących więcej niż 6 miesięcy, przyjmuje się, że ostatnia umowa o pracę została zawarta na czas nieokreślony.
2. Ustęp 1 obowiązuje również w przypadku następujących po sobie umów o pracę, zawartych pomiędzy pracownikiem a różnymi pracodawcami, którzy, biorąc pod uwagę wykonaną pracę, niezależnie od tego, czy pracownik nabył uprawnienia i odpowiednie kwalifikacje, zgodnie ze zdrowym rozsądkiem mogą zostać uznani za następujących po sobie;
3. Ustęp 1 lit. a nie ma zastosowania w przypadku umów o pracę zawartych na nie więcej niż trzy miesiące, które nastąpiły bezpośrednio po zawartej przez te same strony umowie o pracę na 36 miesięcy lub dłużej.
4. Okres wypowiedzenia oblicza się od momentu, w którym pierwsza umowa

- o pracę w myśl lit. a lub b ust. 1 weszła w życie.
5. Na mocy układu zbiorowego pracy lub rozporządzenia wydanego przez odpowiedni organ administracyjny lub w jego imieniu okres 36 miesięcy, o którym mowa w ust. 1 lit. a może zostać wydłużony do nie więcej niż 48 miesięcy, a liczba trzech miesięcy, o której mowa w ust. 1 lit. b zostać podniesiona do nie więcej niż 6 miesięcy, jeżeli z układu zbiorowego pracy lub rozporządzenia wynika, że w przypadku określonych przez układ zbiorowy pracy lub rozporządzenia stanowisk lub grup stanowisk konieczne jest wydłużenie terminu lub zwiększenie liczby miesięcy ze względu na zasadniczy charakter działalności przedsiębiorstwa.
 6. Od ustępu 2 lit. a można odstąpić ze szkodą dla pracownika jedynie na mocy układu zbiorowego pracy lub rozporządzenia wydanego przez odpowiedni organ administracyjny lub w jego imieniu.
 7. Na mocy zawartej na piśmie umowy lub na mocy rozporządzenia wydanego przez odpowiedni organ administracyjny lub w jego imieniu można odstąpić od okresu, o którym mowa w ust. 1 lit. a ze szkodą dla zarządzającego podmiotem o osobowości prawnej.
 8. Na mocy układu zbiorowego pracy lub na mocy rozporządzenia wydanego przez odpowiedni organ administracyjny lub w jego imieniu można uznać niniejszy artykuł za niemający zastosowania dla określonych stanowisk w branży, jeśli holenderski Minister Spraw Społecznych i Zatrudnienia wskazał te stanowiska w rozporządzeniu ministerialnym, ponieważ stanowiska te stale funkcjonują w branży i ponieważ ze względu na zasadniczy charakter działania przedsiębiorstwa oraz charakter tych stanowisk konieczne jest, aby wykonywać prace jedynie w oparciu o umowy o pracę na czas określony, które nie są umowami o pracę tymczasową w myśl art. 690. W przypadku rozporządzenia mogą zostać określone dodatkowe warunki, które sprawiają, że artykuł nie ma zastosowania, jak określono w pierwszym zdaniu.
 9. Na mocy układu zbiorowego pracy lub na mocy rozporządzenia wydanego przez odpowiedni organ administracyjny lub w jego imieniu można uznać niniejszy artykuł w części lub w całości za niemający zastosowania w przypadku wskazanych w układzie zbiorowym pracy lub rozporządzeniu umów o pracę, które zostały zawarte wyłącznie lub głównie w celu edukacji pracownika.
 10. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania wobec umów o pracę, które zostały zawarte w związku z nauką zawodu, jak określono w artykule 7.2.2 Ustawy o edukacji zawodowej.
 11. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania wobec umów o pracę zawartych z pracownikami, którzy nie osiągnęli jeszcze 80. roku życia, jeżeli średni wymiar wykonywanej przez nich pracy wynosił nie więcej niż 12 godzin w tygodniu.
 12. Okres, o którym mowa w ustępie 1 lit. a zostaje przedłużony do maksymalnie 48 miesięcy, a liczba miesięcy, o której mowa w ustępie 1 lit. b, może wynosić maksymalnie 6, jeżeli mowa jest o umowie o pracę zawartej z pracownikiem,

który osiągnął wiek, o którym mowa w art. 7 lit. a Ustawy o powszechnym ubezpieczeniu emerytalnym. W celu ustalenia, czy przekroczono okres lub liczbę umów o pracę, o których mowa w tym ustępie, bierze się pod uwagę jedynie umowy o pracę, które zostały zawarte po osiągnięciu przez pracownika wieku, o którym mowa w art. 7 lit. a Ustawy o powszechnym ubezpieczeniu emerytalnym.

13. Na mocy układu zbiorowego pracy lub na mocy rozporządzenia wydanego przez odpowiedni organ administracyjny lub w jego imieniu przerwy, o których mowa w ust. 1 lit. a oraz b, mogą zostać skrócone do okresu wynoszącego maksymalnie trzy miesiące, w odniesieniu do stanowisk wskazanych w danej umowie lub rozporządzeniu, które zakładają wykonywanie prac, które mogą być wykonywane przez maksymalnie dziewięć miesięcy w roku i nie zawsze mogą być wykonywane na rzecz tego samego pracodawcy przez więcej niż dziewięć miesięcy w roku.
14. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Społecznych i Zatrudnienia na wniosek Stowarzyszenia na rzecz Pracy przerwy, o których mowa w ust. 1 lit. a oraz b, mogą zostać skrócone do okresu wynoszącego maksymalnie trzy miesiące, w odniesieniu do stanowisk wskazanych w tym rozporządzeniu, które zakładają wykonywanie prac, które mogą być wykonywane przez maksymalnie dziewięć miesięcy w roku i nie zawsze mogą być wykonywane na rzecz tego samego pracodawcy przez więcej niż dziewięć miesięcy w roku.
15. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania wobec umów o pracę zawartych z pracownikiem uczęszczającym do szkoły, w myśl art. 1 Ustawy o szkolnictwie podstawowym lub art. 1 Ustawy o centrach wsparcia, jeżeli umowa o pracę zostaje zawarta na zastępstwo pracownika będącego na zwolnieniu chorobowym, który pełnił funkcję dydaktyczną lub związaną ze wsparciem dydaktycznym i który pełnił obowiązki związane z prowadzeniem lekcji lub ich organizacją.

Artykuł 7:672 holenderskiego Kodeksu cywilnego

1. Wypowiedzenie umowy musi nastąpić na koniec miesiąca, chyba że na mocy zawartej na piśmie umowy lub zwyczajowo wskazano inny dzień.
2. Okres wypowiedzenia, którego pracodawca musi przestrzegać wynosi w przypadku umowy o pracę, która w dniu złożenia wypowiedzenia:
 - a. obowiązywała przez mniej niż pięć lat: jeden miesiąc;
 - b. obowiązywała 5 lat lub więcej, ale krócej niż 10 lat: dwa miesiące;
 - c. obowiązywała 10 lat lub więcej, ale krócej niż 15 lat: trzy miesiące;
 - d. obowiązywała 15 lat lub więcej: cztery miesiące.
3. W drodze odstępstwa od ust. 2 okres wypowiedzenia, którego pracodawca musi przestrzegać, wynosi jeden miesiąc, jeśli pracownik osiągnął wiek, o którym mowa w art. 7 lit. a Ustawy o powszechnym ubezpieczeniu emerytalnym.
4. Okres wypowiedzenia, którego musi przestrzegać pracownik, wynosi

jeden miesiąc.

5. Jeśli uzyskano zgodę, o której mowa w art. 671a ust. 1 lub 2, okres wypowiedzenia, którego pracodawca musi przestrzegać, zostaje skrócony o okres rozpoczynający się w dniu złożenia kompletnego wniosku o zgodę i kończący się w dniu podpisania decyzji przyznającej zgodę, przy czym okres ten obejmuje przynajmniej jeden miesiąc.
6. Termin, o którym mowa w ust. 2 lub 3 może zostać skrócony jedynie na mocy układu zbiorowego pracy lub na mocy rozporządzenia wydanego przez odpowiedni organ administracyjny lub w jego imieniu. Przedłużenie terminu może zostać wyrażone na piśmie.
7. Od terminu, o którym mowa w ust. 4 można odstąpić na piśmie. Okres wypowiedzenia dla pracownika po przedłużeniu nie może przekraczać sześciu miesięcy, a dla pracodawcy nie może być krótszy, niż wynosi dwukrotność okresu wypowiedzenia dla pracownika.
8. Na mocy układu zbiorowego pracy lub na mocy rozporządzenia wydanego przez odpowiedni organ administracyjny lub w jego imieniu okres wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 7 w drugim zdaniu, może zostać skrócony dla pracodawcy, pod warunkiem że nie będzie wtedy krótszy niż okres wypowiedzenia pracownika.
9. Na potrzeby stosowania ust. 2 umowy o pracę uznawane są za jedną obowiązującą nieprzerwanie umowę o pracę, gdy mowa jest o przywróceniu umowy o pracę na mocy art. 682 lub art. 683.
10. Strona wypowiadająca umowę wcześniej, niż w dniu obowiązującym strony, jest winna stronie przeciwnej odszkodowanie w wysokości uzgodnionego wynagrodzenia w formie pieniężnej za okres, w którym umowa o pracę powinna była trwać, gdyby została wypowiedziana w należyтым terminie.
11. Sąd rejonowy może nałożyć odszkodowanie, o którym mowa w ust. 10 w niższej wysokości, jeśli uzna to za zasadne, biorąc pod uwagę okoliczności, przy założeniu, że kwota odszkodowania nie może być niższa niż wartość wynagrodzenia w formie pieniężnej za okres wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 2, ani niższa niż wartość wynagrodzenia za trzy miesiące w formie pieniężnej.

Artykuł 7:690 holenderskiego Kodeksu cywilnego

Umowa o pracę tymczasową to umowa o pracę, w której pracownik jest udostępniany przez pracodawcę w ramach wykonywania pracy lub usługi udostępnianej przez tego pracodawcę na rzecz strony trzeciej w celu wykonania zlecenia powierzonego pracodawcy przez stronę trzecią, pod jej nadzorem i kierownictwem;

Artykuł 7:691 holenderskiego Kodeksu cywilnego

1. Wobec umowy o pracę tymczasową zastosowanie ma w pierwszej kolejności art. 668a, jak tylko pracownik przepracuje 26 tygodni.

2. W umowie o pracę tymczasową można uzgodnić na piśmie, że ta umowa kończy się z mocy prawa, gdy na wniosek strony trzeciej zakończony zostaje okres udostępniania pracownika przez pracodawcę tej stronie trzeciej w myśl art. 690. Jeśli w umowie o pracę tymczasową uwzględniono klauzulę, o której mowa w poprzednim zdaniu, to pracownik może tę umowę wypowiedzieć w trybie natychmiastowym, a wobec pracodawcy nie mają zastosowania art. 668 ust. 1, 2, 3 i 4 lit. a.
3. Klauzula w myśl ust. 2 przestaje być w mocy, jeśli pracownik przepracuje dla pracodawcy więcej niż 26 tygodni. Po upływie tego terminu pracownik traci prawo do wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 2.
4. Obliczając terminy, o których mowa w ustępach 1 i 3, bierze się w części pod uwagę następujące po sobie okresy, w których praca była wykonywana wraz z przerwami, a które nie przekraczają sześciu miesięcy.
5. Obliczając terminy, o których mowa w ustępach 1 i 3, bierze się w części pod uwagę okresy, w których wykonywano pracę dla różnych pracodawców, którzy, biorąc pod uwagę wykonaną pracę, zgodnie ze zdrowym rozsądkiem mogą zostać uznani za następujących po sobie.
6. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania wobec umów o pracę tymczasową, w których pracodawca oraz strona trzecia należą do grupy w myśl art. 24b Księgi 2 lub gdy jedno z nich jest jednostką zależną drugiego w myśl art. 24a Księgi 2.
7. Od przepisów art. 628 ust. 1 można odstąpić ze szkodą dla pracownika na okres co najwyżej pierwszych 26 tygodni, w których pracownik wykonuje pracę, zawierając umowę na piśmie. Art. 628 ust. 5, 6 i 7 nie mają zastosowania.
8. Na mocy układu zbiorowego pracy lub rozporządzenia wydanego przez odpowiedni organ administracyjny lub w jego imieniu:
 - a. okresy, o których mowa w ust. 1, 3 oraz 7 mogą zostać przedłużone do maksymalnie 78 tygodni; oraz
 - b. można odstąpić od ust. 5 ze szkodą dla pracownika.

Artykuł 7:692 holenderskiego Kodeksu cywilnego

Umowa typu payroll jest umową o pracę tymczasową, zgodnie z którą umowa o wykonanie zlecenia między pracodawcą a stroną trzecią nie została zawarta w kontekście łączenia podaży i popytu na rynku pracy, a pracodawca jest upoważniony do udostępniania pracownika innym jedynie za zgodą strony trzeciej.

Artykuł 40 Ustawa o upadłości

1. Pracownicy zatrudnieni w przedsiębiorstwie, które ogłosiło upadłość, mogą wypowiedzieć umowę o pracę i może ona zostać wypowiedziana obopólnie przez syndyka, z uwzględnieniem uzgodnionych lub ustawowych terminów, pod warunkiem jednak, że w każdym przypadku umowa o pracę może zostać wypowiedziana z okresem wypowiedzenia wynoszącym sześć tygodni.

2. Od dnia ogłoszenia upadłości wynagrodzenie i koszty wszystkich składek wynikających z umowy o pracę stanowią masę upadłościową.
3. Niniejszy artykuł ma zastosowanie wobec umów agencyjnych.

Artykuł 16 Ustawa o minimalnych stawkach wynagrodzenia i dodatku urlopowego

1. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu drugiego, trzeciego i czwartego na mocy regulacji publicznoprawnych lub na mocy układu zbiorowego pracy może zostać uzgodnione, że pracownik nie ma prawa do dodatku urlopowego lub ma prawo do dodatku urlopowego w mniejszej wysokości, niż ta, o której mowa w art. 15.
2. Jeżeli kwota wynagrodzenia, do której pracownik ma prawo w dniu 1 czerwca każdego roku za rok poprzedzający oraz dodatek urlopowy, o ile pracownik ma do niego prawo w tym okresie, wynosi mniej niż 108% kwoty, do której pracownik ma prawo w ramach wynagrodzenia minimalnego, to pracownik ma dodatkowo prawo do kwoty dodatku wakacyjnego za ten okres, w wysokości równej różnicy pomiędzy wspomnianą kwotą a 108% tej kwoty.
3. O ile pracownik był uprawniony do świadczeń za okres, o którym mowa w ustępie 2 zgodnie z Ustawą o ubezpieczeniu zdrowotnym, rozdziałem 3, sekcją 2, akapitem 1 Ustawy o pracy i opiece oraz Ustawą o bezrobociu w stosunku pracy, pracownik ma prawo do roszczenia od pracodawcy takiej kwoty dodatku wakacyjnego, aby po powiększeniu jej o wymienione świadczenia wynosiła ona 108% kwoty wyliczonej na podstawie wynagrodzenia minimalnego, do której pracownik jest lub mógłby być uprawniony za ten okres, zgodnie z Ustawą o ubezpieczeniu zdrowotnym, rozdziałem 3, sekcją 2, akapitem 1 Ustawy o pracy i opiece oraz Ustawą o bezrobociu.
4. Jeśli zastosowanie ma artykuł 15 ustęp 4, pracownik ma prawo do dodatku urlopowego za okres, o którym mowa w ustępie 2 w przynajmniej takiej wysokości, że po jej powiększeniu o wynagrodzenie lub o świadczenia na mocy Ustawy o ubezpieczeniu zdrowotnym, rozdziału 3, sekcji 2, akapitu 1 Ustawy o pracy i opiece oraz Ustawy o bezrobociu, do których pracownik ma prawo lub do których rości sobie prawo w tym okresie, nie będzie niższa niż suma minimalnej kwoty określonej na mocy art. 15 ust. 4 oraz wysokości wynagrodzenia minimalnego lub świadczeń na mocy Ustawy o ubezpieczeniu zdrowotnym, rozdziału 3, sekcji 2, akapitu 1 Ustawy o pracy i opiece oraz Ustawy o bezrobociu wyliczonych w oparciu o wynagrodzenie minimalne, do których pracownik ma prawo lub do których rości lub mógłby rościć sobie prawo w tym okresie.
5. Jeśli uzgodnione przez pracodawcę i pracownika wynagrodzenie przekracza trzykrotność wynagrodzenia minimalnego, to na mocy umowy zawartej na piśmie, można ustalić, że pracownik nie będzie miał prawa do dodatku wakacyjnego lub będzie miał prawo do tego dodatku w mniejszej

wysokości. Artykuł 15 ust. 2 ma adekwatne zastosowanie.

6. Jeżeli pracodawca ma obowiązek zastosowania względem swoich pracowników rozporządzenia publicznoprawnego lub układu zbiorowego pracy, lub też uznanych za ogólnie obowiązujące przepisów CAO, przy czym na mocy pierwszego ustępu odstąpiono od przepisów artykułu 15, a pracodawca zatrudnia jeszcze innych pracowników, względem których obowiązek ten nie występuje, to w stosunku do tych właśnie pracowników odstąpić można od przepisów artykułu 15, zawierając umowę na piśmie.
7. Jeśli pracownik ma prawo do wynagrodzenia za okres, w którym nie wykonywał pracy, to świadczenia na mocy Ustawy o ubezpieczeniu zdrowotnym, rozdziału 3, sekcji 2, akapitu 1 Ustawy o pracy i opiece oraz Ustawy o bezrobociu, o których wysokość wynagrodzenie zostaje obniżone zgodnie z tym postanowieniem, na potrzeby stosowania niniejszego artykułu to wynagrodzenie zostanie uznane za ostatnie wynagrodzenie przysługujące pracownikowi.

Artykuł 1:2 Ustawa o pracy i opiece

1. O ile nie uzgodniono inaczej, na potrzeby stosowania niniejszej ustawy pod pojęciem wynagrodzenia rozumie się kwotę ustaloną zgodnie z przepracowanym okresem, którą pracodawca dłużny jest pracownikowi za wykonaną pracę.
2. Jeśli wysokość wynagrodzenia określa się w sposób inny niż zgodnie z przepracowanym okresem, to na potrzeby stosowania niniejszej ustawy za wynagrodzenie uznaje się średnie wynagrodzenie, które pracownik w tym czasie zarobiłby, gdyby nie skorzystał z prawa do urlopu, o którym mowa w tej ustawie.

Artykuł 4:2 Ustawa o pracy i opiece

1. Po urodzeniu dziecka przez żonę, zarejestrowaną partnerkę lub osobę, z którą pracownik mieszka bez ślubu bądź osobę, której dziecko pracownik uznaje za swoje, pracownik ma prawo do urlopu na okres czterech tygodni od dnia porodu, z zachowaniem wynagrodzenia w wysokości jednego wynagrodzenia tygodniowego.
2. Jeśli umowa o pracę lub publicznoprawne mianowanie zostanie zakończone zanim urlop z okazji narodzin dziecka zostanie w pełni wykorzystany, pracownik ma prawo, jeżeli zawiera nową umowę o pracę lub przyjmuje inne publicznoprawne mianowanie, do ubiegania się od nowego pracodawcy przyznania urlopu, który nie został jeszcze wykorzystany, z uwzględnieniem przepisów tego rozdziału.
3. Jeśli umowa o pracę lub publicznoprawne mianowanie zostają zakończone, to pracodawca ma obowiązek na wniosek pracownika, sporządzić dla niego zaświadczenie, z którego wynika, do ilu dni zwolnienia z okazji narodzin dziecka pracownik ma jeszcze prawo.

Tabela korelacji

Tabela korelacji oraz porównanie starego i nowego ABU z 30 grudnia 2019 r.

CAO 2019	Przedmiot	art. w ABU		Przedmiot	Różnice
1 do 6 włącznie	Rozdział 1 Informacje ogólne				
art. 1	Zakres obowiązywania CAO	art. 2		Zakres obowiązywania CAO	
art. 1 ust. 1		art. 2 ust. 1			Zatrudnienie w oparciu o payroll nie jest objęte zakresem obowiązywania.
art. 1 ust. 2		art. 2 ust. 2			
art. 1 ust. 3		art. 2 ust. 3			
art. 1 ust. 4		art. 2 ust. 4			
art. 1 ust. 5		art. 51 ust. 1/2			Tutaj zostaje wprowadzone rozróżnienie CAO dla Branży Budowlanej i Infrastruktury.
art. 2	Definicje	art. 1		Definicje	
art. 2b	Strony CAO	art. 1d		Strony CAO	
art. 2c		art. 1f		CAO	
art. 2d	Rzeczywiste wynagrodzenie	art. 1h		Rzeczywiste wynagrodzenie	
art. 2e	Przepracowany tydzień	art. 1i		Przepracowany tydzień	Uzupełnienie: niezależnie od liczby przepracowanych godzin.
art. 2f	Wynagrodzenie równe wynagrodzeniu stałych pracowników zlecniodawcy	art. 1j		Wynagrodzenie równe wynagrodzeniu stałych pracowników zlecniodawcy	Jedynie odwołanie do artykułu 16.
art. 2g	Zlecenie	art. 1m		Zlecenie	
art. 2h	Zlecniodawca	art. 1n		Zlecniodawca	
art. 2i	Na piśmie	art. 1q		Na piśmie	
art. 2j	Udostępnienie	art. 1s		Udostępnienie	
art. 2k	Klauzula o tymczasowym charakterze zatrudnienia	art. 1v		Klauzula o tymczasowym charakterze zatrudnienia	Odwołanie do ustawy i artykułu 15 CAO
art. 2l	Pracownik tymczasowy	art. 1w		Pracownik tymczasowy	
art. 2m	Agencja pracy tymczasowej	art. 1x		Agencja pracy tymczasowej	
art. 2n	Umowa o pracę tymczasową	art. 1y		Umowa o pracę tymczasową	
art. 2o	Tydzień	art. 1ac		Tydzień	
art. 3	Czas trwania, przedłużenie i zakończenie				
art. 3 ust. 1		art. 3		Okres obowiązywania CAO	

CAO 2019	Przedmiot	art. w ABU		Przedmiot	Różnice
art. 3 ust. 2		art. 73 art. 74		Ocena i wypowiedzenie postanowień CAO Zmiany dokonywane w trakcie obowiązywania CAO i wypowiedzenie	Uproszczenie
art. 4	Prawa i obowiązki wynikające z rejestracji				
art. 4 ust. 1		art. 5 ust. 2			
art. 4 ust. 2		art. 5 ust. 3			
art. 4 ust. 3		art. 5 ust. 4 art. 7 ust. 2/3/5			Pracownik tymczasowy przekazuje informacje w czasie rejestracji
art. 5	Obowiązki agencji pracy tymczasowej				
art. 5 ust. 1		art. 9 ust. 4			
art. 5 ust. 2		art. 6 ust. 1			
art. 5 ust. 3		art. 6 ust. 3 art. 77			
art. 5 ust. 4		art. 9 ust. 3			
art. 5 ust. 5		art. 52			
art. 5 ust. 6		art. 8			Nowy: Z wykazu wynika, jakie prace wykonywane były u jakich zleceniodawców. Uzupełnienie: dodano terminy RODO.
art. 6	Obowiązki pracownika tymczasowego				
art. 6 ust. 1		art. 9 ust. 1			
art. 6 ust. 2		art. 9 ust. 2 art. 10 ust. 2			
7 do 15 włącznie	Rozdział 2 Status prawny				
art. 7	Dostępność i wyłączność	art. 5a		Dostępność i wyłączność	
art. 7 ust. 1		art. 5a ust. 1			
art. 7 ust. 2		art. 5a ust. 2			
art. 8	Ewidencja czasu pracy	art. 11		Ewidencja czasu pracy	
art. 8 ust. 1		art. 11 ust. 1/2			
art. 8 ust. 2					Nowy ustęp: uzupełniać zgodnie z prawdą. Wgląd pracownika tymczasowego w oryginalną ewidencję czasu pracy i jej odpis.

CAO 2019	Przedmiot	art. w ABU		Przedmiot	Różnice
art. 8 ust. 3		art. 11 ust. 3			
art. 9	Zawarcie umowy o pracę tymczasową				
art. 9 ust. 1		art. 6 ust. 1			Uzupełnienie: forma umowy o pracę tymczasową
art. 9 ust. 2		art. 12 ust. 1			
art. 9 ust. 3		art. 12 ust. 2			
art. 10	Status prawny				
art. 10 ust. 1a		art. 13 ust. 1a/b			
art. 10 ust. 1b		art. 13 ust. 1c			
art. 10 ust. 1c		art. 13 ust. 1d			
art. 10 ust. 1d		Nowy			Nowy ustęp: kolejna umowa w fazie A bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia, następna umowa przynajmniej na cztery tygodnie.
art. 10 ust. 2a		art. 13 ust. 2a			
art. 10 ust. 2b		art. 13 ust. 2b			
art. 10 ust. 2c		art. 13 ust. 2c			
art. 10 ust. 2d		art. 13 ust. 2d			
art. 10 ust. 3a		art. 13 ust. 3a			
art. 10 ust. 3b		art. 13 ust. 3b			
art. 10 ust. 3c		art. 13 ust. 3c			
art. 10 ust. 4		Nowy			Nowy ustęp: Kontynuacja naliczania w systemie fazowym, jeśli pracownik przeniesie się do innej agencji w ramach tego samego koncernu z inicjatywy agencji.
art. 10 ust. 5		Nowy			Nowy ustęp: możliwość odstąpienia od systemu fazowego na korzyść pracownika tymczasowego.
art. 11	Szczególny status prawny	Nowy			Nowy artykuł Przejście na ustawowy system łańcuchowy możliwe do 26 tygodnia.
art. 12	Kolejni pracodawcy				
art. 12 ust. 1		art. 10 art. 17 ust. 2			
art. 12 ust. 2		art. 17 ust. 3/1 art. 17 ust. 6			

CAO 2019	Przedmiot	art. w ABU		Przedmiot	Różnice
art. 12 ust. 3		art. 17 ust. 6 Nowy			Nowy ustęp: pracownik tymczasowy zachowuje prawa, status prawny i pozycję w skali CAO, jeśli przechodzi do innej agencji pracy tymczasowej, aby kontynuować wykonywanie tych samych prac dla tego samego klienta.
art. 12 ust. 4		art. 17 ust. 4			
art. 12 ust. 5		art. 7 ust. 4/2			
art. 13	Okres próbny				
art. 13 ust. 1		art. 16 ust. 1			
art. 13 ust. 2		art. 16 ust. 2			Uzupełnienie: jeden rok lub mniej
art. 14	Czas pracy i godziny pracy				
art. 14 ust. 1					Nowy ustęp: agencja pracy tymczasowej ustala z pracownikiem tymczasowym godziny, które ten ma przepracować.
art. 14 ust. 2		art. 54 ust. 1			Uzupełnienie: Przerwa
art. 14 ust. 3		art. 54 ust. 3/2			Uzupełnienie: „jak również w czasie trwania” umowy o pracę tymczasową Uzupełnienie: Przerwa
art. 15	Zakończenie umowy o pracę tymczasową				
art. 15 ust. 1		art. 14 ust. 4			Sposób zakończenia umowy.
art. 15 ust. 2		art. 14 ust. 2/3/4			Nowy termin na przekazanie informacji: 10 dni po 26 przepracowanych tygodniach.
art. 15 ust. 3		art. 14 ust. 1			
art. 15 ust. 4		art. 15 ust. 1			Nowy: Umowa o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia nie może zostać wypowiedziana w krótszym terminie, niż przewidziano w ustawie. W pozostałych przypadkach obowiązują terminy ustawowe.
art. 15 ust. 5		art. 15 ust. 3			
art. 15 ust. 6		art. 14 ust. 6 art. 15 ust. 5			

CAO 2019	Przedmiot	art. w ABU		Przedmiot	Różnice
16 do 25 włącznie	Rozdział 3 Wynagrodzenie				
art. 16	Wynagrodzenie równe wynagrodzeniu stałych pracowników zleceniodawcy				
art. 16 ust. 1		art. 1j art. 19 ust. 1 art. 20 ust. 2			Nowy: Uzupełnienie: dodatek za pracę w warunkach obciążających fizycznie. Przeformułowanie informacji o innych dodatkach.
art. 16 ust. 2		Nowy			Nowy ustęp: rekompensata za godziny podróży, zgodnie z systemem obowiązującym u pracodawcy-użytkownika
art. 16 ust. 3		art. 20 ust. 3			Nowy: Uzupełnienie: agencja pracy tymczasowej ustala ze zleceniodawcą, że ma on obowiązek dostarczenia prawidłowych i kompletnych informacji do Podstawowego Rejestru Dochodowego.
art. 16 ust. 4		art. 20 ust. 1			
art. 16 ust. 5		Nowy			Nowy ustęp: Okresowe podwyżki wynagrodzenia w przypadku zmiany zleceniodawcy i pracy na tym samym stanowisku, chyba że zmiana zachodzi z inicjatywy pracownika tymczasowego. Kontynuacja naliczania czasu w grupie stanowisk oraz okresowej podwyżki wynagrodzenia w przypadku przejścia do innej agencji pracy tymczasowej w ramach tego samego koncernu
art. 16 ust. 6		art. 20 ust. 4			
art. 16 ust. 7		art. 20 ust. 6			Nowy: Dodatek za pracę w warunkach obciążających fizycznie oraz rekompensata godzin podróży
art. 16 ust. 8		Nowy			Nowy ustęp: Złożenie wyjaśnień w Podstawowym Rejestrze Dochodowym na żądanie pracownika tymczasowego
art. 16 ust. 9		art. 20 ust. 5			Nowy: dodano informację o złożeniu wyjaśnień
art. 16 ust. 10		Nowy			Nowy: Przepisy przejściowe w kontekście wynagrodzenia ABU w fazie C.
art. 17	Ustalanie wysokości wynagrodzenia godzinowego lub dodatku z tytułu skrócenia czasu pracy.				
art. 17 ustępy 1, 2 i 3		Załącznik II 4a			

CAO 2019	Przedmiot	art. w ABU		Przedmiot	Różnice
art. 17 ust. 4		art. 26			
art. 17 ust. 5		Załącznik II 4a			
art. 18	Dodatek urlopowy	art. 56 ust. 1			Wartości procentowe podniesione i podstawa rozszerzona
art. 19	Godziny rekompensowane				
art. 19 ust. 1		art. 49 ust. 1			Nowy: tylko przyznania w postaci czasu
art. 19 ust. 2		art. 49 ust. 2			
art. 20	Zamiana warunków zatrudnienia				
art. 20 ust. 1		art. 50 ust. 1 art. 50 ust. 2			Uprawnienia emerytalne w przypadku zamiany wynagrodzenia.
art. 21	Ustalanie wysokości wynagrodzenia pracowników tymczasowych niepodlegających przydzieleniu				Ustalanie wysokości wynagrodzenia na podstawie rozmów. Wykazanie, że prace nie podlegają przydzieleniu.
art. 21 ust. 1		art. 27 ust. 3 Załącznik V art. 31			
art. 21 ust. 2		art. 27 ust. 3			
art. 21 ust. 3		Nowy			Nowy ustęp: Ustalenie wysokości wynagrodzenia pracowników tymczasowych niepodlegających przydzieleniu na podstawie rozmów.
art. 21 ust. 4		Nowy			
art. 22	Ciągłość wypłaty wynagrodzenia w sytuacji przerwy w pracy tymczasowej na skutek zakończenia zlecenia				
art. 22 ust. 1		art. 40 ust. 1			Nowy: o złożeniu wniosku o wyłączenie obowiązku ciągłości wypłaty wynagrodzenia należy poinformować na piśmie.
art. 22 ust. 2		art. 40 ust. 2			
art. 22 ust. 3		art. 40 ust. 3			
art. 22 ust. 4		art. 40 ust. 4 art. 40 ust. 5			Nowy: ostatnie należne rzeczywiste wynagrodzenie
art. 22 ust. 5		art. 41 ust. 1 art. 41 ust. 4			Nowy: ostatnie należne rzeczywiste wynagrodzenie
art. 22 ust. 6		art. 41 ust. 2			
art. 22 ust. 7		art. 41 ust. 3			

CAO 2019	Przedmiot	art. w ABU		Przedmiot	Różnice
art. 22 ust. 8		art. 42			Nowy: ostatnie należne rzeczywiste wynagrodzenie
art. 22 ust. 9		art. 43			
art. 23	Odpowiednia praca zastępcza w sytuacji przerwy w pracy tymczasowej na skutek zakończenia zlecenia				
art. 23 ust. 1		art. 44 ust. 1			
art. 23 ust. 2		Nowy			Nowy ustęp: definicja odpowiedniej pracy zastępczej
art. 23 ust. 3		art. 44 ust. 2			Nowy: ostatnie należne rzeczywiste wynagrodzenie Nowy: można zgodnie z zasadami zdrowego rozsądku wymagać od pracownika tymczasowego
art. 23 ust. 4		art. 44 ust. 3			Mniej sprecyzowana treść rozmowy na temat pracy zastępczej.
art. 23 ust. 5		art. 44 ust. 5 art. 43			
art. 23 ust. 6		art. 44 ust. 6			
art. 24	Ciągłość wypłaty wynagrodzenia za odpowiednią pracę zastępczą				
art. 24 ust. 1		art. 45 ust. 1			
art. 24 ust. 2		art. 45 ust. 3 art. 40 ust. 5			Nowy: ostatnie rzeczywiste wynagrodzenie. Pod warunkiem, że pracownik tymczasowy jest dostępny do wykonywania odpowiedniej pracy zastępczej przez daną liczbę godzin
art. 24 ust. 3		art. 45 ust. 1			
art. 24 ust. 4		art. 45 ust. 3			Nowy: ostatnie rzeczywiste wynagrodzenie. Pod warunkiem, że pracownik tymczasowy jest dostępny do wykonywania odpowiedniej pracy zastępczej przez daną liczbę godzin
art. 24 ust. 5		art. 45 ust. 4a			Nowy: przynajmniej 90% ostatniego rzeczywistego wynagrodzenia, zawsze przynajmniej 85% najwyższego rzeczywistego wynagrodzenia / przynajmniej ustawowe wynagrodzenie minimalne
art. 24 ust. 6		art. 42 ust. 2			Nowy: ostatnie rzeczywiste wynagrodzenie. Pod warunkiem, że pracownik tymczasowy jest dostępny do wykonywania odpowiedniej pracy zastępczej przez daną liczbę godzin
art. 25	Wynagrodzenie w przypadku niezdolności do pracy				

CAO 2019	Przedmiot	art. w ABU		Przedmiot	Różnice
art. 25 ust. 1		art. 53 ust. 1			
art. 25 ust. 2		art. 53 ust. 2			Nowy: wartość procentowa
art. 25 ust. 3		art. 53 ust. 3			
art. 25 ust. 4		art. 53 ust. 4 art. 61 ust. 6			
art. 25 ust. 5		art. 53 ust. 5 art. 61 ust. 5			Nowy: wartość procentowa potrącenia z <u>rzeczywistego</u> wynagrodzenia
art. 25 ust. 6		art. 53 ust. 6			Nowy: wartość procentowa
art. 25 ust. 7		art. 53 ust. 7			
art. 25 ust. 8		Nowy			Objaśnienie dotyczące „wynagrodzenia ustanowionego zgodnie z przepracowanym okresem oraz określania zakresu obowiązków”.
26 to 29 włącznie	Rozdział 4 Prawa urlopowe				
art. 26	Urlop				
art. 26 ust. 1		art. 55 ust. 1			
art. 26 ust. 2		art. 55 ust. 3			
art. 26 ust. 3		art. 55 ust. 10			Nowy: dni urlopu przypadają w fazach A i B po jednym roku.
art. 26 ust. 4		art. 55 ust. 4			
art. 26 ust. 5		art. 55 ust. 2			Uzupełnienie: „z uwzględnieniem ust. 4”
art. 26 ust. 6		Nowy			Przepisy przejściowe
art. 26 ust. 7		art. 55 ust. 6 art. 61 ust. 1			
art. 26 ust. 8		art. 55 ust. 8			
art. 26 ust. 9		art. 60 ust. 10 art. 60 ust. 11			
art. 26 ust. 10		art. 55 ust. 9			
art. 26 ust. 11		art. 55 ust. 11			
art. 27	Dni świąteczne				
art. 27 ust. 1		art. 58 ust. 1			
art. 27 ust. 2		art. 58 ust. 2 art. 58 ust. 3			Objaśnienie terminu „dzień roboczy” oraz sposobu obliczania ciągłego wynagrodzenia.

CAO 2019	Przedmiot	art. w ABU		Przedmiot	Różnice
art. 27 ust. 3		art. 58 ust. 2/3 art. 61 ust. 3			
art. 27 ust. 4		art. 58 ust. 4			
art. 27 ust. 5		Nowy			przepisy przeciw nadużyciom
art. 27 ust. 6		Nowy			przepisy przeciw nadużyciom
art. 27 ust. 7		Nowy			Odstępstwa na korzyść pracownika tymczasowego
art. 27 ust. 8		Nowy			ciężar dowodu
art. 28	Krótki urlop, urlop z okazji narodzin dziecka i urlop okolicznościowy				
art. 28 ust. 1		art. 57 ust. 1			Nowy: z powodu nieprzewidzianych okoliczności, które wymagają natychmiastowego przerwania pracy
art. 28 ust. 2		art. 57 ust. 6d			Nowy: urlop z okazji narodzin dziecka
art. 28 ust. 3		art. 57 ust. 6			Nowy: lit. f: rocznica ślubu po 12,5 roku lit. h: 60. i 70. rocznica ślubu rodziców i dziadków lit. i: przystępowanie do egzaminów Nowy: objaśnienie pojęć dziecko, brat/siostra itp.
art. 28 ust. 4		art. 57 ust. 2			Tylko jak najszybciej, nie określa się już dokładnego terminu
art. 28 ust. 5		art. 57 ust. 3 art. 61 ust. 2			
art. 28 ust. 6		art. 57 ust. 4			
art. 28 ust. 7		Nowy			Nowy: urlop z okazji narodzin dziecka w przypadku umowy z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia
art. 28 ust. 8		art. 57 ust. 5			
art. 28 ust. 9		Nowy			Nowy: urlop z okazji narodzin dziecka w przypadku umowy bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia
art. 29	Wypłata świadczenia za prawa urlopowe / rezerwy, godziny rekompensowane oraz dodatek urlopowy				
art. 29 ust. 1		art. 55 ust. 7 art. 57 ust. 4			

CAO 2019	Przedmiot	art. w ABU		Przedmiot	Różnice
art. 29 ust. 2		art. 60 ust. 3 art. 60 ust. 4 art. 49 ust. 3			
art. 29 ust. 3		Nowy			Nowy: wypłacanie rezerw w ciągu 18 tygodni w związku z karami finansowymi.
art. 29 ust. 4		art. 60 ust. 2			Nowy: w maju lub najpóźniej w pierwszym tygodniu czerwca.
art. 29 ust. 5		art. 56 ust. 2			Nowy: siedem następujących po sobie dni
art. 29 ust. 6		art. 60 ust. 14 art. 64 ust. 2			Nowy: wypłata na wniosek pracownika tymczasowego zatrudnionego w oparciu o umowę z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia
art. 29 ust. 7		art. 60 ust. 2			Nowy: w maju lub najpóźniej w pierwszym tygodniu czerwca.
art. 29 ust. 8		art. 56 ust. 2			Nowy: siedem następujących po sobie dni
art. 29 ust. 9		art. 55 ust. 5			Nowy: wypłata dodatku wakacyjnego na wniosek pracownika tymczasowego zatrudnionego w oparciu o umowę bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia
30 do 31 włącznie	Rozdział 5 Zrównoważona praca tymczasowa				
art. 30	Działania i koszty związane ze wspieraniem zrównoważonej pracy tymczasowej	art. 63			
art. 30 ust. 1		art. 63 ust. 1			Przeformułowany i rozszerzony
art. 30 ust. 2		Nowy			Objaśnienie działań dotyczących zrównoważonej pracy tymczasowej
art. 30 ust. 3		art. 63 ust. 6			Nowy: kosztami wspierania zrównoważonej pracy tymczasowej nie może już zostać obciążony pracownik tymczasowy.
art. 30 ust. 4		art. 63 ust. 8			Nowy: W fazach B i C rozmowa odbywa się raz do roku, ustalenia zawiera się na piśmie.
art. 31	Obowiązek wykorzystania środków na wsparcie zrównoważonego zatrudnienia pracowników tymczasowych	art. 63			
art. 31 ust. 1		art. 63 ust. 3			Nowy: wydanie środków finansowych najpóźniej w kolejnym roku kalendarzowym Dostosowanie pojęcia wynagrodzenia

CAO 2019	Przedmiot	art. w ABU		Przedmiot	Różnice
art. 31 ust. 2		art. 63 ust. 4			Nowy: najpóźniej w ciągu dwóch lat od roku, w którym powstało zobowiązanie
art. 31 ust. 3		art. 63 ust. 5			Obowiązek przedłożenia SNCU dokumentów wygasa, chyba że na wniosek SNCU.
art. 31 ust. 4		Nowy			Nowy: obowiązek wykorzystania środków lub odpowiedzialność może obowiązywać również na poziomie koncernu
32	Rozdział 6 Emerytura				
art. 32		art. 62 Załącznik III			Zobowiązania emerytalne pozostają takie same na mocy zobowiązania nakładanego przez StiPP. W CAO ujęte zostały jedynie podstawowe przepisy, więcej informacji znajduje się w rozporządzeniu StiPP.
art. 32 ust. 1		art. 62 ust. 1			
art. 32 ust. 2		art. 62 ust. 4			
art. 32 ust. 3		art. 62 ust. 1			
art. 32 ust. 4		art. 62 ust. 4			
art. 32 ust. 5		art. 62 ust. 2/4			
art. 32 ust. 6		Nowy			
33 do 38 włącznie	Rozdział 7 Szczególne grupy				
art. 33	Postanowienie CAO w sprawie grupy alokacyjnej				
art. 33 ust. 1		Nowy			Nowy: opis grupy alokacyjnej
art. 33 ust. 2		art. 27 ust. 1			Nowy: Ustawa o zatrudnieniu chronionym, już nie pracownicy wakacyjni
art. 33 ust. 3		art. 27 ust. 1			
art. 33 ust. 4		art. 28 ust. 1b art. 29 ust. 1			Nowy: okresowa podwyżka wynagrodzenia po 26 przepracowanych tygodniach.
art. 33 ust. 5		art. 34			
art. 33 ust. 6		Nowy			Nowy: rozmowa na temat możliwości rozwoju po 26 przepracowanych tygodniach
art. 33 ust. 7		Nowy			Nowy: inne elementy wynagrodzenia według Podstawowego Rejestru Dochodowego
art. 33 ust. 8		art. 29 ust. 5			

CAO 2019	Przedmiot	art. w ABU		Przedmiot	Różnice
art. 33 ust. 9		art. 29 ust. 6			Nowy: druga okresowa podwyżka po 52 przepracowanych tygodniach
art. 33 ust. 10		art. 29 ust. 7			
art. 33 ust. 11		art. 35 ust. 2/3			Nowy: razy do roku dostosowanie wysokości wynagrodzenia na mocy Ustawy o minimalnych stawkach wynagrodzeń i dodatku urlopowego.
art. 34	Pracownicy wakacyjni				
art. 34 ust. 1		art. 1z			Nowy: wszystkie urlopy, brak wynagrodzenia ABU.
art. 34 ust. 2		art. 59 ustęp 2a/b			
art. 35	Pracownicy tymczasowi uprawnieni do emerytury AOW				
art. 35 ust. 1		Nowy			Nowy: objaśnienie dotyczące zakresu stosowania
art. 35 ust. 2		Nowy			Nowy: Status prawny
art. 35 ust. 3		art. 17 ust. 5			Nowy: rozpoczęcie fazy A
art. 35 ust. 4		art. 53 ust. 6			Nowy: maksymalny termin ustawowy dotyczący godzin AOW
art. 36	Pracownicy tymczasowi bez stałego miejsca zamieszkania na terenie Holandii Zakwaterowanie, transport i koszty leczenia				
art. 36 wprowadzenie		art. 67 wprowadzenie			
art. 36 ust. 1		art. 67 ust. 2			
art. 36 ust. 2		art. 67 ust. 3			
art. 36 ust. 3		art. 67 ust. 2			
art. 36 ust. 4		art. 67 ust. 7/2			
art. 36 ust. 5		art. 67 ust. 8			
art. 36 ust. 6		art. 67 ust. 9			
art. 36 ust. 7		art. 67 ust. 4			
art. 36 ust. 8		art. 67 ust. 4			Nowy: Więcej szczegółów dotyczących transportu niezwiązanego z pracą.
art. 36 ust. 9		art. 67 ustęp 5 a, c, b.			
art. 36 ust. 10		art. 67 ust. 10 art. 67 ust. 11a			

CAO 2019	Przedmiot	art. w ABU		Przedmiot	Różnice
art. 36 ust. 11		art. 67 ust. 12			
art. 36 ust. 12		art. 67 ust. 11			
art. 36 ust. 13		art. 67 ust. 13			
art. 36 ust. 14		art. 64 ust. 7 art. 52			
art. 36 ust. 15		art. 67 ust. 6			
art. 36 ust. 16		art. 64 ust. 5			
art. 36 ust. 17		art. 67 ust. 15			
art. 36 ust. 18		art. 64 ust. 4			
art. 36 ust. 19		art. 67 ust. 16			
art. 36 ust. 20		art. 67 ust. 17			
art. 37	Potrącenia z tytułu kar finansowych				
art. 37 ust. 1		art. 65 ust. 2			
art. 37 ust. 2		art. 65 ust. 3			
art. 38	Kwoty pobierane z wynagrodzenia				
art. 38 ust. 1		art. 66 ust. 2			
art. 38 ust. 2		art. 66 ust. 3			
art. 38 ust. 3		art. 66 ust. 4			
art. 38 ust. 4		art. 66 ust. 5			
39 do 44 włącznie	Rozdział 8 Pozostałe informacje				
art. 39	Udogodnienia dla organizacji pracowniczych				
art. 39 ust. 1		art. 72			
art. 39 ust. 2					
art. 39 ust. 3					
art. 39 ust. 4					
art. 39 ust. 5					
art. 40	Rozpatrywanie skarg lub sporów				
art. 40 ust. 1		art. 70 ust. 2			Nowy: Zaczną obowiązywać terminy na składanie skarg.
art. 40 ust. 2		art. 71 ust. 1			
art. 40 ust. 3		Nowy			spór o odpowiednią pracę zastępczą.

CAO 2019	Przedmiot	art. w ABU		Przedmiot	Różnice
art. 40 ust. 4		art. 70 ust. 3			
art. 41	Zasady fuzji	Nowy			
art. 42	Przestrzeganie przepisów CAO				
art. 42 ust. 1		art. 75 ust. 1			
art. 42 ust. 2		art. 75 ust. 2			
art. 42 ust. 3		art. 75 ust. 3			
art. 42 ust. 4		art. 75 ust. 4			
art. 43	Zwolnienie z obowiązku przestrzegania przepisów CAO				
art. 43 ust. 1		art. 4 ust. 1			
art. 43 ust. 2		art. 4 ust. 2			
art. 43 ust. 3		art. 4 ust. 3			
art. 44	Schemat Pracownicy tymczasowi mający zagraniczną umowę o pracę	art. 68			

Załączniki	Przedmiot	Załącznik w ABU		Przedmiot	Różnice
Załącznik I	Rezerwy, rekompensata za dzień karencji oraz składki na pozaustawowe ubezpieczenie zdrowotne	Załącznik II, art. 5			
Załącznik II	Odcinek wynagrodzenia	Załącznik II, art. 2			
Załącznik III	Umowa emerytalna	Załącznik III			Odstępstwa na korzyść pracownika tymczasowego oraz pobieranie emerytury w branży budowlanej i infrastruktury
Załącznik IV	Przydzielenie stanowisk i poziomy stanowisk	Załącznik I			
Załącznik V	Normy w zakresie zakwaterowania	Załącznik VII			
Załącznik VI	Schemat Pracownicy tymczasowi mający zagraniczną umowę o pracę (WagwEU)	Załącznik IV			
Załącznik VII	Regulamin zwolnienia z obowiązku przestrzegania przepisów CAO dla Pracowników Tymczasowych	Załącznik IX			

Tabela korelacji oraz porównanie starego i nowego ABU z 30 grudnia 2019 r.

art. w ABU	Przedmiot	CAO 2019		Przedmiot	Różnice
1 do 4 włącznie	Rozdział 1			Informacje ogólne	
art. 1	Definicje	art. 2		Definicje	
art. 1a	Wynagrodzenie ABU	Przestaje obowiązywać			
art. 1b	Czas pracy i odpoczynku	art. 14 ust. 2		Czas pracy i godziny pracy	
art. 1c	Kandydat na pracownika tymczasowego	Przestaje obowiązywać			
art. 1d	Strony CAO	art. 2b		Strony CAO	
art. 1e	Godziny rekompensowane	art. 19		Godziny rekompensowane	
art. 1f	CAO	art. 2c		CAO	
art. 1g	Umowa o oddelegowanie	art. 9 ust 3b		Zawarcie umowy o pracę tymczasową	
art. 1h	Rzeczywiste wynagrodzenie	art. 2d		Rzeczywiste wynagrodzenie	
art. 1i	Przepracowany tydzień	art. 2e		Przepracowany tydzień	Uzupełnienie: niezależnie od liczby przepracowanych godzin.
art. 1j	Wynagrodzenie równe wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika	art. 2f		Wynagrodzenie równe wynagrodzeniu stałych pracowników zleceniodawcy	Teraz jedynie odwołanie do nowego artykułu 16
art. 1k	Rejestracja	art. 4 ust 1		Prawa i obowiązki wynikające z rejestracji	
art. 1l	Odcinek wynagrodzenia	Przestaje obowiązywać			
art. 1m	Zlecenie	art. 2g		Zlecenie	
art. 1n	Zleceniodawca	art. 2h		Zleceniodawca	
art. 1o	Kolejni pracodawcy	art. 12 ust 1		Kolejni pracodawcy	
art. 1p	Uczeń	Przestaje obowiązywać			
art. 1q	Forma pisemna	art. 2i		Na piśmie	
art. 1r	Student	Przestaje obowiązywać			
art. 1s	Udostępnienie	art. 2j		Udostępnienie	

art. w ABU	Przedmiot	CAO 2019		Przedmiot	Różnice
art. 1t	Wynagrodzenie na czas przerwy w pracy tymczasowej	Przestaje obowiązywać			
art. 1u	Praca tymczasowa	Przestaje obowiązywać			
art. 1v	Klauzula o tymczasowym charakterze zatrudnienia	art. 2k		Klauzula o tymczasowym charakterze zatrudnienia	Odwołanie do ustawy i artykułu 15 CAO
art. 1w	Pracownik tymczasowy	art. 2l		Pracownik tymczasowy	
art. 1x	Agencja pracy tymczasowej	art. 2m		Agencja pracy tymczasowej	
art. 1y	Umowa o pracę tymczasową	art. 2n		Umowa o pracę tymczasową	
art. 1z	Pracownicy wakacyjni	art. 34 ust. 1		Pracownicy wakacyjni	
art. 1aa	Czas pobytu	Przestaje obowiązywać			
art. 1ab	Rekompensata za czas oczekiwania	Przestaje obowiązywać			
art. 1ac	Tydzień	art. 2o		Tydzień	
art. 1ad	Organizacje zawodowe	Przestaje obowiązywać			
art. 1ae	Regulacja warunków zatrudnienia	Przestaje obowiązywać			
art. 2	Zakres obowiązywania CAO	art. 1		Zakres obowiązywania CAO	
art. 3	Okres obowiązywania CAO	art. 3		Czas trwania, przedłużenie i zakończenie	
art. 4	Zwolnienie z obowiązku przestrzegania CAO	art. 43		Zwolnienie z obowiązku przestrzegania przepisów CAO	
5 do 11 włącznie	Rozdział 2				
art. 5	Rejestracja	art. 4		Prawa i obowiązki wynikające z rejestracji	Pracownik tymczasowy przekazuje informacje podczas rejestracji
art. 5 ust. 1		Przestaje obowiązywać			
art. 5 ust. 2		art. 4 ust. 1			
art. 5 ust. 3		art. 4 ust. 2			
art. 5 ust. 4		art. 4 ust. 3			
art. 5 ust. 5		Przestaje obowiązywać			

art. w ABU	Przedmiot	CAO 2019		Przedmiot	Różnice
art. 5a	Dostępność i wyłączność	art. 7		Dostępność i wyłączność	
art. 6	Warunki zlecenia pracy tymczasowej				
art. 6 ust. 1		art. 5 ust. 2			Uzupełnienie: uwzględniona została forma umowy o pracę
art. 6 ust. 2		art. 9 ust. 1			
art. 6 ust. 3		art. 5 ust. 3			
art. 6 ust. 4		Przestaje obowiązywać			
art. 7	Zgłaszanie informacji dotyczących przeszłości zawodowej w chwili otrzymania oferty pracy				
art. 7 ust. 1		Przestaje obowiązywać			
art. 7 ust. 2		art. 4 ust. 3			
art. 7 ust. 3		art. 4 ust. 3			
art. 7 ust. 4		art. 12 ust. 5			
art. 7 ust. 5		art. 4 ust. 3			
art. 8	Wykaz nabytych praw	art. 5 ust. 6			Nowy: Z wykazu wynika, jakie prace wykonywane były u jakich zleceniodawców. Uzupełnienie: dodano terminy RODO.
art. 9	Stosunki pomiędzy pracownikiem tymczasowym, zleceniodawcą i agencją pracy tymczasowej				
art. 9 ust. 1		art. 6 ust. 1			
art. 9 ust. 2		art. 6 ust. 2			
art. 9 ust. 3		art. 5 ust. 4			
art. 9 ust. 4		art. 5 ust. 1			
art. 10	Regulamin zachowania i sankcje				
art. 10 ust. 1		art. 6 ust. 2			
art. 10 ust. 2		art. 6 ust. 2			
art. 10 ust. 3		Przestaje obowiązywać			
art. 10 ust. 4		Przestaje obowiązywać			

art. w ABU	Przedmiot	CAO 2019		Przedmiot	Różnice
art. 10 ust. 5		Przestaje obowiązywać			
art. 11	Ewidencja czasu pracy	art. 8		Ewidencja czasu pracy	
art. 11 ust. 1		art. 8 ust. 1			
art. 11 ust. 2		art. 8 ust. 1			
art. 11 ust. 3		art. 8 ust. 2 art. 8 ust. 3			Nowy ustęp: uzupełnić zgodnie z prawdą. Wgląd pracownika tymczasowego w oryginalną ewidencję czasu pracy i jej odpis.
12 do 17 włącznie	Rozdział 3				
art. 12	Początek i charakter umowy o pracę tymczasową				
art. 12 ust. 1		art. 9 ust. 2			
art. 12 ust. 2		art. 9 ust. 3			
art. 13	Fazy pracy tymczasowej			Status prawny	
art. 13 ust. 1a		art. 10 ust. 1a			
art. 13 ust. 1b		art. 10 ust. 1a			
art. 13 ust. 1c		art. 10 ust. 1b			
art. 13 ust. 1d		art. 10 ust. 1c			
art. 13 ust. 2a		art. 10 ust. 2a			
art. 13 ust. 2b		art. 10 ust. 2b			
art. 13 ust. 2c		art. 10 ust. 2c			
art. 13 ust. 2d		art. 10 ust. 2d			
art. 13 ust. 2e		Przestaje obowiązywać			
art. 13 ust. 2f		Przestaje obowiązywać			
art. 13 ust. 2g		Przestaje obowiązywać			
art. 13 ust. 2h		Przestaje obowiązywać			
art. 13 ust. 2i		Przestaje obowiązywać			
art. 13 ust. 3a		art. 10 ust. 3a			

art. w ABU	Przedmiot	CAO 2019		Przedmiot	Różnice
art. 13 ust. 3b		art. 10 ust. 3b			
art. 13 ust. 3c		art. 10 ust. 3c			
art. 13 ust. 3d		Przestaje obowiązywać			
art. 13a	Krótkotrwałe umowy o oddelegowania	Przestaje obowiązywać			
art. 14	Zakończenie umowy o pracę tymczasową z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia			Zakończenie umowy o pracę tymczasową	
art. 14 ust. 1		art. 15 ust. 1/3			
art. 14 ust. 2		art. 15 ust. 2			Nowy termin na przekazanie informacji: 10 dni po 26 przepracowanych tygodniach.
art. 14 ust. 3		art. 15 ust. 2			
art. 14 ust. 4		art. 15 ust. 2			
art. 14 ust. 5		Przestaje obowiązywać			
art. 14 ust. 6		art. 15 ust. 6			
art. 15	Zakończenie umowy o oddelegowanie			Zakończenie umowy o pracę tymczasową	
art. 15 ust. 1		art. 15 ust. 4			Nowy: Umowa o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia nie może zostać wypowiedziana w krótszym terminie, niż przewidziano w ustawie. W pozostałych przypadkach obowiązują ustawowe terminy wypowiedzenia.
art. 15 ust. 2		Przestaje obowiązywać			
art. 15 ust. 3		art. 15 ust. 5			Nowy: Umowa o pracę tymczasową bez klauzuli o tymczasowym charakterze zatrudnienia nie może zostać wypowiedziana w krótszym terminie niż przewidziano w ustawie
art. 15 ust. 4		Przestaje obowiązywać			
art. 15 ust. 5		art. 15 ust. 6			
art. 15a	Rekompensata z tytułu zakończenia zatrudnienia	Przestaje obowiązywać			

art. w ABU	Przedmiot	CAO 2019		Przedmiot	Różnice
art. 16	Okresy próbne			Okres próbny	
art. 16 ust. 1		art. 13 ust. 1			
art. 16 ust. 2		art. 13 ust. 2			Uzupełnienie: jeden rok lub mniej
art. 17	Kolejny pracodawca, pozycja prawna i wynagrodzenie				
art. 17 ust. 1		art. 12 ust. 2			
art. 17 ust. 2		art. 12 ust. 5			
art. 17 ust. 3		art. 12 ust. 2			
art. 17 ust. 4		art. 12 ust. 4			
art. 17 ust. 5		art. 35 ust. 2			Zmiana: rozpoczęcie fazy A
art. 17 ust. 6		art. 12 ust. 2/3			
art. 18 do 51 włącznie	Rozdział 4				
art. 18	Wynagrodzenie	Przestaje obowiązywać			
art. 19	Wynagrodzenie równe wynagrodzeniu dla stałych pracowników pracodawcy-użytkownika od pierwszego dnia udostępnienia pracownika				
art. 19 ust. 1		art. 16 ust. 1			
art. 19 ust. 2		Przestaje obowiązywać			
art. 19 ust. 3		Przestaje obowiązywać			
art. 20	Przydzielenie stanowiska i wynagrodzenie				
art. 20 ust. 1		art. 16 ust. 4			
art. 20 ust. 2		art. 16 ust. 1			Nowy: Uzupełnienie: dodatek za pracę w warunkach obciążających fizycznie. Rekompensata za godziny podróży
art. 20 ust. 3		art. 16 ust. 3			Nowy: Uzupełnienie: agencja pracy tymczasowej ustala ze zleceniodawcą, że ma on obowiązek dostarczenia prawidłowych i kompletnych informacji do Podstawowego Rejestru Dochodowego.
art. 20 ust. 4		art. 16 ust. 6			

art. w ABU	Przedmiot	CAO 2019		Przedmiot	Różnice
art. 20 ust. 5		art. 16 ust. 9			Nowy: dodano informację o złożeniu wyjaśnień na żądanie pracownika tymczasowego
art. 20 ust. 6		art. 16 ust. 7			Nowy: Dodatek za pracę w warunkach obciążających fizycznie oraz rekompensata godzin podróży
art. 20 ust. 7		Przestaje obowiązywać			
art. 21	Skrócenie czasu pracy	Przestaje obowiązywać			
art. 22	Dodatki	Przestaje obowiązywać			
art. 23	Początkowa podwyżka wynagrodzenia	Przestaje obowiązywać			
art. 24	Zwrot kosztów	Przestaje obowiązywać			
art. 25	Okresowa podwyżka wynagrodzenia	Przestaje obowiązywać			
art. 26	Obowiązkowe wyrównanie w związku z ustawowym wynagrodzeniem minimalnym	Przestaje obowiązywać			
art. 27	Wynagrodzenie ABU dla szczególnych grup				
art. 27 ust. 1		art. 33 ust. 2/3			Nowy: opis grupy alokacyjnej Nowy: Ustawa o zatrudnieniu chronionym
art. 27 ust. 2		Przestaje obowiązywać			
art. 27 ust. 3		art. 21 ust. 1/2			Ustalanie wysokości wynagrodzenia na podstawie rozmów. Wykazanie, że prace nie podlegają przydzieleniu.
art. 27 ust. 4		Przestaje obowiązywać			
art. 28	Struktura płac ABU				
art. 28 ust. 1		art. 33 ust. 4			
art. 28 ust. 2		art. 33 ust. 4			
art. 28 ust. 3		art. 33 ust. 4			Zmiana w przyznaniu okresowej podwyżki wynagrodzenia, po 26 tygodniach

art. w ABU	Przedmiot	CAO 2019		Przedmiot	Różnice
art. 29	Zasady określające zastosowanie wynagrodzeń ABU dla pracowników tymczasowych należących do grupy alokacyjnej				
art. 29 ust. 1		art. 33 ust. 4			Nowy: okresowa podwyżka wynagrodzenia po 26 przepracowanych tygodniach po 26 tygodniach rozmowa na temat możliwości rozwoju
art. 29 ust. 2		Przestaje obowiązywać			
art. 29 ust. 3		Przestaje obowiązywać			
art. 29 ust. 4		Przestaje obowiązywać			
art. 29 ust. 5		art. 33 ust. 8			
art. 29 ust. 6		art. 33 ust. 9			Nowy: druga okresowa podwyżka po 52 przepracowanych tygodniach.
art. 29 ust. 7		art. 33 ust. 10			
art. 29 ust. 8		Przestaje obowiązywać			
art. 30	Zasady stosowania wynagrodzenia ABU wobec pracowników tymczasowych	Przestaje obowiązywać			
art. 31	Zasady zastosowania wobec pracowników niepodlegających przydzieleniu			Ustalanie wysokości wynagrodzenia pracowników tymczasowych niepodlegających przydzieleniu	
art. 31 ust. 1		art. 21			
art. 31 ustępy od 2 do 6 włącznie		Przestaje obowiązywać			
art. 32	Zasady stosowania wynagrodzenia ABU wobec pracowników tymczasowych zatrudnionych na czas nieokreślony	Przestaje obowiązywać			
art. 32a	Przepisy przejściowe	Przestaje obowiązywać			
art. 33	Konieczna korekta w związku z Ustawą o minimalnych stawkach wynagrodzeń i dodatku urlopowego	Przestaje obowiązywać			

art. w ABU	Przedmiot	CAO 2019		Przedmiot	Różnice
art. 34	Wynagrodzenie dla młodych pracowników	art. 33 ust. 5			
art. 35	Podwyżka wynagrodzenia	art. 33 ust. 11			Podwyżka dwa razy do roku na mocy Ustawy o minimalnych stawkach wynagrodzeń i dodatku urlopowego.
art. 36	Dodatek z tytułu nienormowanego czasu pracy	Przestaje obowiązywać			
art. 37	Dodatek z tytułu nadgodzin	Przestaje obowiązywać			
art. 38	Zgłoszenie dodatków przez pracowników tymczasowych zatrudnionych w oparciu o umowę o oddelegowanie	Przestaje obowiązywać			
art. 39	Zwrot kosztów	Przestaje obowiązywać			
art. 40	Ciągłość wypłaty wynagrodzenia w fazie A				
art. 40 ust. 1		art. 22 ust. 1			Nowy: o złożeniu wniosku o wyłączenie obowiązku ciągłości wypłaty wynagrodzenia należy poinformować na piśmie.
art. 40 ust. 2		art. 22 ust. 2			
art. 40 ust. 3		art. 22 ust. 3			
art. 40 ust. 4		art. 22 ust. 4			New: most recently earned actual wage payable.
art. 40 ust. 5		art. 24 ust. 2			
art. 41	Ciągłość wypłaty wynagrodzenia w fazie B				
art. 41 ust. 1		art. 22 ust. 5			Nowy: ostatnie należne rzeczywiste wynagrodzenie.
art. 41 ust. 2		art. 22 ust. 6			
art. 41 ust. 3		art. 22 ust. 7			
art. 41 ust. 4		art. 24 ust. 4			Nowy: ostatnie należne rzeczywiste wynagrodzenie.
art. 42	Ciągłość wypłaty wynagrodzenia w fazie C				Nowy: ostatnie należne rzeczywiste wynagrodzenie.
art. 42 ust. 1		art. 22 ust. 8			
art. 42 ust. 2		art. 24 ust. 6			
art. 43	Wygaśnięcie obowiązku ciągłości wypłaty wynagrodzenia	art. 23 ust. 5			
art. 44	Odpowiednia praca i praca zastępcza				
art. 44 ust. 1		art. 23 ust. 1			

art. w ABU	Przedmiot	CAO 2019		Przedmiot	Różnice
art. 44 ust. 2		art. 23 ust. 2/3			Nowa definicja odpowiedniej pracy zastępczej; ostatnie należne rzeczywiste wynagrodzenie (b) oraz czego można zgodnie z zasadami zdrowego rozsądku wymagać od pracownika tymczasowego (c).
art. 44 ust. 3		art. 23 ust. 4			
art. 44 ust. 4		Przestaje obowiązywać			a do f włącznie przestają obowiązywać
art. 44 ust. 5		art. 23 ust. 5			
art. 44 ust. 6		art. 23 ust. 6			
art. 44 ust. 7		art. 40 ust. 3			
art. 45	Zmiana rzeczywistego wynagrodzenia za odpowiednią pracę zastępczą w przypadku zastosowania przepisów Podstawowego Rejestru Dochodowego				
art. 45 ust. 1		art. 24 ust. 1 art. 24 ust. 3 art. 24 ust. 5			
art. 45 ust. 2		Przestaje obowiązywać			
art. 45 ust. 3		art. 24 ust. 2 art. 24 ust. 4 art. 24 ust. 6			Nowy: ostatnie rzeczywiste wynagrodzenie. Pod warunkiem, że pracownik tymczasowy jest dostępny do wykonywania odpowiedniej pracy zastępczej przez daną liczbę godzin.
art. 45 ust. 4a		art. 24 ust. 5			Nowy: przynajmniej 90% ostatniego rzeczywistego wynagrodzenia, zawsze przynajmniej 85% najwyższego rzeczywistego wynagrodzenia / przynajmniej ustawowe wynagrodzenie minimalne
art. 45 ust. 4b		Przestaje obowiązywać			
art. 46	Zmiana rzeczywistego wynagrodzenia za odpowiednią pracę w przypadku zastosowania ABU	Przestaje obowiązywać			
art. 47	Ograniczone zastosowanie prawa do wynagrodzenia na czas przerwy w pracy tymczasowej wobec pracowników tymczasowych zatrudnionych na czas nieokreślony.				

art. w ABU	Przedmiot	CAO 2019		Przedmiot	Różnice
art. 47 ust. 1		Przestaje obowiązywać			
art. 47 ust. 2 do 11 włącznie		art. 24 ust. 5			Nowe rozporządzenie
art. 48		Przestał już obowiązywać			
art. 49	Godziny rekompensowane				
art. 49 ust. 1		art. 19 ust. 1			
art. 49 ust. 2		art. 19 ust. 2			Nowy: tylko rekompensata w czasie
art. 49 ust. 3		Przestaje obowiązywać			
art. 49 ust. 4		Przestaje obowiązywać			
art. 50	Zamiana warunków zatrudnienia	art. 20			Nowy: lit. j zmieniona. Uprawnienia emerytalne w przypadku zamiany wynagrodzenia
art. 51	Pracownicy tymczasowi zatrudnieni w budownictwie				
art. 51 ust. 1		art. 1			
art. 51 ust. 2		art. 1			
art. 51 ust. 3		Przestaje obowiązywać			
art. 52 do 53 włącznie	Rozdział 5				
art. 52	Obowiązki agencji pracy tymczasowej w zakresie BHP	art. 5 ust. 5			
art. 53	Niezdolność do pracy				
art. 53 ust. 1		art. 25 ust. 1			
art. 53 ust. 2		art. 25 ust. 2			Nowy: wartość procentowa
art. 53 ust. 3		art. 25 ust. 3			
art. 53 ust. 4		art. 25 ust. 4			
art. 53 ust. 5		art. 25 ust. 5			Wartość procentowa potrącenia z rzeczywistego wynagrodzenia

art. w ABU	Przedmiot	CAO 2019		Przedmiot	Różnice
art. 53 ust. 6		art. 25 ust. 6			Nowy: wartość procentowa Nowy: uzupełnienie na temat „wynagrodzenia ustanowionego zgodnie z przepracowanym okresem oraz określania zakresu obowiązków”. Nowy: maksymalny termin ustawy dla odprowadzania składek na podstawie AOW
art. 53 ust. 7		art. 25 ust. 7			
art. 54 do 59 włącznie	Rozdział 6				
art. 54	Czas pracy i odpoczynku				
art. 54 ust. 1		art. 14 ust. 2/3			Uzupełnienie: przerwa
art. 54 ust. 2		art. 14 ust. 3			
art. 54 ust. 3		art. 14 ust. 3			Uzupełnienie: „jak również w czasie trwania” umowy o pracę tymczasową
art. 55	Urlop				
art. 55 ust. 1		art. 26 ust. 1			
art. 55 ust. 2		art. 26 ust. 5			Uzupełnienie: „z uwzględnieniem ust. 4”
art. 55 ust. 3		art. 26 ust. 2			
art. 55 ust. 4		art. 26 ust. 4			„, o ile regulamin urlopowy nie stanowi inaczej” przestaje obowiązywać.
art. 55 ust. 5		art. 29 ust. 6 art. 29 ust. 9			
art. 55 ust. 6		art. 26 ust. 7			
art. 55 ust. 7		art. 29 ust. 1			
art. 55 ust. 8		art. 26 ust. 8			
art. 55 ust. 9		art. 26 ust. 10			
art. 55 ust. 10		art. 26 ust. 3/6			Nowy: dni urlopu przypadają w fazach A i B po jednym roku.
art. 55 ust. 11		art. 26 ust. 11			
art. 56	Dodatek urlopowy				
art. 56 ust. 1		art. 18			Wartości procentowe podniesione i podstawa rozszerzona.
art. 56 ust. 2		art. 29 ust. 5			Nowy: siedem następujących po sobie dni
art. 57	Krótki urlop i urlop okolicznościowy				

art. w ABU	Przedmiot	CAO 2019		Przedmiot	Różnice
art. 57 ust. 1		art. 28 ust. 1			Nowy: z powodu nieprzewidzianych okoliczności, które wymagają natychmiastowego przerwania pracy.
art. 57 ust. 2		art. 28 ust. 4			Jak najszybciej, nie określa się już dokładnego terminu.
art. 57 ust. 3		art. 28 ust. 5			
art. 57 ust. 4		art. 29 ust. 1			
art. 57 ust. 5		art. 28 ust. 8			
art. 57 ust. 6		art. 28 ust. 3			Nowy: lit. d: urlop z okazji narodzin dziecka lit. f: rocznica ślubu po 12,5 roku lit. i: przystępowanie do egzaminów
art. 57 ust. 7		Przestaje obowiązywać			
art. 58	Ogólnie uznane dni świąteczne				Objaśnienie, kiedy dzień świąteczny objęty jest obowiązkiem ciągłości wypłaty wynagrodzenia, znajduje się w nowych ustępach.
art. 58 ust. 1		art. 27 ust. 1			
art. 58 ust. 2		art. 27 ust. 2 art. 27 ust. 3			
art. 58 ust. 3		art. 27 ust. 3			
art. 58 ust. 4		art. 27 ust. 4			
art. 58 ust. 5		art. 27 ust. 5			
art. 59	Pracownicy wakacyjni	art. 34			Nowy: wszystkie urlopy, wynagrodzenie równe wynagrodzeniu stałych pracowników pracodawcy-użytkownika
art. 60 do 63 włącznie	Rozdział 7				
art. 60	Wypłata rezerw i dodatku urlopowego				
art. 60 ust. 1		Przestaje obowiązywać			
art. 60 ust. 2		art. 29 ust. 4			Nowy: w maju lub najpóźniej w pierwszym tygodniu czerwca.
art. 60 ust. 3		art. 29 ust. 3			
art. 60 ust. 4		art. 29 ust. 2			

art. w ABU	Przedmiot	CAO 2019		Przedmiot	Różnice
art. 60 ust. 5		Przestaje obowiązywać			
art. 60 ust. 6		Przestaje obowiązywać			
art. 60 ust. 7		art. 29 par. 6/9			
art. 60 ust. 8		Przestaje obowiązywać			
art. 60 ust. 9		Przestaje obowiązywać			
art. 60 ust. 10		Przestaje obowiązywać			
art. 60 ust. 11		Przestaje obowiązywać			
art. 60 ust. 12		Przestaje obowiązywać			
art. 60 ust. 13		Przestaje obowiązywać			
art. 60 ust. 14		art. 29 ust. 6			Nowy: wypłata na wniosek pracownika tymczasowego
art. 61	Wartości procentowe rezerw, odliczenia i rekompensata za dzień karencji				
art. 61 ust. 1		art. 26 ust. 6			
art. 61 ust. 2		art. 28 ust. 5			
art. 61 ust. 3		art. 27 ust. 3a			
art. 61 ust. 4		art. 34 ust. 2			
art. 61 ust. 5		art. 25 ust. 5			
art. 61 ust. 6		art. 25 ust. 4			
art. 61 ust. 7		Przestaje obowiązywać			
art. 61 ust. 8		Przestaje obowiązywać			
art. 62	Przepisy emerytalne	art. 32			

art. w ABU	Przedmiot	CAO 2019		Przedmiot	Różnice
art. 63	Edukacja	art. 30 art. 31			Termin „edukacja” zostaje zastąpiony terminem „zrównoważona praca tymczasowa”. Zmieniony. Objasnienie działań związanych ze zrównoważoną pracą tymczasową. Patrz nowe CAO.
art. 64 do 68 włącznie	Rozdział 10				
art. 64	Pracownik tymczasowy, który nie mieszka na stałe w Holandii				
art. 64 wprowadzenie		art. 36 wprowadzenie			
art. 64 ust. 1		Przestaje obowiązywać			
art. 64 ust. 2		art. 29 ust. 6			Nowy: wypłata na wniosek pracownika tymczasowego zatrudnionego w oparciu o umowę z klauzulą o tymczasowym charakterze zatrudnienia.
art. 64 ust. 3		Przestaje obowiązywać			
art. 64 ust. 4		art. 30 ust. 3			
art. 64 ust. 5		art. 36 ust. 16			
art. 64 ust. 6		Przestaje obowiązywać			
art. 64 ust. 7		art. 36 ust. 14			
art. 65	Rozliczenia wynagrodzeń należnych				
art. 65 ust. 1		art. 36 wprowadzenie			
art. 65 ust. 2		art. 37 ust. 1			
art. 65 ust. 3		art. 37 ust. 2			
art. 66	Odliczenia z wynagrodzeń należnych				
art. 66 ust. 1		art. 36 wprowadzenie			
art. 66 ust. 2		art. 38 ust. 1			
art. 66 ust. 3		art. 38 ust. 2			
art. 66 ust. 4		art. 38 ust. 3			
art. 66 ust. 5		art. 38 par. 4			

art. w ABU	Przedmiot	CAO 2019		Przedmiot	Różnice
art. 67	Rozporządzenie uzupełniające dotyczące pracowników tymczasowych, którzy nie mieszkają na stałe w Holandii				
art. 67 ust. 1		art. 36 wprowadzenie			
art. 67 ust. 2		art. 36 ust. 1 art. 36 ust. 4 art. 36 ust. 3			
art. 67 ust. 3		art. 36 ust. 2			
art. 67 ust. 4		art. 36 ust. 7			
art. 67 ust. 5a art. 67 ust. 5b art. 67 ust. 5c		art. 36 ust. 9a art. 36 ust. 9c art. 36 ust. 9b			
art. 67 ust. 6		art. 36 ust. 15			
art. 67 ust. 7		art. 36 ust. 4			
art. 67 ust. 8		art. 36 ust. 5			
art. 67 ust. 9		art. 36 ust. 6			
art. 67 ust. 10		art. 36 ust. 10			
art. 67 ust. 11		art. 36 ust. 12			
art. 67 ust. 12		art. 36 ust. 11			
art. 67 ust. 13		art. 36 ust. 13			
art. 67 ust. 14		Przestaje obowiązywać			
art. 67 ust. 15		art. 36 ust. 17			
art. 67 ust. 16		art. 36 ust. 19			
art. 67 ust. 17		art. 36 ust. 20			
art. 68	WagwEU	art. 44			
art. 69 di 71 włącznie	Rozdział 11				
art. 69	Rozpatrywanie skarg przez agencję pracy tymczasowej	Przestaje obowiązywać			
art. 70	Komisja rozjemcza	art. 40			Nowy: spór o odpowiednią pracę zastępczą
art. 71	Procedura konsultacji, sprzeciwu i odwołania	art. 40			

art. w ABU	Przedmiot	CAO 2019		Przedmiot	Różnice
art. 72 do 77 włącznie	Rozdział 12				
art. 72	Udogodnienia dla pracowników	art. 39			
art. 73	Ocena i wypowiedzenie	art. 3		Czas trwania, przedłużenie i zakończenie, przedterminowe wypowiedzenie / wprowadzanie zmian	
art. 74	Przedterminowe wprowadzanie zmian i wypowiedzenie	art. 3		Czas trwania, przedłużenie i zakończenie, przedterminowe wypowiedzenie / wprowadzanie zmian	
art. 75	Przestrzeganie przepisów CAO	art. 42		Przestrzeganie przepisów CAO	
art. 76	Szczegółowe postanowienia	Przestaje obowiązywać			
art. 77	Charakter postanowienia CAO	art. 5 ust. 3			

Załącznik w ABU	Przedmiot	CAO 2019		Przedmiot	Różnice
Załącznik I	Przydzielenie stanowisk	Załącznik IV		Przydzielenie stanowisk i poziomy stanowisk	
Załącznik II	Dodatkowe przepisy w zakresie wynagrodzenia	Załącznik II		Odcinek wynagrodzenia	
Załącznik III	Emerytura	Załącznik III		Umowa emerytalna	
Załącznik IV	Schemat Pracownicy tymczasowi mający zagraniczną umowę o pracę (WagwEU)	Załącznik VI		Schemat Pracownicy tymczasowi mający zagraniczną umowę o pracę (WagwEU)	
Załącznik V	Stanowiska niepodlegające przydzieleniu	art. 21			
Załącznik VI	Wykaz komisji w ramach CAO dla Pracowników Tymczasowych	Przestaje obowiązywać			
Załącznik VII	Normy w zakresie zakwaterowania	Załącznik V		Normy w zakresie zakwaterowania	
Załącznik IX	Regulamin zwolnienia z obowiązku przestrzegania przepisów CAO dla Pracowników Tymczasowych	Załącznik VII		Regulamin zwolnienia z obowiązku przestrzegania przepisów CAO dla Pracowników Tymczasowych	

ABU

Organizacje pracownicze

FNV Flex

Postbus 9208
3506 GE Utrecht
Tel: 088 - 368 0 368
(088 FNV 0 FNV)
www.fnv.nl

CNV Vakmensen

Postbus 2525
3500 GM Utrecht
Tel: 030 - 751 10 07
www.cnvvakmensen.nl

De Unie

Multatulilaan 12
4103 NM Culemborg
Tel: 0345 - 85 18 51
www.unie.nl

LBV

Strevelsweg 700/612
3083 AS Rotterdam
Tel: 088 - 266 30 00
www.lbv.nl

Organizacje pracodawców

ABU

Postbus 144
1170 AC Badhoevedorp
www.abu.nl

*Układ Zbiorowy Pracy (CAO)
pracowników tymczasowych można
pobrać również w formie aplikacji.*

